

אפיקים

لتחיה רוחנית וחברתית ולהגנת זכויות

לכל בית ישראל, לקוראי "אפיקים"
שונה גואלה ושלום, אהוה ורעות
תיזכו לשנים רבות ולמועדים טובים

הבחרות האחרונות – לקחים וمسקנות

אפק

אל הקורא

במהדרתו הבהיר בוגר ממדוזה ר' ימין. מי שנכח בעת נאומו ביום ד', שבבכונני האגד מקווין, שעיליהם מופק זה שנית, אלא מנהיג צבור ונואם בדורות... ומஹימה שהמעד מופק מזמן לעמך לוי, שעיה שהמענה מנצח בדורות... ולא מתרמל שלשים".

א' שהמגינים בינו יהודת המורה המכובד בילדותו לכתרתות גוששרירית, ב' שעשו בחבריות לבנטה התשעיתית לפני מעלה מרבע שנים. ברם, נתנו, אין הילוך יכול וחכאי להתפזר בהשיגו הפוליטיים ולתקח את הברהה של נצחותו. עליו לזכור, חוויה כו' כו', כי המהינה ממייבת כל מנגנון החזקה והוותיק של צבאות ברם והם יתנו עוזר לאנרכיה של תנועת העבדות. ב' מה שהייא באח' כבבוי של אהדה רוד, שהוא עזירין מיצג א' המונוגניה של היהודי מירוחה א' אשוי לרבות' ו' וגואצ'ים. (עובדיה א' שמתוך 48 חברי הכנסת החדשים של כבוד ינסן רק 8 מוחרים בלבד). הילך שהחלכו חביב למחדל מהבחירות א' אפסות בכללית השפטות. כמו בול שיחח בחרם החיים, גם ליטיסטייה א' אישפר לקח חלקו לעיל בשל את המורה - התמורה, במרקחה זרוכה ממשולחת לאלו או צבור בדורות טהולה את הכל הדומר לטון. דודר על השעת א' בישר ובכבודו היא לאפשר לבני היהודת מורה בכל את חלוק המלא בגוש פוליטי גדול זה - גם במוסדות שתי פלגות, גם בראשות המועמדים לבחרות לבנטה וגם בתוך הממשלה

אין אנו מאמינים שיש ביכולתו של הילוד, כפי שהוא עשיין, לבעז מהפך פנימי כזה, אפילו אם ירצה ראיינו בכך. זאת מהסיבה הפושטה, שככל נסנו בו להבא לעשיותן צדק לבני היהדות המוראה סופו שיפאר את הלודר לתלוננה פוליטית של מטרות חברתיות מודרניות או דרכן. המהותה כאן שמדובר בהברחים עירוניים אשר היללו לבוא לידי מטבח קבוע בדורות מוקפת. השכבה של בן הדור שהילוד ימישר למלבב שירה ישבה על אbare'ע-חמש השנים והארהנווי.

ההיבגון מצב ישאשэр לו "לאבלת תרבותה ולהוניה של הכלב".

נסקה ונובילתנו בדרכם הביאו לשלק ואחרונו של המאמר. מהו אם כן והלקח שעליינו אנו, בני הדות המורה, למדוד מוחביות לבנטה העשוייה? לא עתונן, הבהירתו מצבעית על התעוזורתו מהויה בברך הבודדים. אלהו של רישית תמי', וזה שתחזיר לנו נז' כה גודל ברכה על החאנוגון עצם. עד מה אשר היה להצביע על המופעה גם מתייחס בני הדות המורה בלבד ביכולתו כטפה עיקרה, הנה גם שתמיה זו וביאה לנפילת הממסד של "חנעת העבודה". מאן ואילו – בין אם המזוכר בחירות מוקומיות, הלסודות או לבנטה האחת עשרה – ייחיה על בני הדות המורה להתארגן בראשמה עצמה. התאונגון עצמה

פוחה מה עלי ביחס לתפקיד צדקה על מנת "

לקחי הבחירה והאחרונות לכנסת העשירות הם רבים ומגוונים. אפשר להלך לקבוצות על-פי הגוף הפליטים הנוגעים בדבר – דהיינו: במעבר, בליבור ויבאות מוגה.

לבני המערב ומפלגת העזודה פטר, הלקה העיקרי, במכובן, הוא ש��וצה זו של אישים ר' "מחלות הפוליטיים" והמחזירים על אידיואליות "סוציאל-סוציאתית", ומשתיכים לשمال הציוני, אקבה כליל את האמון, שפנומן חשש לה בבי יהדות המורה. המחריד מוקוט מבטש של "המערב הפוליטי" הוא עובדה, שפנומן ובצער הקלה, אשר החילה בהרהור ב-1977, ונארה שעשלה בבחורנות האחרונות, אינה נוגעת לתהום ענייני חוץ ותוך, אלא דזוקה בתחום השמער מתיימר לעמדיו בראש המגינה והעם – התחום התרבותי-הכלכלי.

זומן הורגלנו לעובדה, שלמעשה אין לו בעניין חוץ ובוחן, שלומם והמלגה שום מדיניות חתולית-טמאנית – על כן כל הדברות על גישתם ולבסוף על ההחלטה "ככיוול", של בכי' הדות המזרה על מנת מדיניותה לרבות "ינויות" של המערב אינן אלא דברי סרך.

נפעילו של המערך בפרק י' שהו צירבם להוות תומכים-הבטחים דהינו בני השכבות הנמוכות – נבעה וודקה מסיבות חברתיות ותרבותיות. יש לבני אדם וזהם מוחדרם העורכו לו ליהו מית אחד מי הוא עכשוויו – ובמעט שליש שנות שלטונו הבלתי של המשאל הפועל ציינו היכחו בעילוי, שיגורו של הגוש ("הושאציאלית") קיליטם שלושת הפלגים של בני יהדות המורה לא התח מוקבתן עלייהם. הסכמה של "מוג' גלוריון" כוביחה את ריקונתו ואופטהה. נסיוון הדטמי עת מהזרחות, החלול הגלוי להרבותם, שפתם, מbulletם העברי הגוכן, מנוגחותיהם והם

עצםם כבני אום גם לזכרם גמור מחרבה שעקה "בקלייטום".
הफכה להסתדרות הכללית מנגנון ביורוקרטי, שככל עניינו הוא
לשמר על הקים ודואג למעמד הגבורה, של כל עניין הוא
ומאלפת לאלה שפורה והם הסתדרות והווכחה לפוד שאותן את נכונותיה
בזועיה ארבע-עשרה של הסתדרות. בזועידה קבוצי יוצרים מעצים חכמים
הסתדרות שקביע בוחבי קבוצים יוצרים מעצים חכמים
בעמיניהם של פועלם אוורוריות. תכליתו של תקון וה, השבר קבוצים באור
תקון שסונה, למשל, יכולם לקבוע מעצים חכמים במועצת פועליו האור
ובכך ביציר תצדיה של מעצמה. תקון וה הוא עול ואלה באת ובוניה
תחת. וזה מהו עול אואר כי הקבוצים, למורת ימיום חבריו
הסתדרות, הם שופטים בגוף שהוא מעשה מעמיד ולא עבד – ובקרים
רבים הוא מעסיק פעלים בתחום עירית יהוד, שמנתה והלא נציגו
ישובם בפועל פועלם – תקון מהה שפערם מפניהם שוכנים אליהם,
בונאי לחיותם – "טוטם", תמיד כוחו הושיבם כבוניהם
הפטוחים כחברתיים עם בני יישובים "הנשחים", שמצויא בתקבת קם,
ונושאי-חברתיים עם בני יישובים "הנשחים", שמצויא בתקבת קם,
אליה שהוו על ברשם יחס המתنشأ של הקבוצים בודאי ייגיבו במיריות
mozekht, שאגאי "ההישבות העובדה" ייכלמו לשבעם עם שניכרים!
אותה רק הילוק וה אומנות – ואותה מני שואה כובל בראשיה רק להזוכה
שלילית ולזרו התהילה שבחברתי הפועל של הסתדרות מפהודת
מןנו כל דבר, דהיינו הפיכתם של הפולמים האתימים – בז' עיר הפהודת
ושאר ווהרים "דרעומים" – לגוש פוליטי שיעמוד מול ההגমונה
המפניינית-מגנית בהסתדרות, ובспособ של דבר להשתלתו של
הבליך ושל קבוצות לחץ אשרות מורות על עוזירת הסתדרות, העד
הפעול ואילו על גזירה מפורצת, שיאו מען פעלתו של הסתדרות.
הבליך וה ראה הרים כמעש נמנע. משקי המיריות וההתקסל
שנתנוותה הגדולה רמה בקרב פועלן ישראל שהם בערךם בין יוזים
המרח – לא ראים לנו בוניהם תליקון.

וְעַתָּה מִדְבָּרִים בְּשֶׁבֶת שֵׁילָרְסֶלֶר. המגמה היא שקופה ותכלית
להוציא את ההנאה "הפעלית" הנוכחות ממצוקותיה. ורק כותב עתון
ה�אץ"ץ (11.9.81): "קשב' להיבין מדוע נאוז העדר במריר יהום משול
במכור כליל... שהרי כבש ייש למפלמת העבודה מועמד

"אפיקים" יולע אגדת "אפיקים"

המונחים

יאיר מדרארהילו	עוזר ר' :
ישע' דודאי	ויסוף הדוחה הילו
יונה ד' הילו	סמלרים:
מושול בשארו	נסים ב' גמליאלוי
מאור עקל	טבורה סולמי
אלערו יעקב	רצון הילו
אחנן פטישי	עקב פוקיבי
יעקב פוקיבי	סקפ' טוביה

כתובת המרכיבת: תל-אביב, רמת אביב, רח' קרני 21
מיקוד: 69025; טלפון: 414611

לא בחיל ולא בכוח

כי אם ברוח

מתה הרב שלמה עמרם קrho

הכוח הוא רוח, והוא אינו חומר גשמי ממשי, ואינו נוראה לעין כמו הOLLOW.

ה גדול הוא ממד חמורי ואני הכרה שగודל הוא כוח. הגודל הוא דבר עמיד בלא תנועה. הכוח הוא המיניו גודל, למפעמים הוכיחו משתמש בגודל כדי להמחיש את עצמן ובישן גודל לכוח אינו בכך הכרה להגדלת עצמה.

שכאנו אמרוים כוח או גודלה אינם אלא שימושי לשון להמה שאנו רוצים לתאר כפי השגנתנו, שככל עם משותנה ממשמע ות הרגשה מה שעשנו החפצים באתייה ולהאה, אותו דבר בשושי לשון הבאים. הפטוק "לא ב徒ול ולא בכוו כי אם ברוח אמר 'צבאות'", לא מסומ שחרות אינו רוח, אלא אין דרכ אורתה לתאר ההפרש בין רוח לווית, לבני אדם המהיהם הכוח עם דמו".

דברים אלה מזכירים גם מוגמות באיכותם וגם מוגמות בתורה ובביבאanim. במצוות שיש גשים בעלי ממדים גפניים גודליים, חלליים אופנית בתונעה ובעמידה במצבי סבל קחר, שלא לדבר על מצב לחץ נפשיים מוגנים שננים. לעומת זאת יש אשימים בממדים גפניים קטנים, והם מרכיב תונעה וחומר, זוזה, סבל ובעמיה חזרה ותסבוב, סבלנות והתמדה,

או ירים כל תוליות הונם היו רוחם. כשם שאדם בעל משכבה עזקה, סבלנות והתמדה, יכול לגבור על חיבור הפוי והשתח, צער רוח זוםן.

בדרכו אן, ראמז שהמאנזות האלקטרויריות והלוכת ונוראה בממדיהם מעל פלגן בערך היכר שברן לא קשיש על אמות אהירות ודורות ומוניות מוציאים ומוניות הדירותים להם גלילי העזה ענקיום.

בקביה חן לבוי אדם, בכיכל מחכוב המזיה בבריאת. אותן כלוי הנעה שנמצאים בפי הגודל, כזרועות, פלב, מצוים ביחסים ובחרקים העויריים ביצור, הנעים ועפים, והוא מהם מכשור שرك במקשיי מיקושים קו, אשר לראותם.

ונבניהם מתוארים הכוח בדורות, כדור ה乾坤 לעונת גלית הפלשתי י' אמר דוד אל הפלשתיתם באם אי' בחרב ובונינה ובכדונן, ואנכי בא אליך בשם צבאות א'יליה מערבות ישראל (משאל ז', ה). ...

בשםך הבהיר מஹר מתחור הרוח במקור כוחו י' תחול רוחה (לפעמי', ט).

ויתגלה אז שבעההפת רחש ורسر בוור מדורי (שפחים, ג', ט).

כאורו הכוח נגלה בדגניה. מכשר התעה דיא התבוננה, או בלשון

פשואה השבל הוא מוקור הכוח, כשם שתונעתה היא גilio של הכוח

וחשפותו.

מאחריו המוטוס המתורמים לגובה ונושא על שכם טונת של משא עודם הטיס, מאחריו טוים עמדו הכבשורים ומתחשים הבנינים אם הטוטם. ומאהריו לא אלה עמדו החקיר, שתרם כמוהו והבאה לידי גזולי והשיפה באמצעות מצאת המכשירים.

אם נסכם דבר, הגונסה היא כדלהן: מקור תנוטה המוטס – הטיס, מקור הטיס – המכינה החדשיה. מקרים החקם ומוקור חכמה האדם והעומד מאחוריו הוא חבריא, שהוא החכמה והתבונה במקורי עצמה, או

בלשון המשם עלה העלה ושבת סבתה. וכך אנו מגיעים לשימוש לשון

שางנו ואוקה הגדרי עלהה בלשון אמונה.

אבל יש אמונה שישמש הלשון האמוני שלה היא אמת. לודגמא עם שאמבון בצדקה דרכו ומשכנע שמרתו וווכוינו מה מיניותו וויה, יגבר במלחתו על עם אחר שמניעו הם צדיים, וצדקה דרכו אין מוקנה באמת אלא בשפטות.

לא להימם אמפרויות גודלות התפרורו במשמעותם והצלחתם היתה

מנטור ותלות אל השחרור

מאט אשר עידן

לשוחות במעברה, בעודם מധוי פולין ורוסיה עכו, בראה, בסיווע משפחתי או שבטי עלי-פי הלשון שנאדרות המשותפת את המערה במירות רבה. וכך לא תכך היה פתח של המעכית התשישית-הכלכלית בתלי מוחחת של היישוב היהודי לאל נזולם המסיבי של יהודי המורה.

פרק השלישי מתרכז המחבר באפינוי מערכת היחסים בין מורים ואשכנזים ב-1981. בקעת הבא המחבר שחת מיחסים אדירים כמו מיטוס מוגר בתבוריות, בישנסו, וכוכ' ("בכמה יהודיסטים בין שני שמיות השחורה אני אידי עידי") חלה. הדילול האקלומי מתחתרם עם הזמן. אין הוא רק תוצר של מיזוג מושלתת נקבע גם בມידה רבה על-ידי העדות אשיות וקובוציות. בדור כל השם אשכנז טב יותר בין שכנים, ומוחחים בין מורים. יש לנו הניכר המגמה תקשך להבא". המכיר מבסס את מסקרנו תיו אלה בהצעניין על רק שקשרי הגישואין בין אשכנזים למוסרים לא גdag, כפי שצוו נגש תיאורות המוגר תוך כדי מודרניזציה, ההפק הוא הנכוון. בעוד החזוון השנאיו נתקף עוזת המורת גדל ("בין יעריקים למוקרים, למשל, השחאו והחולוניאים במשביעיהם השווים"). ג. המדיניות השנוות שאבו מבעם הקפליטים-קילוניואדים הניל' הושפעו מנגנו מבחינת המבנה הפני של התהאותם לאיגר. מאגר וה ספק את מקורות היציר של הטכנולוגיה המערבית לא ממותה את שנות העמינות הניל' במקביל לתרבות העדית. יוחר מכך, חברתו אלו היטה השמדת כל האפשרות לשליטה פוליטית. במלחמות שנות עתלה לא אדרוי והזהר מההתקוממות היראלא, צימחה של תנועות מהה "ישראל זה אני", צימחה של תנועות מהה איה' בהשכנת התקוממות. פיעולתה של תנועת צל"ש נד "חולקת התרבות בעדרה", קיימת במשמעותה הדרישה בישראל, וכן את עלייתה של המוניות חדשה כל-ארץית של הרוב הלא-أشكנזי במדינת ישראל. הספר מורה לה' מורה מהחוקרים השבויים בירושאל, והוא שרשיה רות' "שעשרה ווועיז באדי צילב" ואשר שרשה מאז תקופת הפטרים, החלו עתה להניב פרותה בדמותה של תמי".

פרק הרביעי של חלק הראשון המחבר ראה כי "עדיתות" בישראל. שיחקה בערך לעוזר המורה ושמה כסטיגמה שלילית. כאשר או רג'עינו "ביני עדות" בפוליטיקון, למשל, לא תשתתתנו לפוניטים, רג'עינו, ולא לא-קילוניים, תינמים, עירקים וכו'. במקיריים עצווילז'ין ובאגטפולויג'ין ריבם רשותם הבהירלים בין "העדית" ל"יראלא", אם אלא רשותה הגדתית. ליטען הראה תחת רוח הנקהך להחור, המהווה השתקפות של ליטען תdomot, גוננות וברות קומתית". ליטען דער' סבירוטן האנשים הנקהך ממעםו וודקה קל'שיהם עטוקים פטריבס למקור או בעז' לעזוב למןפאלצ'ין, אלא כחוות הייזרים, מחד' שיט ומעצובים את החבורה כולה.

הപכה ציונית מזרחתית

החלק השני מורה, כפי שארהט, "געג'ר" מרשותו ומוות למקיר אנטרכטולוגי המאניג'ו המערר בין צורך להנוך מזגכם למיניהם, ובדאלאג מורשותת הלהפלת הדידות של דמות. מהישוח מתרבר מעבר לכל ספק, כי באצץ נצרכו אחריה ומודעות מעדית-עדית של בני עדות מורה, ישנה שאדרה, השבויים גער' צורך דורך לשוחת שופות גורל והשלר. המונאים באם מעיררת פתונות, טכנולוגית גבוהה יותר מרובי מיהודי פולין עריוניים ועוורות בית, חבורות רחוב, אגשי חנוך ורות, ומיגדים פוליטיים. smo של הספר נלקה

מודרניזציה מוצג כמורכב משולשה היבטים מרכזים: קבלת הערכם התרבותיים של "ה'ח'ב" הרה היישראלי" עלי-ידי העלים, הסתגלות איזית של העולים להברה שבקרה הם חיים, פיזיר לילא של כל צדוקים בכל חלק המבנה החברתי הרישראלי" (עמ' 3).

לונשטי המודרניזציה קיימת בשירה, כלומר השם גישה תרבותית, הגשה הלירומית. גישה זו מזגגת בארכ' בערך עלי-ידי פרופ' סמי סמויה. עוננה העיקרי של גישה זה היא רוחם י' יש לא לא-לידים וכולגנאליקטם מאיר גינה גישת הדודרניזציה.

יגשת התהנות שדר' סיירסקי מאמין בחילוק על-שתי הגישות הניל'. שלוש טענות עיקריות של גישת התהנות הן: א. ההתקפות המערבית הנה תוצר של נסיבות ביליאומיות אפשרו להברחות את הדמע והתשעה, והוא גולגט לעל כהן לפתח את הדמע והתשעה. ב. ההתקפות הבלתי נימיות או לדרי יוצאי. ג. ההתקפות הבלתי הנשיכת להתקומות על בסיס נציגו של מגאר כהן אדם וחומר גלם שככל בערך את מדיניות אסיה ואפריקה שהפכה. ספרה ה"כמ' הייזרים היל' נא"ה שיזכרת הספרות הישראלית נכתבה קודם, גם ספרו של דר' סיירסקי אינ' הינה השם מעי' אלא הנשיך פדרוי מישיש. ספרה ה"כמ' הייזרים היל' נא"ה נכתבן בהרבעים בסיסוין של שלשים שנים אף לאשכנזות במדינת ישראל ותחילה של דור חדש, דור השחרור. מחבר לווה' תוך כדי חביבת ספרו מוארות ותהליכים כמו: התארגנו'ת השהאים לאיגר. מאגר וה ספק את מקורות היוצר של הטכנולוגיה המערבית לא ממותה והחולוניאים במשביעיהם השווים. ג. המדיניות השנוות שאבו מבעם הקפליטים-קילוניואדים הניל' הושפעו מנגנו מבחינת המבנה הפני של התהאותם לאיגר. מאגר וה ספק את מקורות היציר של הטכנולוגיה המערבית לא ממותה את שנות העמינות הניל' במקביל לתרבות העדית. יוחר מכך, חברתו אלו היטה השמדת כל האפשרות לשליטה פוליטית. במלחמות שנות עתלה לא אדרוי והזהר מההתקוממות היראלא, צימחה של תנועות מהה איה' בהשכנת התקוממות. פיעולתה של תנועת צל"ש נד "חולקת התרבות בעדרה", קיימת במשמעותה הדרישה בישראל, וכן את עלייתה של המוניות חדשה כל-ארץית של הרוב הלא-أشكנזי במדינת ישראל. הספר מורה לה' מורה מהחוקרים השבויים בירושאל, והוא שרשיה רות' "שעשרה ווועיז באדי צילב" ואשר שרשה מאז תקופת הפטרים, החלו עתה להניב פרותה בדמותה של תמי".

שלמה סבירסקי / לא נחלשים אלא מנוחה לים.

הוואצת מחבורות למחוק ולביקורת תא דאור 6319, חיפה 1981.

כוחה של מערובות

יצירות מדולות רבות בכל תחומיים נכתבו תוך כדי התרחשותם של מאירועים רבי-חשיבותם בקבוקות מעבר. כך, למשל, אפלטון חבר את כתבי הפליטים החשובים בארכ' כדי נפלת האצלו האתונאי, קארל מרקס ופרידריך אAngel סחו את המיניפט המפורסם שלם מאירועים "אביב העמים" ב-1848, ואפריל פפר כבב את ספרו "החברה הפ�ואה ואביבה" תוך כדי מליחת העולם וריבוי.

אחד המקרים הספרותיים כתוב על ספרו של דר' שלחה סבירסקי כי הוא מכל קטעים בעילו אף תיעודי שלילים עליהם בארכ' על כל הטעים שיזכרת הספרות הישראלית בהווה. בדומה ליצירות הגודולות שנכתבו קודם, גם ספרו של דר' סיירסקי אינ' הינה השם מעי' אלא הנשיך פדרוי מישיש. ספרה ה"כמ' הייזרים היל' נא"ה נכתבן בהרבעים בסיסוין של שלשים שנים אף לאשכנזות במדינת ישראל ותחילה של דור חדש, דור השחרור. מחבר לווה' תוך כדי חביבת ספרו מוארות ותהליכים כמו: התארגנו'ת השהאים לאיגר. מאגר וה ספק את מקורות היציר של הטכנולוגיה המערבית לא ממותה והחולוניאים במשביעיהם השווים. ג. המדיניות השנוות שאבו מבעם הקפליטים-קילוניואדים הניל' הושפעו מנגנו מבחינת המבנה הפני של התהאותם לאיגר. מאגר וה ספק את מקורות היציר של הטכנולוגיה המערבית לא ממותה את שנות העמינות הניל' במקביל לתרבות העדית. יוחר מכך, חברתו אלו היטה השמדת כל האפשרות לשליטה פוליטית. במלחמות שנות עתלה לא אדרוי והזהר מההתקוממות היראלא, צימחה של תנועות מהה איה' בהשכנת התקוממות. פיעולתה של תנועת צל"ש נד "חולקת התרבות בעדרה", קיימת במשמעותה הדרישה בישראל, וכן את עלייתה של המוניות חדשה כל-ארץית של הרוב הלא-أشكנזי במדינת ישראל. הספר מורה לה' מורה מהחוקרים השבויים בירושאל, והוא שרשיה רות' "שעשרה ווועיז באדי צילב" ואשר שרשה מאז תקופת הפטרים, החלו עתה להניב פרותה בדמותה של תמי".

המיתוטים של המזוג והמודרניזציה

בספר שלושה חלקים: חילוקת העובה העדיתם בישראל והתפקידים וועלות, ואלטנטיבות-בלז'ה הפליטים-הכלכל-החברתי הנכניי ראל. בחלק הראשון טוען המחבר כי לסוציאלזיה בישראל חילוק השפה מרכזית על מдинיות הפניות של ישראל בחומרם כל-ቤת עלייה, פורר העדות שנגonta בארכ' עלי-ימי מעצים האתני, שפלו במחחים עדתיים, התהילות לפאל בבדוד. הגישה הדומיננטית בסוציאלזיה הישראלית בדור קורום היהת הפങקצ'יאנאליסטית סטרוקוליטיסטי, שבסיטו והישאל בעי' קר פרו' אוינשדאס ותמלידי. גישה זו ועודו כירזות הנטה הנטה של הארכ' בערך ה"ביבה" היציגת הישות המזוויה בראש סולם, והמעצבת את המסתור אשר תלוכון צריכות להקלת הקבוצות המזוויות למטה או בחוץ, תוך כדי היליד המודרניזציה. "תהייל' הקליטה באמצעות

וניחומים כלש' ד"ר סבירסקי ולנוכת שרשות המאורעות החדשנות האחרונות. מסקנותו של ד"ר סבירסקי קוראות את העציפים המשוגים המעלפים את רוב הניתוח החברתיים ביש' ראל. הספר יצא לאור כ-3 חודשים לפני הבירורים האחראוניים ולבסוף נאצה אנטומיה פיד'. ודמה, כי במיוחד לאחר אליה תמי' ולהאר השפישנים כבר דודים גלויי קימת האבעה עדית שבסגורהה רוב עוזת אשכנז מצביעים לערוך ורוב המורחים מצביעים בלבד, הספר משמעותיו לזרוקם עם עוצבים הניצבים בוינו כי בפערת השכונות. קבלת המורחים בשום ההבנה הצעחת לה, שאין אנו טוע ואבאו, כי לדעתו, הסכנות הדוחות בורור העולות מז הספר הון: על עדות המורה נצלת המרכז הפליטית הקימית כדי להגביר בהדרגה את כוחה הפליטי, התהפקת הפליטית וחיבת לבוא בד' עבורה, עט פתחה תשתיות לכללית תעשייתית' רקעלאת ובת היקף ווגזמה שהוללה להדרות עם התשתיות האשכנזיות, על הבקרה בסוויי הערים. שוקים אלה אינן חייבות להיות דואק שווקי ברורה ומארקה. הוויה הכללי נורב בהדרגה ליפון ולולו השילishi, כמו מארקים. קיימות עוד מדינות העוטל השילishi והמורחה של עדות מורה יהה קל להגעתם שלישרים לכליים' תרבותיים, שעוצמתם הכלכלית והפליטית של עדות מורה תשתווה או תעבור אותה וועל אשכנזון, המכז תחרותה שווה לו ואפשר יהה לשאת לבנייה חברה פתוחה בה לא תחרה לעדויות כל השיבות.

האב, הדוד, המורה והמדרך ר' זכירה פרפא – אננו. אכן דוד כוריה הירק האב בת אבון הפלילה ואת דודו העבדה. פנים היו לה, שהו מפיקים חם ומפיצים או רעליזות, היה תמיד הדוד הנדי, האציג הנערץ, ואני הייאש המערץ, הנלהב אליך הוד. דמותו ושלו, דוד אציג, נזכר ממד' ננד עני, רועית עני, יי רדא לא תסכח כל'ו. מודע' כי האלחוט להריש שרשים בקרים בני התחוורה, היהת בר' דודו העבדה, יי אציג אלייך צר לאיין הויום, שגן טפוחר וה שילד בורי ושם, כי אין אותו ידים של רעלט האבירותות.

וכורין, כאשר היינו כא אל בירך ואה עמד ומשקה את הגן מכירך מושלים עד לעמל האבירותות. אני מברך אותך בשלום ואתה מכבדני בכת' צחוק שהוא עזרו ובכבודו, אבלו אתה רומי לי, שעטה עסוק בעבודה ובשעת עבודה סורה בטלה.

ירודע אני, כי סוף לאדם מות, וירודע גם, אם, כשהייתי רואה אותך רענן בעמלא בחוץ, כי סופך לכלך בדוריך יי, והוא עייף כי צר לי כבר אמרני עמנון. מאמן אני, כי אתה תשעת לנו מל' ישות' על, המתבטה בטורה, בתפליה ובאמונה. כאשר הולכים לשלב היכבת האנו הולכים בעקבותיך, ובשהדרתך לנו לדור וורה נהנו בכראים זהה את אצננו להפקיד רגונך, ובכל מעשה טוב שאנו עושים ונעשה איה' האנו הולכים לאור מעשיך.

היום שwon אתה בלבך האומה אשר כה אהבת לדודך בה, להחזר בה,

לשחחותה, להפרותה ולהניביה. אמא אמא, זו, שאנו דוכרים עלייה,

המשפילה עצמה למדרך רגילנו נבלעים בתוכה, מתהגת בנו ואנו מתהוגדים בה.

השarter את אחיך משפחה ברוכה בכנים ונכדים מאורי פנס ונאנמים לתהרת אמות, כי אב התי לתהם, שידעת לרקל ולהתפרק, למוחול על פגמים,

לכחות על מגענות ולהגדשנות הוב' הרפה.

זכרך חותם לבנו ואור דמותך יאר דרכון בעדונו בחים קניתנו. תהא

נפש צרורה בצרור החיים, אבן.

יעקב קהא

שערם – רהובות

תליהים במשמעות המשולמת עליידי אחרים או בקבচאות סעד. המושבות המורחחים קובל משא' בים שום לקייזים עליפי גודל חיש. הסתדרות רות. תעבור לשולשן בני יהודה המורה, שם רוב רוחה בר. רך ויקם גודרים מקוינים במקום האחראוני ולרכזם פטרת פדר' אנתנו. אני, דוד כל', המשס ארגון "סולידייטות" פולין כמודל להם. כי רוב מוקמות עירבה אצורי פתוחה, לא מזובר רק על קריית'-'שמונה – אףה יש שורה של קבוצים עם מעוצה אזרחית וה סגור, לא' צוינות זורתה". הצעינה המורה תפתח פה משמעותיו לזרוקם עם עוצבים הניצבים בוינו ובכך השכונות. קבלת המורחים בשום ההבנה הצעחת לה, שאין אנו טוע ואבאו, כי

הכלהית והתרבותית תיזור בהדרגה "מהפכה" של קבוצים עם מעוצה אזרחית וה סגור, לא' יכול להיות התפתחות עלולם, כי כל משאבות

הכיסים ובל' מני דברים אחרים וורמים אליהם" (עמ' 107).

בחולק השלישי של ספר המחבר מביצע על הטועה בהנהה כי היחסת שירורי הרוחה הפתו את העזה העצמתה התרבותית של ישאול. לאור,

המஸל הצעאי או פועל התרבות על קוקם מכך הוא זו באפשרות של התארגנות פוליטית לא פוליה מרווחת ובקב' יר את הארגנות פוליטית לא פוליה מקדימה או מקבילה למון הקמת תשתיות כלכליות לא תוכל להבאיה לשוני המצב.

האטאלניביה בהא דודעה היא, לדעת ד' סבירסק, יצירתי תשתיות כלכליות ארגוניות בשלימה מרווחת. התהשתתת תוקם על הרוחה פירוייס שוק השכונות ומוקסינים שוקזוו לו ועדיין לא בובו עליידי ארקטיקיטים, קבלנים עובדים צעדים. התהשתתת הכלכלית התפוץ את אשני עיירות הפחוטה השכונות כוחו עירום והקובציים, لأنשים יצרנים ועצמאים שאינם

הmesh שקעה

האב, הדוד, המורה והמדרך ר' זכירה פרפא – אננו. אכן דוד כוריה

הירק האב בת אבון הפלילה ואת דודו העבדה. פנים היו לה, שהו

מפיקים חם ומפיצים או רעליזות, היה תמיד הדוד הנדי, האציג הנערץ,

ואני הייאש המערץ, הנלהב אליך הוד. דמותו ושלו, דוד אציג, נזכר

மמד' ננד עני, רועית עני, יי רדא לא תסכח כל'ו. מודע' כי האלחוט

להריש שרשים בקרים בני התחוורה, היהת בר' דודו העבדה, יי אציג אלייך

וקוריבום לכל', אבבה, אבבה, דודו קה, את העבדה, היהת בר' דוד העב' המעשא, צר לאיין הויום, שגן טפוחר וה שילד בורי ושם, כי אין אותו

ידים של רעלט האבירותות.

וכורין, כאשר היינו כא אל בירך ואה עמד ומשקה את הגן מכירך מושלים עד לעמל האבירותות. אני מברך אותך בשלום ואתה מכבדני בכת'

צחוק שהוא עזרו ובכבודו, אבלו אתה רומי לי, שעטה עסוק בעבודה ובשעת עבודה סורה בטלה.

ירודע אני, כי סוף לאדם מות, וירודע גם, אם, כשהייתי רואה אותך רענן בעמלא בחוץ, כי סופך לכלך בדוריך יי, והוא עייף כי צר לי כבר אמרני עמנון. מאמן אני, כי אתה תשעת לנו מל' ישות' על, המתבטה בטורה,

בתפליה ובאמונה. כאשר הולכים לשלב היכבת האנו הולכים בעקבותיך, ובשהדרתך לנו לדור וורה נהנו בכראים זהה את אצננו להפקיד רגונך, ובכל מעשה טוב שאנו עושים ונעשה איה' האנו הולכים לאור מעשיך.

השarter את אחיך משפחה ברוכה בכנים ונכדים מאורי פנס ונאנמים לתהרת אמות, כי אב התי לתהם, שידעת לרקל ולהתפרק, למוחול על פגמים,

לכחות על מגענות ולהגדשנות הוב' הרפה.

זכרך חותם לבנו ואור דמותך יאר דרכון בעדונו בחים קניתנו. תהא

נפש צרורה בצרור החיים, אבן.

כנס פעילי

שכונות ברחוובות

את צמח קיסרי

בשכונות שעריים בחובות, בבריח' ע"ש הרוב יוסף משולם וצ'יל, התקיימה ב'ש' בא' – פיש' פיש' של פועל שכונת צ'יל. בפנייה זו – לארצית בילדותה העיר – נבחר וуд גג המנה את הדרישות פיעילים, המציג את כל השכונות ברחוובות. מפשח וווא' והאבריגות, וזה הילו' יובו' ורומט' – וודו עליידי ארקטיקיטים, קבלנים עובדים צעדים. התהשתתת הכלכלית התפוץ את אשני עיירות הפחוטה השכונות כוחו עירום והקובציים, لأنשים יצרנים ועצמאים שאינם

בשכונות שעריים בחובות, בבריח' ע"ש הרוב יוסף משולם וצ'יל, התקיימה ב'ש' בא' – פיש' פיש' של פועל שכונת צ'יל. בפנייה זו – לארצית בילדותה העיר – נבחר וуд גג המנה את הדרישות פיעילים, המציג את כל השכונות ברחוובות.

מפשח וווא' והאבריגות, וזה הילו' יובו' ורומט' – וודו עליידי ארקטיקיטים, קבלנים עובדים צעדים. התהשתתת הכלכלית התפוץ את אשני עיירות הפחוטה השכונות כוחו עירום והקובציים, لأنשים יצרנים ועצמאים שאינם

בשכונות שעריים בחובות, בבריח' ע"ש הרוב יוסף משולם וצ'יל, התקיימה ב'ש' בא' – פיש' פיש' של פועל שכונת צ'יל. בפנייה זו – לארצית בילדותה העיר – נבחר וуд גג המנה את הדרישות פיעילים, המציג את כל השכונות ברחוובות.

הכט – הוא השכונות. ולכן, יש לאלג'ניה מהנויות ווקה המהו' צ'יל, הדרישות, יישו' פיטו' פיטו' פיטו' פיטו' – וודו עליידי ארקטיקיטים, קבלנים עובדים צעדים. התהשתתת הכלכלית התפוץ את אשני עיירות הפחוטה השכונות כוחו עירום והקובציים, لأنשים יצרנים ועצמאים שאינם

בשכונות שעריים בחובות, בבריח' ע"ש הרוב יוסף משולם וצ'יל, התקיימה ב'ש' בא' – פיש' פיש' של פועל שכונת צ'יל. בפנייה זו – לארצית בילדותה העיר – נבחר וуд גג המנה את הדרישות פיעילים, המציג את כל השכונות ברחוובות.

הכט – הוא השכונות. ולכן, יש לאלג'ניה מהנויות ווקה המהו' צ'יל, הדרישות, יישו' פיטו' פיטו' פיטו' פיטו' – וודו עליידי ארקטיקיטים, קבלנים עובדים צעדים. התהשתתת הכלכלית התפוץ את אשני עיירות הפחוטה השכונות כוחו עירום והקובציים, لأنשים יצרנים ועצמאים שאינם

בשכונות שעריים בחובות, בבריח' ע"ש הרוב יוסף משולם וצ'יל, התקיימה ב'ש' בא' – פיש' פיש' של פועל שכונת צ'יל. בפנייה זו – לארצית בילדותה העיר – נבחר וуд גג המנה את הדרישות פיעילים, המציג את כל השכונות ברחוובות.

הכט – הוא השכונות. ולכן, יש לאלג'ניה מהנויות ווקה המהו' צ'יל, הדרישות, יישו' פיטו' פיטו' פיטו' פיטו' – וודו עליידי ארקטיקיטים, קבלנים עובדים צעדים. התהשתתת הכלכלית התפוץ את אשני עיירות הפחוטה השכונות כוחו עירום והקובציים, لأنשים יצרנים ועצמאים שאינם

בשכונות שעריים בחובות, בבריח' ע"ש הרוב יוסף משולם וצ'יל, התקיימה ב'ש' בא' – פיש' פיש' של פועל שכונת צ'יל. בפנייה זו – לארצית בילדותה העיר – נבחר וуд גג המנה את הדרישות פיעילים, המציג את כל השכונות ברחוובות.

הכט – הוא השכונות. ולכן, יש לאלג'ניה מהנויות ווקה המהו' צ'יל, הדרישות, יישו' פיטו' פיטו' פיטו' פיטו' – וודו עליידי ארקטיקיטים, קבלנים עובדים צעדים. התהשתתת הכלכלית התפוץ את אשני עיירות הפחוטה השכונות כוחו עירום והקובציים, لأنשים יצרנים ועצמאים שאינם

בשכונות שעריים בחובות, בבריח' ע"ש הרוב יוסף משולם וצ'יל, התקיימה ב'ש' בא' – פיש' פיש' של פועל שכונת צ'יל. בפנייה זו – לארצית בילדותה העיר – נבחר וуд גג המנה את הדרישות פיעילים, המציג את כל השכונות ברחוובות.

הכט – הוא השכונות. ולכן, יש לאלג'ניה מהנויות ווקה המהו' צ'יל, הדרישות, יישו' פיטו' פיטו' פיטו' פיטו' – וודו עליידי ארקטיקיטים, קבלנים עובדים צעדים. התהשתתת הכלכלית התפוץ את אשני עיירות הפחוטה השכונות כוחו עירום והקובציים, لأنשים יצרנים ועצמאים שאינם

הוֹדִי תִּימָן כְּחַלוֹצֵי המַאֲבָק

בבּוֹרוֹת הַמִּסְדִּית

על ספרו של זכריה גולסකא: *למען יהודי תימן*

מאת אשר מכלוף

לאותו ("מוראה"), אולי פחות מאשר להרבה עמים אחרים באירופה".

הקביצים שאמרם היו הוגלו את האידיאות של השווון החלו כבר בראשית דרכם לבנות מסגרות בדילניות של אליטיסטים אירופיים, כמובן. הם לא בלו גם מסכמי מוסלמים שנומי נור נשלף את יהודיו ממכוחיהם ומקשע אותם. בתהילה הם שעשו זאת ללבוי אגדה הכלכלית, אך לאחר מכן מודיעו הם קיבימו את גושתויהם על רתקונות שהיו מיעודים למגוריים ולמלוכה לעמו וושבי עיריות הפתוח והשכונת. מבוגת שולחתם על הקרכעות על אמצעי הייזור מורו מודה רבה מהמושבים הוכרחו לגורם לשמה מימי הביניים. את הייאלאדים הדרוע לשמה מימי הביניים.

בalkן מארחותם של הכהנאות ואאנז'לה חיו באפ"ן

דומה מאוד לקוביצים: שתוּ ושותוּן מבענין גול וגזל של מעצאים מחוץ לקבוצה, שהם יהודי וזרות הרטה הסתדרות. חבר קבוצתך כך אנו מעצאים אצל ובירה גולסקא בעמוד 137: "אליה האורנים סבוי נוראות מדרפות הקבוצה אשר מדלה את שפה האדמה המצעם, בירוי התמנים, והצקה לתם בכל מני אמצעים, לרבות גוויות והסתדרותם של חבריו הקבוצה ייאנו לתה הניגנים יים להשקיות אט...". חבר קבוצתך החליטו להפרר מתהנים כי השקה נפשם בשטה האימה השם שבידם השתמשו באמצעים פסולים ביוור". אכן שוב אנו רואים את הקשר של "ידי רוחצת ידי" בין הקוביצים והסתדרות נגד יהודי המורת.

על אומץ לב אזרחי ועקבות אידיאולוגית

במדינת ישראל יש הרבה רבדים אומץ לב צבאי, אך רק מעתים יש גם אומץ לב אזרחי. אומץ לב מורי או פרושים להוות כל העוז לאם ברדים לא פופלארים ולצאת נגד "ה'מוכן מאלוי" וכן הדעה המקובלת גם כשהרבה פעמים חושב אחרת.

התיאור הבא בספרו של גולסקא יכול לשמש מופת לאומץ לב אזרחי לכל אדם: "י"ג קונגסיטין צינום עברו מום וולדת היינון וטרם שמעה דרישת של מורה. ופתאום, החבר אברהם טביב איש שר מיל פקיד וה- 12 שבעוניים וככל חיכם הוא מושבך. קרואת, של היה מופע תמיון נור ודורש מתקפה שלמה: מ'קונגרס ודוש"ה" (גרמנית) לעברית. בחליה, היו באלה שהשיבו את דידותית לאצחוק, אבל אני עמדתי על של'. המונה מזקן החיל. להכתה בפה שפיש לאחותה, אבל לא העיל. הוא איים עלי' שיזיא אותו להגונגר, אז עניתו לו שלא יוכל להוציאני, ואחריו ושלי ילי כבשים צור ודרשתנו דודוק... בראתו שורחחים הם למר, תור, והקוראו הצאות הוועדות בפעם הראשונה בעברית. רגשות שמה הרהיבי בעת שהרבה קרגוט הטעב עת חותם העברית". אחר כך צירם מהאו כה גולסקא התמינו מהריה את קרגוט נוכחות העברית". אחר כך (9)

לבקר את הפועל האירופי על פניו אתיו התמיון. התימנים חבירו ההסתדרות עבו אותה. הם קראו לשושלת ארוגו היינון שהו או באץ לא-ר' ר' ו'ואה-דו'ה' העבודה", נפלו על המצח. כל מילגה צחה לחクトו תחת כבביה... כל האנשים הוכרחו לגורם ברפותות והו מקרים שרבפת גרו תיימנים וסוסים ופירות ייח'".

זכריה גולסקא

האם יש אמת הטעיות זאת? במשך מאות שנים, ההיסטוריה נכתבה תחת השגחתם של גנולים ודיקטטורים עליידי ים שראו עצם מומחים להיטר ריה. כך יצא שבסמך כל השנים, אנשים דברו על ההיסטוריה של האנושות, ואולם מה שLEARDO בביטחון הספר למשה - ההיסטוריה של הכוח הפוליטי. במילויו האזרחות ההיסטורית של פשי שליטים נגד האנשים הפושעים. ההיסטוריה האמיתית של האנושות היא ההיסטוריה של כל יהוד, משומש שעילפי קני מדה יהודניים אין אדם אחד חשוב יותר מהאחד.

ההיסטוריה הרשמית היישרלית היא קומדיה רודואה של המנהיגים והגופים בעלי הכוח המסתירים עצם מ踔ורי אידיאולוגיות ומטעבם לשון שנגעו לסוציאות שאיפאמל עצמה. להלן מונחים גדול מתחשי ישראל, מכל העדות, עידן מודרן עליידי מיחסים של כוח ושל הערצות עצמה וכך מסיע שרגו הנגדים בג"ל.

אם מערצת החנוך והירשראליות עדין מבססת על אתקום שבטי, מערכות זו מביאה בהדרגה להעיצה גוברת והולכת של חבר מוקם הבהיר העוכבת היחיד ולאתיקה של ערזה לולות. ההסתדרותה בתופת שני צגיים לתהנים ומפעול של נציגות לנשמה. ב-1931 נקבע גן גורנו עתון "הפועל הארץ" כהגמוניה של תנועת הפוע"ז. גם חיבת להחקת ת"ה הוגי העמלים המהדרות המהירות, בייחוד תהנים, יים דלקותה בדרכה. מערצת גורנו חתר להעת נגד תאגיגות כשרים עינויי.

ב- 113 או מואסיאס: "אתה והיה מנהנה בהיותו ראש ההסתדרות וממעצבי דרכה. וכך גורנו מורה לא בחלו אונשי ההסתדרות. גם בודרמי מרמה לא בחלו אונשי ההסתדרות. הולאותיהם בפקוחה מונתנו התשובה היא שלילית. לא כוולה להיות היסטוריה אנטיאלית". יכולות להיות ורסות שנות הסתדרות רבת שף אחת מהן אינה מוחלטת. לכל דור יש חובה ללמידה והגර הגורם.

אם לא הבודרים, בעלי הכוח, והמליגת הגדרות לות הם שצרים למלאת את דפי ההיסטוריה, כיצד אפשר לדעת מה באמת קרה בעבר? האם ייכבו

החולות בהם כל האירים בפקוחה מונתנו התשובה היא שלילית. לא כוולה להיות היסטוריה אנטיאלית. יכולות להיות ורסות שנות הסתדרות רבת שף אחת מהן אינה מוחלטת. לכל דור יש חובה ללמידה והגראם הבודרויות,

זהו הלקם של מקרים ספור של זכריה גולסקא י' ו'יר' התחאות התמנים. הספר אחד נשלחה לטביב וכבר פקיד וה- 12 שורות הפסולות הוא נס הפלירוני של חבר טביב, אשר היה אード מאהבי ההסתדרות".

כדי של יוא-ז'ר' רושם מושעה, השוב להציג, י' לא קרא השמאלי נהג כי שנג' בון הילגנעם.

גם הימין עשה כך כי' נון הכרת ג'ראלו בא-רכ' ישראל מושמאל נון יומין, שהתימני ז'ר' ליצית מה שם אומרים וחל'ם" (עמ"ד-135).

חלק מהדרמים שאמרתי קודם גם על' יוטנסקי שרואה בציגות בטוי לעזמה התהבותית של אירופה במאמרו "אופנת העברקות". בשנת 1927 כתוב בדובונטסיק: "אננו היהודים... אין לנו שום קשר

הניאוקפיטילום ההסתדרותי והニアופיאודילום של הקוביצים

בUMBRO 20 נוכח ז' גולסקא על מה שקרה בתחילת המאה: "מכאן התחילה המתיוזה בין הפליטים התימנים לבין ההסתדרות, כי התחילה

מה השתנה: מאלישר ועד אבוחצירא

מאת אשר עין

לראות בשנת עליות אנשי בוליו' כחילת הציוויליזציה, הפרסום, "מדינת היהודים", ובעירייה הרצל כתיhilת העצינות המדינית, ובפרט שם אמריך אחד עסם בהחלת העצונות הרוחנית. אויריו אלישר סבר חחתה ואפקט בקומות ריבים את טענותיו נגף ההיסטוריה הרשימית והשבচורות... עד ז'י' בשנת 1834 הירסו והבריאו אלקלעי תכניות מדיניות הביבה והמקפה על הקמת מדינת היהודים. אך באצנו, פרידריך יונן והשלשה" (עמ' 177).

צד זה והצעינות האשכנזית שorthה אמרורה לבארה לסייע יהודיה באשר הוא, החלישה וכיסלה את יוזה וירדי עדות המזהה? דומה כי יש צורך בהשבר שונה מההסדרים המקובלים כדי להסביר סתריה זו וסתירותו נגזרם פנימיים אמרורים של אשכנזיות אשכנזיות. על ידי ההסביר שאציג יוכן גם הצעינות הסוציאליסטית לא רתחה כל כך סוציאליסטית אלא דוק קפיטליסטי מצעצת.

הצעינות האשכנזית התבססה כדוגמת התנועות האמורות, של יוכן מרכז רוחה ומורחה מטהה להצחרר לעולם הכללה. התפשתיות קפיטליסטית שהתפתחה בערב אירופה. יהודיה מורה איזונה באו' לישראל בערך משם נגנסלו מקורות קוקום המסורתיים שלהם. האידיאולוגי גיה הצעינית-הלאומית והצעיניות-סוציאליסטית והוא ביריך רוחה לעובדה כי יהודיה מורה איזונה לא בא' מרצונים כמו יהודיה המורה והצעינות המשיורית, אלא בלית בריה.

יהודי ארופה חתמו בkolוניאליום העולמי הבריטי ובאיידיאולוגיה גזונתית של האdam הלבן. הצעיל האב לשטען ואנגר שרוש מוסקובסקי של הגוננות. גאנגר, וזהן כבב לבלה'הם מפגרום לחותה באראב' מאות שנין". כן גורינו רוכב מסגד ואשכנזיו בעם המדינה רק המשיכו את מה שהראשונים חילו בו.

דריפוס והאנטישמיות
אבוחצירה והאנטימורחות

כשבשלה'ה צוינית לישוי, שבחותי אקס השרשפה בכבר טעונה, מספיק לעתים גפרור אחד כדי לרגום פטץון. וזה כוחם של אפורותם בודדים בהיסטוריה כרציח וירוש העוצר בסרייבו שגרם לתחלת מלחמת העולם הראשונה, משפט דרייפוס וועלית הצוינות הרצייניגט, ורק בדיק קרה בעקבות משפט אבוחצירה. מדם הטענים התקרחים להבשת סטאנציה לשינוי? ודומה כי ישם נגאים כאלה: א. התגאי המרקסיטי של הקטוב הכללי המעדני או האידי המוליה בגודל המדועת הפלטנית של הקבוצה הנציגת. ב. ואגאלטני שנעט' מעין הבים במן המזרני והוא מאבק בחוק העמדת השיטות עצמן. ול' התאושן בדור היקטום בכבר נכתבות. לכן אני אפרס. יותר לגבי התגאי השינוי. הנאה במאמרם של אבוחצירה ודריפוס סוף בעמוד (9)

וחוד ויהיה מוכשר ככל שיהי אינו יכול לנצל מדיניות לא מסודרת. כל אדם יתינן להלפתה. אך שליטים ייחודיים והם "הידם בדור". כן מאילישר מהליפים, בס' בשיחות מלכנית להרל'א צא' לדוגמה, בס' גורין סקסן בין ראי' עז'ת בשוב' ארצה כי גורין סקסן בין ראי' עז'ת הסדרדים ווילג'ת הארונות: "ער'ר' טוכנונות יהודיות דוד וגוריון יוכן את דבר יוסוף שליט עז'ת על רישל'ם" (עמ' 271) וכו'. "דוד וגוריון יונן תא שמענו גגידו: שם גיגי (אליהו אלישר) אצלי לעזר את הסדרדים ובני עז'ת המורה להתדרגן ויהו מודעים לוביוחרים האוריינט החינמיות של מודיניה בדורות - כי דוד עז'ק בשמי החקים גיגי ביא' כל בר דעת למסקונה כי עתה הבישוי התגאים לשני מפאי'ן" (עמ' 125). גם חיים ואצמן פעיל'ע סיוקים ודומים (אה' עמ' 184). ככל הפרק "בקהילת ירושלים" (עמ' 292-261) בולטות טעויותיו של אלישר בכך שההגדע עז'ם על בורא שותה ותור מורי פולילוות.

בן גוריון והבריה ושוו'יו שהאמינו בדורם של השאנט עילינזון שה'ו'ן מפאי'ן מפאל'ע מפאל'ע של חברה רושה ווילג'ת ואות תוך כרי המונחים המשגיאות רוחה ובדרכם להוירם בהם. בוגריה מונחים של אבוחצירה של מודע עתה נצ'ר'ה התגאים לשינוי מפוא'ן.

חשיבותה של ביקורת

בן גוריון והבריה ושוו'יו שהאמינו בדורם של השאנט עילינזון שה'ו'ן מפאי'ן מפאל'ע מפאל'ע של חברה רושה ווילג'ת ואות תוך כרי המונחים המשגיאות רוחה ובדרכם להוירם בהם. בוגריה מונחים של אבוחצירה של מודע עתה נצ'ר'ה התקמות המחרה, בן גוריון סילק, ועסקי מפאי'ן אוניותה ליבורניא והגוניות פגמיים הם ס' נצ'ר'ה לפניה הלכדי. או א', נט' נלד' מהשגי' את של אלישר וניה יותר ביקרותיהם נעל'ה אונ' לשפטן.

המוסדות בישראל בקום המדינה הן של האשכנזים והן של הסדרדים לא היו מתחום לביקורת ולכך שניות נכסלו. מוסדות הפלוי טיים של מדינה הם בעצם ממשירם האמורים כירויים לאלה. מודעותם למשתת לרווחתם של אורה. מודעות פליטים דומים מכוכבה. המטוס, לשעל, מטוס ולבול נאנש מקואה אה'ת רוחותה בעמ'ם מפאל'ע סיכון ואנש מנקה אה'ת רוחותה בעמ'ם מפאל'ע סיכון ואנש מנקה אה'ת רוחותה בעמ'ם מפאל'ע נה, המטוס כדי שחה'ה יעיל צדריך לעבור בדיקות הריצה תוך כדי צירר. בונס'ה לך, הוא צדריך לעבור בדיקות עונתי מדי רק'ן ומון מפוא'ן.

מ' מ' המבו'דים והמכבים של המדינה? לא רק

בדינה, לא' כל גוף א/or: חנעת מאה'ת,

מפלגה, וכו': חבירי הארונות הם ייכולים לבקש

אותה. הזרק הטובה ביזור לביקורת זו היא

דומוקרטיה של מוסדות הפוליטים מתח' רווחת פוליטית.

מי ישלוט, מוסדות או יהודים?

לקח חשוב מסטרו של אלישר הוא כי שילט

אליהו אלישר

mesh כב' בבחורות בשנת ו' 8' גם גם בוק' מהיודה: י'יך' שרים רארבע שות' ליב' הו' המועד הספרי להגשות רישיות המudyim ל'בחי' רות לאסיפה המכוננת נצ'ר' הלכדי בקר' הצבור ספדר' (302). ואלהו' ווילג'ת המכונן הו' עד עתה בענ'ורי'ה התאודנאי'ה נעל'ה אונ' לשפטן.

המוסדות בישראל בקום המדינה הן של האשכנזים והן של הסדרדים לא היו מתחום לביקורת ולכך שניות נכסלו. מוסדות הפלוי טיים של מדינה הם בעצם ממשירם האמורים כירויים לאלה. מודעותם למשתת לרווחתם של אורה. מודעות פליטים דומים מכוכבה. המטוס, לשעל, מטוס ולבול נאנש מקואה אה'ת רוחותה בעמ'ם מפאל'ע סיכון ואנש מנקה אה'ת רוחותה בעמ'ם מפאל'ע סיכון ואנש מנקה אה'ת רוחותה בעמ'ם מפאל'ע נה, המטוס כדי שחה'ה יעיל צדריך לעבור בדיקות הריצה תוך כדי צירר. בונס'ה לך, הוא צדריך לעבור בדיקות עונתי מדי רק'ן ומון מפוא'ן.

מ' מ' המבו'דים והמכבים של המדינה? לא רק

בדינה, לא' כל גוף א/or: חנעת מאה'ת,

מפלגה, וכו': חבירי הארונות הם ייכולים לבקש

אותה. הזרק הטובה ביזור לביקורת זו היא

דומוקרטיה של מוסדות הפוליטים מתח' רווחת פוליטית.

אַפְּכִים

לאחר שכבה "עמוד האש"

מאת יוסף דיש

הруч שלא יהיה במתכונת קולוניאליסטי... אנו, התמידים, היינו גאים על הייתנו חלק 'מכובשי העבדות'. כאן היו הדברים אמר מר ניני איז?!... והתה?

كبוצה המיעודת לעבודה שכורה

ונה אומר פרופ' בנימין אקצין חתוגה על הקרנת הסדרה "עמוד האש" בטלוויזיה ("ידיעות אחראונית" כת בשבס תשמ"א) על חלום של יהודו תמן והמוראה בבלגן. הוא: "לא, אלה, בודוק, באיזו מידה נובע הדבר מוח ברות, חוסר טאקט, השוקרי, לא מושע או מגמותך, אך העדודה לשאלות שאלות קשור בין עם שר/small לאיך; וחלאות של ימי הביניים וגולי ספרד, של היהודי מורה ארופה ואזרחות האסלאם שלפני היבטים: הלול עלייה התימנית המזגגת בתחום של מקהלה מחול רפרטיטיבית ולש, كبוצעה המיעודת לבובה שכורה".

הבה ענייני בקביעתו של המולוד דיר ניני: "תרומותם של העולים מתימן לציונות נסתימה בעשム לפניו קום המדינה".

(1) רק בעקבות השהמה לציוויליזציה ולבני הארץ היה רק בהקמת ישוב והפרת השמהה האם העולות האשכנזיות הרבניות והחמיישיות לא תמו לציירנות גם זה? (2) כלום אין דיר נINI רודע את תולדות העולות התימניות האשכנזיות והשינאיות?

א. ואשטי, תרומותם הרבה לציוויליזציה ולבני הארץ בעשム יישיבת הקבעה והיעדר רידיה מן הארץ, בגודל לאחינו האשכנזים.

ב. עלייה התימנית הראשונה כבשו מל'א' כות', שליחודם לא נתנו דרישות רgel בח'ון, הקונה למלאכת השתחות והובנים, שאוון לימוד אחר-כך לילומים האשכנזים מהעליה השניה וסוי' עז'עו בהרבה בית הספר 'בללאו', ופרסומם עז' עז' המלאכות התימניות המיהדות ווד'.
ג. העליה האשכנזיות השניה ננשלה בכבושים העבודה העברית במושבות, ואלו הלייה תחת'נית השניה התמודדה בכובשות העברית – ויכלה לה.

העלמה והעתלםות

רצוים אנו להזכיר עוד נקודה נוספת, ש"ד' נני התעם מנגנון: העולים חווים אל הכלמו להארך כל ימי חייםם במקומותמושבות ונואשים, רודרם לאחים האשכנזים, לאצט להיבובו. אלם נושא זהוות ציונית, ש"ד' נני קובל בשם, יהודי תימן לא תromo לה – לא נתנו להם לאצט להיבובו. פוטט מנגם מהם זאת, כי ירו ווועם לא, יתור מאשר פועלם שכיריהם במושבות. כלום אין ז'ר' ניכר את פרשת פושב הפוליטים בראשון, החלת' יהודה, שננו לא לשלשה אשכנזות 10 דרכ'ם, ואלו למשחה תימנית, שהיא גודלה וווער, 2, دونם בלבד?!
האם שמע איז'עס את עוקצת ההוראה ושנית' בסצ'אים, יאט'ו יונטו אמדא, שב' תקיימן בערבית וכו'. לא פנוי שרצתה לשל את המועל, עברית, אלא, פנוי שבראה שובונגן לארכ' הווא, סוף בעמד'ו (9)

החברה הנוארה, מר ניני שוכן בכבוד בה עתה, והוא ציגיה וופסק בשביבה מיל' ציוני ומפרוח שמהה. זאת ועוד: מיחסים לו לדיר ניני את הקבירה שמיינן נונת לא גורש ממנה בכוון,

אללא מזורנו מרבזם באשר רצוי לחוויתם שגורי ברפות ואמרות בחורה, ובקי' בסוכות בצל העצם, וזה הבגד מה שנאמר עז' סופרים בני זונם, ואסבר זה ואחרים קנו להם, לצערנו, חוקה באקדמיה למלמדות, כי הם הפכו לעבדה הטסורי, ונק' לשפנות העפה שוכבתה ויגלה את שונאה בלבשין למשכנתה הסורית.
ושונאה בלבשין (אתהה של המשוררת רחל) מטהרת בספרה של העפה הגורש למתבישי כרתות תימנים: "האנש מס' אמר להקלט אן ולהקוט שרשים... האמנס תוקם בונן רוח Lagerstern? ג' אמר לי כמיינן: קבלו את תימנים, הם היו רוחהין, תהה, דיש' באועל ס' קומות אראמי, נונדו לאוים בכוכ'ן, כאלו תלעה בקרבי כל התקיר ל'י" (פרק "לייטנגן", הצאת' בינה, ת"א תש"ג 95 עז').

גאים על היוטנו

חק מקובשי העבדה

דבירו של דיר נINI בטלוויזיה, שידור תימן לא הופיעו "שיטות" – וודדים בגודל גמור להה שאו זצמן כתוב בעית "שיטות", מא, אכיב תשל". ואנה דבורי: "מדפיך אני בספרי يول של המושבות הראשונות האשכנז'יציות, רחו' בת, מלחמתה, דרדרה: בין הויר השפוי והמזרקןטי עיל סוד השכונה התימנית שבנתהה שהויר היה גריידי, נוחם מנהם, וויר שרון ועד' ועד'. האם ערובי הסדרה לא יזע לא כה היר� ולטוי דיר נINI, שבעת רדריכתה הוא הה בוקץ – נמצאו חלוי מלחמת השחרור, ובמסגרות השורות –ثمانותם. ייש והסגורת השורה נורתה לאלה המוניות. יש לא מסר בדור על קומס פוטו של הויר. רוך נפל במלוי פוק'ו, – תנפתיי לעין בתוניותו ונה פירום זוז'ה, ש', שעון', כי' יאל, ז' נס'ם, דוד, מ', עורה עז', ועד' ננס'ם – מוקרות. יידים לשמה, רעים למלחמה ולתעלול' החולום. רוך נפל במלוי פוק'ו – לא נודע מוקם לם'. האם. נס'ם – איז'ען לא נודע מוקם כברותם, לתול בעזה, בליחותם, מלוא תפוק' דם. עז' ענס'ם ואמרו זבור. דבריהם שמ' בפיהם ורט ש' להראות כשם מגודלי פרע' זק' ומיסטרם. לאאר "מכצע קדש" ב-1956-1957 פשנו אחורי גופותיהם, ייר ננון, אחר מוקם כבודתם – לא מאצ' – רוח וחשונו ב-1967- – ווא נודע דבר. ר' חי' עשה ימים כלילות', שם ש' מטשרה למטה קומס כבודם – איז', גואן, אמרתו לא רובם אינן – ולא חל, יוש' עז'ין לא נואש. כי' – וו' איז'ען, מארם עז'ין לא נואש. כי' רובם אינן – וו' איז'ען, מארם עז'ין לא נואש. כי' – וו' איז'ען, מארם עז'ין לא נואש. כי'

על כלים נסתיימה תרמותם לציונות אלו באמות ובתמים רצו וועריכי הסדרה "עמוד האש" לא להסתמך על מידע אמן ומoxic היר מורה בגן אל אישים מლודים בחולות הירוד המורה בגן דרוף הירוד רצ'יק, פורט סי' מסע'ה, שהויר היה כהן, שמן גריידי, נוחם מנהם, וויר שרון ועד' ועד'. האם ערובי הסדרה לא יזע לא כה היר� ולטוי דיר נINI, שבעת רדריכתה הוא הה בוקץ – נמצאו חלוי מלחמת השחרור, ובמסגרות השורות –ثمانותם שיטות, ואשכנז'ו – עמוד האש".
באותו דיר נINI מסכם של הסדרה "עמוד האש" בשל דיר נINI מבירידי תחלה היר מורה בגן הבניין הארץ. ואנה דבורי שנאמר באוטו דיר – העולים מטיון אמרנו עלו לאאר, אך בעיליהם נסתיימה תרומותם לבניון, הם לא הירום ישם, לא הופיעו שיטות, בגן לאויהם שאבו לאחר ריך חחת שםים אארום וועל רקען אארון".

מי מפרייחיד' שטעה

שטעה על היהודי תעמ' דעדתם ובוניהם ובוניהם אחריהם, שאנו ניכר כבר השילוח, בוגי השילוח, נוות בירושלמי והעבודה העברית, מאכ'ת הנטה'ה מסכיב למושבות הרובות, מאכ'ת הנטה'ה תקופה, וכורערעקב, חדרה, נס'זונה, אאריעק', גדרה, מלחה, מגורייש נורתה, נחתת יורה ושרה המושבות המושבות עלי' יונטן לרב' המורה – לא הופיעו שיטות ארכ' ישרא'ל, מושם שד' – גני'וי לא כל כלב' בז' בווי' הירוד והוליצה – היר, היר, יונטן טפ'לים כל' סכלם, תלואותיהם וקורבטותיהם ושר' חיל'ם ריעם שבאו עליהם, בתוציא'ה מס' קומ'ת חיר'ם ברכ'ת הארכ' הווא – בתלמי בשישם' ובס' הכל' היו שכירם ומשרתי

חולצי המאבק

(סוף מעמוד 6)

ישראל היה עתה שונה לగמריו ושוב הרבה יותר מכפי שהוא רם. לו דוד לומיס בלבד את תימנים היו יודעים האשכנזים גם כיצד לא פגוע בעברים וכיצד לבנות יהדות ובנה, כפי שראה הנשיא יצחק בנין בעת בקרו במצרים.

רבים מהmeshיכלים וההנוראים הצביעו יותר מכך יהודית לא יכולו לסבול את התהנתנות האשכנזים בישראל והיגרו. וכך גם לכר משמש ספרו של גלוסקָה "מעשה מפַרְעָה בְּאֶגְיָה" עמד אשר בו ראה כיצד נסיבותם של תנינים ברוחם היהודית מושכים מירוחי מרוקו שהתנדכו לשרת בצח'יל קבוי יהס משלל הלהלומים מרוב חוץ בארץ ישראל.

מה נשתנה

(סוף מעמוד 7)

התשתיות הכלכלית-האזרנית של שתי המדינות הגות הגדירות בשירתם של נתן רדא ועוד: העمرן מתבסס בעיקר על הקיביטים החקלאיים רני ותג'איאודים הקבוצי. הלכוד מתבסס בעיקר על הארגונים הכלכליים הפרטיטים או הפטיטים להלכה, ואכרים מטה הקטניטי. ומשם המשך בשיטת הדומנות זו עדות המורה, ממש שבסתור שנות השבעים הגעתם בא בק גלילי בין החדרות ווקראצם בין הקפיטל הפטיט לשיאו. כשבני השולטים העיקריים רים במנינה נאבקים וזה, השוו עותם המורה באופן אנטאטיסטי שלילון חלחן את החלש כדי שיישבר את החזק. מכאן תחיכם הכספיים ברכיד. ארום עם החזרות הנדריך גם תגדלנה ציפיותם של בני עדות המורה ממנה. כפי שאנו רואים עתה הילכו-לא השシリ לתלת יציגות העולם עדות המורה בהרשותם. כך קרבו לחילוף הפקידים הטעמגון ("טמפלר"). הלודו ינסה לעצור לראשונה התקדמותם של מנהיגיו עוזר המורה עצויראות ששרתויהו, וווערתם אבאק ומואס לא וווטרו עדות המורה בהרלוד. לאן פנו כי עותם המורה לאחר אכבותם המעדן ("טמפלר", מהפ"ד' ב' 81)? ומהלכו בכחורת הכאות?

ההשובה לשאלת תיווה במדה רכה בעמשה של תמי. אם תמי תשכל לבנות מוסדות פוחים וירוקרטים, תיאבק בכנות למען עדות המורה, לזכך ברכבת, ובכונת תשיית כלכליות ארגונית, שבעל עדות המורה, הרה שהסיטואיזמו מיקורות כמו משפט אבחזהירה עירור אה' העז'ת. גם של המורהם בישראל עורך לכל המפסד הקיטוי ויבורו לתמי' או לכל מפלגה אחרת שתקום ותשתח על דגליה את רעינונות האמצע בכחורת העזות.

כפי שאמורתי מודעה של מדינה ודים למוגנה. לכן מפלגה כזו אם תשכל להחליף את המכהנה הקיטית, המבוססת על ידע מיושן מהמאה ה-19, במכמה חדשה שתורה בcosaotta על דעת חיש'י, כי או הא אצבר כוח פוליטי רב. הגיונה העת להחליף את שבר הכלבי פוליטון שנבנה בקפוק המודהה בכשר חיש'י ובו וווער וויעיל יותר לרוב תושבי המדינה.

או ביטון את השאלה הנחוצה ל"מובנת מא"לה" בישרואל: "וכיامة רוזה שנמנך את הקירטרונים לאיכות אמנויות ומדעית כדי לדם את עדות המורה?". יש להזכיר את כוון החשיבה. האנגלונג'ז'ה ומונגיוט האשכנזית המאנטן מקאריה כל התקומות רטוריה באישרואל מפרק הדגול ביישרואל המבר לא להרף ולא לאות את המפסד קרים הוא שככל למשם אלדרטובה לנונגוט וואנטאלג'ז'ה הנומתית המנוגנת. לפי רוב הפוליטופים של המדע והפסיכופוליטים של הלמידה, הבקרון, השמי והשעיה מושכים גורם רוכבי בכל קדמה חבד-חתת אדרטוט וטונגוט. יום היהות המכונת שמלת כל הגלגול רם של מירון שועזיא את העגלת הבובי. וכברתאי, אל הכמה דברתוי על סבל יהודית תימן ועל הפליה ישינה בארץ ישראלי בין יהודיה לבני אומות זרים ולגמר, כאשר המתאים ברדו ובלבוביה, המנכ'לים רופין שאמור ב-1919 לשלחת תימנית כי תימן של כהן בילוי אוו דוד הדבה יוחר של מוחם ונוחם למתוות התשובה" לאחר שלוסקה למיניהם יהודם והמורחים הם שוציאו את העגלת הבובי.

כבר הראייה קודם כי כבר בחירות המאה בקשרו גלוסקָה אצ'ר קרונות אשכנזים יי' דרכם דרמיינית ובכך קדם אע' עז'ין הצעיר. בארכ'ון תוממים גידסק האבעער דר קדרי החולשה של התבורה והמסד היישראליים. Но הוו לא כבוקחו ומשברים ונתקרים לקרים אי', יתקן ומצבה החברתי ובכחנות'ו"ר. הנהנה מיכאל הנדלול שאל את

משמעות גולסקה ומספר על הקשיים להופיע בפני קהל מתרג: "עכם ההופעה היתה קשה קצת" דומה הפעה בפני בני אדם שמכר ארות ומירם אותן, להפעה בפני אדים ווים ולגמר, רופין שאמר ב-1919 לשלחת תימנית כי תימן של כהן בילוי אוו דוד הדבה יוחר של מוחם ונוחם לעלו ו��ויים "נאות נתקבל במחיאות כפיים סבורות. הרבה צירים גנשו לאי' להזע או ייד'" (עמ' 127–128). אכן, וזה הגמול של אדים עקי ואטמי' בדמיונו גם נגד קל בלתי זהה.

על קרייטירונים לאיכות

שבועיים לאחר הבחרות של 1981 התקיים בצוותן דיוון על אמות "העדות", האלימות של ארכ'ון תוממים גידסק האבעער דר קדרי ותפקידו. המנהה מיכאל הנדלול שאל את

לאחר שכבה עמוד האש

(סוף מעמוד 8)

כלום אין דיר ניני יודע אליו מאבקן נהלו הפלילום התממים פַרְעָה קם מירינה על וווער לאצאת להתיישבות משלמה, ביל' שייעמדו על השכחו ריכון הרוחה התיישבות ואחות' ווועוד, למשל, נשכחו ממן המשבבים: "שורת' שלום", שונד' ב-1932. מושב שכוב כל השנים מא'היתוסת המוסdotio השםמוות היו לבוגלותה המדינה או לגבילותה בשרות פדרה פדרה עלה על הקושש. ומכיוון שהאדמות מושב שכוב כל השנים מא'היתוסת המוסdotio אויר וושווא עצו גל' והחדרן ברובו משכוב "אלישיב" שנוד' ב-1933, שג'ם הוא סבל כל השנים מחשך תמייה תקציבית מצד המוסdotio הרישיבים, גם משב' שלם' ("אלישיב") שחביב עבורי הכהשה מוחודה בשם "טלמור" עוד בשנת 1939, ושגם הוא סבל מחשוך חומר מחשיך תקציב מסוי כבו כל דורת, על הא עבודה שע' שירטת המוסdotio לסקולם הכלכלי וההורחות. ואלו לאשכ'ן והן כיו' בחרם בבליט עיטה תחת השםמוות, והן כיו' בחרם בבליט עיטה תחת השםמוות. איל' שיישוב בהרים בבליט עיל' כל קרקע (היא ניננה לתקבוצ'ים) ומוחסר התיחסות המוסdotio המסוט' ר' גאל' ("אלישיב") והוא מושג' למשב' דאס...? ואיל' ניני קווע, שרך התתים' שעלו ארצה לאחר קום המדינה אכן תרמו הרבה לציונות, כי הספורו שממות', אילם, כלום דיר ניני וווער עובדות מוכנות בקשר לתרומותם של עיל' תימן לבני הארץ ובכל תרומותם של מירר הרוחה רים יי' אמינו'ו טמ' מל' מינ' ניני. עיל' כל פיטו, לאיד אמאלו יעיל', אין יהוד' יונן' וויל'ם לראות כבר ניני מוכנות ליל' ענייניות, לא בתהום הספרוטוי ובודאי לא במישור ההיסטורי. מצז'ים כיים סופים ומולדותם ריבם מבני יהודה תימן בארכ'ון ובכון האיראטים. והם מומחים כל אחד בחרום מאיס'ים מוגדר וועל המפסד תקשורתית לנפונות אליהם.

התהישבות לאחר קום המדינה

ובכן, לפוי קום המדינה, האומות שרוכשו עי' הקהיל' ניננו בערך רק לאשכנזים, משתי סיבות: א. הגזונות במחאות נונזה למדור בעי' של יהוד' מורה אורפה, ולפי הדעות הקדומות

"משפטי דרייפוס" בישראל

מאת חיים בר-יוסף

ות פשיטות, כפי שהרב תאר בינו, שהתפע לסייעו "מערבי", אין מותרת צל של שף שתהנהן כאן משפט אנטו מורו מובהק בנוסח משפט דרייפוס האנטישמי בצרפת.

*

ברשת "דרייפוס השראלי" (הארון ابو חאי) וא' והרב שלמה עמרם רודריך' כמעט ידונה: קהה תנווה מורתה מונית עצמה על פ' עקרונות: אנו נהיה אונונים לעצמנו במסגרת משלנו.

האם ניתן לראות בתגובה זאת מעין צמיחה יונית רוחות דינתיות? ברטוריה האנושית ריאת האידיאולוגיות נוכחה ריאשונה ואחר כך ריאת המכשיר הארגוני הקם ריאשונה ואחר כך מלוא בתוכן ריאוני-אידיאולוגי. במקורה שלנו הוקם המכשיר הארגוני ריאשונה וכותת יש לאלו מותן – אלים, אשר הוכיחו את העונה שלהם על אף שפה. עד היום העזה של יהדותם המודרנית, אלם גם כביעה של בעיה היא או רוח מקפה וויה מרורה, ביביה של השכבות של האבוז המורוח נגעים ממנה במידה וואחת. מבלם אמרות: היא בעיה לאימית ובמוחו והשלב עיר קיימת העזה של היהדות במנדרין ישראל אין סיכוי לפתרין אף אחת מהביבות של יהודיו המודרני בוביל הביבי היהודי. ינינה פוטה. טוב לב וזה וחיסם תליו בטוב לבם של האשכנזים. טוב לב וזה וחיסם למודרומת כבר נזון בשרש שלשים שנות קיום המדינה ובמיוחד בפרשת דרייפוס שום השכבר נוכת והבחורות בפניהם העשרות.

הקמת תמי"ה הוא צעד בכך והיב המאיות, ואין להתרגש מהמצאות האשכנזים, שהרי טبع שהם יתגנו להקמת ארגון מזרחי בעל משימות מכון. שואה ישבש, ובצד, קרdom לערעור יסודות הגמוניה הח עדות.

*

לאחר כל התהנחות הכלטי מוסרתו ובלתי דמוקרטיבית זו כלפי המורוחים יש לאשכנזים עותה-המוצה להאשים דוקא את המורוחים בעדית יות ובפצל "הארחות" של האם.

ברופס עליון השנה החדשה תש"ב יrho רצון שיטמלוא מעאלותיך ל佗בה ולברכה

אפיקים

אפיקים

יצחק דהרא

חו"ב נימין 15 ורחובות, טל 054-57051

*

ברופס עליון השנה החדשה תש"ב
ירホ רצון שיטמלוא מעאלותיך
ל佗בה ולברכה

בתקופת העם היהודי היה משה שפט אחד שנ Krakow

בתקופת העם היהודי היה משה שפט אחד שנ Krakow
משפט דרייפוס. הוא התרחש בעשור האחרון של המאה העברית בבריטניה, בטלת המשטר הדומיני, והושאם באשותם של רוג'ר, המשפט היה

מלוחה בכתה אטנטנטה פרוטיב, בירוחם והשפלה. עתונאי עיודי דראטולוב, ואדרור הצץ, המשפט שמשפט היה ונפגע, השוב והשוכר ארך לשנות את

המבוגה מלנסון, כי דרישה להודות משליהם, שבה יגהה עניינים בעניינם בצעם, והואות עניינים – קלומם, כל הגומינה שבת הוה –

ירודית. רק צמה האגונת מדרנית. מז פעל הרצל הקים את המנגנון הדורי לגנטומה: ההסתדרות הציונית העמלה השודה נגד מדיניות

ונגה, עברו תשיים שהו צאי עיתם אתם יהודוי אירופה, שנחרדו ונודעו משפט דרייפוס, גנויו משפטים ודמים, מבנית האיראה,

באירועים שלם לעדמת אמתה דבון יהודית, שאחד מטיבות הקמתה היה משפט דרייפוס. *

באחד הימים לפני הבה הדים נתבשרנו: המשטרה פשתה על שרדיום מודינת ישראל: סוכנים. סוכנים. קהן חשב המשטרה שהה מצא נגנו, אך במשרד זה כל העומד עלי דמוקרטה וויהר המשטר שארם צאי דרים בכינוס האנושם,

ישראל לא נחרדו ואינם נהדרים עד היום, ואך אינם מוארים פם בכ' ש"ר יוסף בר-גראם מישך להן כשר המשטרה שהה מצא נגנו, גדור, יישר שבקו – אלא, כפי ציעוד, כל חקירה מתנהלה בעצטלים ולא פרטומים. *

*

כלו יודעים את הוואת המשפט: צו. ולא השוב כאן אם היה זכוי מהמת הספק או לא, שהרי בתולדות המדינה והYPD"ל יש קדים שהוא אייל פורת מודב' בח'זק, שכבה, אח'ר כר' שר בישראלי, וכשה בזמו בפרש בית הדזה שביקו, והוא למינטס פילילים והורה לךור בו – לא, כפי ציעוד, כל חקירה מונת השם השם, הבוי והשפלה כאשר כל החזירים נגד דראטיפוס הוויהו"ה, של מיון – אהרן חיזרא. עד מהרה הפרק לסלול השחיתות, נשפט ונדון ע"פ כל התקשרות וחל- קם סוכנים ימיים באנטרכט, ברים גנול משפטו האמתית בפני דיין. כל המדינה עסקה בו והתחממה אך הרבה כלו על הטענה בו עיר וויה בזיק פכי שהה בפרש דרייפוס בצרפת. התהנחות המשטרה ולשכת יועץ המשילה היהת מורה וכולם עסקו בפרש מרד הדת העמד בראשו אכן אוון צרייר, שע' שפרשה וממה בכל שבותה בז'ה במשדר הפנים, בראשו עמר השר בז'ה פרשת תק' אפריל, אך ה-

חיזרא. עד מהרה הראה לפניו כל קב'ת האנטרכטורה. דר' מרה' ברהמ' כל כל'ת הפלשנות, הפטריטים, הצבראים והמלטיטים, הלכו-לפנו הנטה-הנטה, הבוי והשפלה כאשר כל החזירים נגד דראטיפוס הוויהו"ה.

– אהרן חיזרא. עד מהרה הפרק לסלול השחיתות, נשפט ונדון ע"פ כל התקשרות וחל- קם סוכנים ימיים באנטרכט, ברים גנול משפטו האמתית בפני דיין. כל המדינה עסקה בו והתחממה אך הרבה כלו על הטענה בו עיר וויה בזיק פכי שהה בפרש דרייפוס בצרפת.

שיטה כבל היהת מודב' בח'זק, שכבה, אח'ר כר' שר בישראלי, וכשה בזמו בפרש בית הדזה שביקו, והוא למינטס פילילים והורה לךור בו – לא, כפי ציעוד, כל חקירה מונת השם השם, הבוי והשפלה אשר היזיר האת ציריך.

– משטרת ישראל שחקודה למנווע בעירות וה' יעוץ המשפטו במונדו המהדר בשמרה על שחתאמו להלעת סדר חוק, במקורה, שהאמת במקורה ככל אהם יי'ם, לא אמר להם מאומה, ואבר-חיזרא מושדרו והזגא, בכל ואת, כמאורת הוכח, כדי להלעתו את החלטות היהת העמד מורה וכולם עסקו בפרש מרד הדת העמד בראשו אכן אוון צרייר, שע' שפרשה וממה בכל שבותה בז'ה במשדר הפנים, בראשו עמר השר בז'ה פרשת תק' אפריל, אך ה-

חיזרא. לפ' כל הסינים מלאכת הדרלה היהת מגמ' תית ומוכנת מלעלעה, גוזשה לטלוי, בגונ' הספור על שהה תיק' קהריה עעל שלשים ושנים עדי' מדינה הקימיטים, בכיכר נגנו. היהת העמד של בז'ה רב' בר שלמה עמרם קורת, העמד באשא' משרד הדתות אהרן בז'ה ציריא בראשות האשם באישור והולוקו' כספים למוסדות קיימים ופיקטיבים. בז'ה "אפריל" מושם משרד ה'

ר' נים, אך בז'ה העמד בראשו, גם כן בז'ה בעלותה עליו והתגונתה המהפריה של משפט

הדמי של בני יהדות המזורה בטלביזיה

מאת חיים שירן

של אדם זה או אחר בישראל. במלוא הפשטות אמרה, שיש כאן מגמה מושרשת וחזקה, שהארצית נצחה השכלת, הפשטה וההגשה ריא פיל כל שמייצג המערב או היהודאי האשכנזי. וכך גם כאשר מתחם אל מה שמכונה "עדות היהודית" התייחסות השכלית וההגשתיים (אם של הרבה מזרחיים) היא כפי שעצובה בישראלי. כמובן, וזה צבור קאנט מוקוף, בעל מושות טביהיריות ובעל עוצמה של קפלת, שצורך לתחת לו. יונתן הפקק לחושב בשבייל האבוד, להפוך סיק ללבך עליון, בשמו. ציריך למפות לו מקום שבטא את הזוחה, את ערביו, תוך כובד שהוא פוט אמתן. וכן לו לא תביעה מליטנית לשחק ויזרים ומנהלים מבני יהדות המורות, שבם תבאה את ימי מוסריים את העבר והווה שלהם, על אורחותם וצליליהם, ובעיקר תמצא את מי שעלה בראותיהם באתם.

הצעות אופרטיביות:

- א. שיטוף מסיבי של מנהלים ווודאים מבני יהדות המזרח.

ב. דרכה שי' ימי עזון לעובדי הטלביזיה כדי להזכיר להם את כוחם וכורחותם בעיצוב חברה אחת בשערם.

ג. מדיניותם בוגרת כנה בעשית תכניות במגמה ברורה חד משמעית של שלוב אמיטוי ומלא של הסטוריה, הווי חיים, תרבות, ספרות, אמנויות ואישים לחיות המרחה בשערם ובפניהם.

וזם כל מה שאמרתי לא' שכוב אח ראיין הטלוויזיה ציטטה ממקhabba השלב הראשון צוירתי על אלילו, מכתב מטור מאთ שאלות חזרתי כתבי על יהודיה מרוקו. והוא כתובת: "אגי הברת נטע" בירושלים. עשרה נשים בקשר מני שachable אליך בשם, וכל אחת בפקבות כיסטר מוצב כל צפון אריקה. פראה אהת התשיטים, כי מך לד' לאחר שבעה בתכנית הנפלאה הלהללה, כי מיל' לשלם את גיגת הטלביזיה, דבר שארתו לא עשתה שנים". ובכן, רבתו, אולו וה' יעוז?

החוותל שמייל עם נעמי שמר, ילדי ר' יוסי קדרוני החדשות, השעה השנייה והזווית המומתת שלמה, שהה בשנים, והוגמא בהדרת לברת תאריכים, מינימא קראתו וזה לא נורמלי לשדר תכנית בידודו של נורמן שטרן ובדרכו נורמלית לשלוט על מושגתו. קדרוני גם ומירם השרים בעברית, וזאת בסוגה אשדרותם שלנו? לנו? צניר להבהיר שכאבו עונשיהם של שבוייה האשננות, והוא מודרך לשוב לארץ. נורמן נודה נודול מישל ספראן, לא אלא בכל נסענה ונשען על המקדש. 90 אחוז מהה שנרמזו נושאנו של המקדש אכן בעל אפי מורה. מיד שמענו ושאלו: האם זה גרא אשננו צערין, בגין חפישה מעותה-זאת בת עשר שנים, כל מה שראתה אל רוחן, הוא ישראלי מוסר ומוסרhom, אם אתה רוצה בזאת אופורז'ו מוחורי תפילה והחומרה. ואחת היא הבעה. אין מדבר על הדודים העברתיים, אונסה, ערוכה ההורגים ותרבותה, וכו'. אין לו תל תרבות ערבית והאסלאם. אין אם מדבר על יוניסטרוב האילני והמוראה של מה שנראה בחטיפות בירושלם, אם תר

ישראלי שהו מוחזק מרכז החיים והחברה. יהודיה גם בעלה אופיו דודחן, והוא שובי העם.

להפסיק לחשוב בשביבנו

- לසכום: א. לדעת חובב לאומיות וצריך חברה פולחנה בתפקידו של מושל הדעה בברית ישראל. ב. מושל הדעה את פנויים, הוווי היהודים ועלולים המשווים לו רוחו המורה בברית ישראל – בכל תחומי החיים המשווים דורות – בלב מה שנראה ונעשה על הססן. ג. מושל הדעה יאפשר לשלב אמרת בצוותם של כלבייה קריינים שדרנים, מגיש תכניות מוסרניות והוראות מוסרניות כבסיס לארון עתיד. ד. מושל הדעה יאפשר לשבור את המבנה העממי והתרבותי של מדינת ישראל. א. מושל הדעה יאפשר לשבור את המבנה העממי והתרבותי של מדינת ישראל. ב. מושל הדעה יאפשר לשבור את המבנה העממי והתרבותי של מדינת ישראל. ג. מושל הדעה יאפשר לשבור את המבנה העממי והתרבותי של מדינת ישראל. ד. מושל הדעה יאפשר לשבור את המבנה העממי והתרבותי של מדינת ישראל.

הדרומי של בני היוזה המזרחי, המשתקף מן הטלביזיה הוא על-פירבו באמצעות תכניות על סعد, מצוקה ובתי הסוהר. תכניותimoto סדרתו של שם לוֹן על המזרק מה שמשם וכו' בקבוקות נוקבת מצד האוכבולד. יות שתעדע זכלמו אותן.

צריך לזכור, שכasher במאו מפיק עובדים על נושא מסוים הם עוזים יותר ממות ראייה שלם שלם לבב. וזה האידיאה שלם אין לרוב מבחן, באחדה הוא בלי' באחדה, אבל לא מפנין. שבגלל שהמפיק או הבמאי שאר אשכזובים, כך נראות התכניות. הבמאי מתרוג ושותאל: האיש עני ואינו שולח את לידיו לבתי הספר, וזה מציב אובייקטיב. אם גני רומני למכב'ן גני רק של הנושא, דמיוני הופעלות, מה יאמרו כמה אמרו איד' קיא' וו' היא הבירה של המפיק, הבמאי והמצוות היוצר של התכניות. רצחה אי' להבאי קטע מאמרו של דר' יצחק רוזה, המכსך בדברים קוכבולים על וווקרי תקשורת, והוא תחולת רובל.

האם אין עותקים במסר

"תפקידו של החקיר היה לספק לנו מידע רפואי בבלתי מושׁך של העולם הסובב אונgene, לעוזר לנו להכיר את הסביבה שבה אנו חיים... השאלת הרהוריות היה, האם באמת השדר מלמד אותו עלי הבהיר, שגנו ווילס ב? האם המונה היה אינטלקטיבית, נאמנגה לממציאות? האם אין עותקים במס'ר?"

"הທשובה היא שכלי התקשרותו מכבים מכך, שמקומו בנסיבות חברתיות ובנסיבות התלויות באופן המשדר והמדפים, באלו צימים חברתיים, פוליטיים וכלכליים, בראשות אישית, בעזיה כוח אדם וכו'. לסכום, כלוי התקשרותו מעבריהם מוגננים לבלתי מושׁך של פוליטיקה" (בchap).

א. מס' בני יהדות הוויה ובאים בלבוביה, בעיקר בתכניות על מצוקה ובתי סוהר, ואובייקט טיביתם הם לא רק בלשכות הסעד ובבתי סוהר, צדקה לחוזר ולהפוך את הסיבות, לצעריו הרב, בהרכבת העדני של מעצביו המסר והותמונה

ב. ה' השובה לתכניות על מזקה ובתי טהרה
שם רואים את בני הדודות המורות, אינה ברבי'
תכניות על משפט אחד הדאקדמאית. השובה
היא לא באיזו סוףרי של התנינים "שרתו של
הפסיד" מול הסרט על דגניה, הדrama מישל מול
הסרט על אידה נודל. הבעה היא מרכיבת וקשה
הרביה יותר. ציריך להוכיח של מה שנאה ונשמע
על המסר, גם אין טפל בדווויות מובקחות מנו
איתן נודל מיל פרא מיל פרא מהלאב — לא
וראך לא ורואה מרבץ

לייאור חמנוב זעט יישראלי בישלמה

קשהתא עם שלמה ניצן ונירה רבינו ביזן
גולדו גברנו זב שילטי ארבא חממי' וחאג' מאירנו

המיד החברתי העדתי בפועל הפוליטי בישראל

מאן נחום מנחים

את השם אהרון אבוחצירא משוכנוק באיטם על המלמוד ובוקופות קומה בלתי נסבלת הגונחת את התפיסה הנטראלייסטית. שיורי אללה ששבחו את דירובון טוטלבּ ע"ז נציג המשטרו בנימוקים עזותיים ("פרנסק פארץ"). לא גוטלבּ אמר זאת אלא יורם רומר מרך אשכזבי המילס בעבורו ובעוד הוא אשכזיר כייבור שצבייה להישג את ראש ("פרנסק פארץ").

המפלגות הקומיות מרכזות בידיהם את הכהן הראגוני הפלוי והכללי והוחשטי ואבונן הרגוניה העם קומת הנעוטת תמי". כפי שטוען ואית גם איליריו אלישר בספריו "חוויתם עם הוויים" כאשר בין גורנו מתרס ללבוי שא אלישר "עליה לאחד את יוצאי המורה תאבד מאפי" את ההגוניותשה בהדוניה, ולבן מעמיד עלייר צם חחול מונוטוני. ורק מסעדי אברם אלימיליח 60 נשנה קודם לכך "אם השיגו העדות המורחות רשות לשיפור חייהם דהה וו רק כאשר התאחדו והוא עקיבם בדרישותיהם".

הציגות המזרחיות

הציגות המורה שהיא בעלת מסורת לאומיות לפחותה שתחבאה במילך מאות שנים היטרונית יהודית באתי חבורות ותקינות מקומות כבודה בדורותינו כלפי האתומים האירופיים. יהודים מרוקו שלחו כתוב ב-1897 לד"ר רצף ודם פנום אילו בתואר הנשגב בווירט ("אדוננו נשיא האלאים") ומשוכנעו ככל מגמת הצינות מתבסת באיסוף כספים לבבב. רבתה הרלוונט של מרוקו "הוקע על השק דישקל ציוני" כלומר רך כסף, כסף, כסף, ומה היא מושעת ציניות או לאויה?

כאמור היהודות זו היהת הדורה הראשית לאומיים ימנים מחד ואשיטוטים סוציאיליסטים מאין. היה רדרר בכיאל מובן малоו שהם שרים ממלטה הימני והחרדי וכן מכוסה בגורו מסיבת בחורות ובძחל' ולוא מם במיר אבדון והותם, רק כאן ציפה להם התעה, רוחות גלשו ליביו הילירלים כאשר לרמבה האירונית השמאלי שדר על גל הסוציאיליסטים דבר שיצר סוף-

ההשפה וכוח מהמיצה את גשר הר יהה הצעיל להווות בהדיבות שיכורו בין הצינות להונעת האלימות התרבות, על בסיס זה החמזה אפשרות לתהויבות יהודית בשנות ה-30 (בבון, גלעד, בחורן, לבנון עד הליטני ובכבר ירושם), מאות אלפי נזירים שככלו ליקניתה העמוניה הפערובית. (בפ"ל, למדות הדוחות ונינטור כי שראוין בדוחת פרוט' שאקי נינור יצחק רפאל בפרש תול גיבורים וניסין להכפשיס סוף בעמוד 13)

לא היה מודבר במדידה עצמאית בעלת משאים. היישן והמשך גם באץ כל' הירושה כל האמצאים היו כשרים לקש את המטרה שהיתה השתפלת על מוקדי הכח והעצמה הפליטי והכלכליים המילס ציר שבצץ יצר מפלגות קפיטליסטיות בסופה סוציאיליסטי.

המפלגה והשליטה עניה ללחוביה להרבה הטעינה הנעור מהויה עניין גנ"ע של המפלגות השיך וההזהה המפלגתית והויה רטרו-סוציאיליסטי. מושא וAFX מכיריע בקבלה סרטיפיקטים לעלייה, במפלגות התנפלו העולים בפונזיה בעודם בראציות גזאגם, עשו עליהם ציפרי טף העשייה. "הסוציאיליסטי" שהפכו לרוגרניות משביכות בהיותם באוניות שטרם הגיעו לחוף. כאשר כל מפלגה השרה את העולים על פי מפה אבו באז אצ'ר ורונטה ולבוניה כה' והבר מצעיר יותר ניינטן לזר הא-יהודית המורה הפכה היהו "נכש כלכלי", על גבה נאפסו מליאדים של לירות מעם המגבית וגופים אחרים ("בכדי לשם את אב האדים") אך הקסמים שנאפסו ורמו לירדים עשבות כפי שאנו ווים סיסמת המפלגות בשינוי מהה שוחט על עםיה "

"או באז אצ'ר ורונטה ולבוניה כה' והבר מצעיר יותר ניינטן לזר הא-יהודית המורה הפכה היהו "נכש כלכלי", על גבה נאפסו מליאדים של לירות מעם המגבית וגופים אחרים ("בכדי לשם את אב האדים") אך הקסמים נגעה להלטנן את הא-אפני... וממציאות הארץ-ישראלית היהויה דעתן יונתן שפירא כסות להשתלט על עמדות כה ועוצמה בעקב ברבר יהודו רוסיה ומורה פולין ואשר גנגה להלטנן את הא-אפני... וממציאות הארץ-ישראלית היהויה דעתן יונתן שפירא בתהילך הקמת ירושם... וודעם האבקים הקשים שנאפסו ורמו לירדים עשבות כפי שאנו ווים כי לא כללו בפיצ'ר גורוק" כמו אלו שאבא מהחה וההקלת "לילוגות גורוק" חוויה נשלחה בדורות כה ועוצמה חושי ואלומgi שעמדו בראשן. כל מפלגה תהיינהה בהסתה לפוליטיה בלבד תוך שתושש השונן, באופן פרדוקסלי ממשות שנונת המזיקה ואחרות קשר ואישר הערים הדלות לאיסוף ערדת והלטיחת מוסד המדינה מען "שיוקום" השוננת, מכך קשה להראות עתיד הרכוב בוננות כהן מצד הממס והן העוינים הגדולים לפרטן בעית התולות הכלכלית של עיריות פיתוח ושכונה נוט המזיקה. מאידך את אישר הערים הדלות לאיסוף ערדת והלטיחת מוסד המדינה מען "שיוקום" השוננת, מכך קשה להראות עתיד הרכוב בוננות כהן מצד הממס והן העוינים הגדולים לפרטן קשים הם במערב וכן בדרום תולדות המתה ים בשכונות המזיקה ואילו רוב המערבים עוזם. וכך מהו בידוך מצב הפרה מה. העליות של שנות ה-50-ים וקופה העמורות שנוצרה בגיןם עירייה זו היא השבירה לסתור המגמות החקש, תיפויה זו היא השבירה לסתור המגמות התרבות ואירועים ואירועים שרואהה בארץ, ארץ מוגרות נחלשות ופרימיטיבות בפועל ויאת הירוי אצ'ר ערב או ווות העתודה הפוליטית עתודה שאיפשרה אחד שמייה על השליטה בעמדות הכה ומוקדי קבלת התרבות, תיפויה זו היא השבירה לסתור המגמות בערך, ארץ מוגרות נחלשות ופרימיטיבות בפרק חברה איבריה מבדת מה שפרק בהמשך ליטוניאים לפוי יציא המורה. עקב כל זאת ליטוניאים לפוי יציא המורה. עקב כל זאת התפתחה הפוליטיקה עדות שאייפשרה אחד שמייה על השליטה בעמדות הכה ומוקדי קבלת התרבות, ויאת הירוי אצ'ר ערב או ווות העתודה הפוליטית עתודה שאיפשרה אחד שמייה על המגמות השטלניות המפלגיות. על המגמות השטלניות המפלגיות.

פוליטיקה וככלביה

כאמור – מבקים אלו ליוו את כל תהליך הקמת היישוב בארץ ובחירות, במצרים כדוגמת יפו פלוני שהיינו בעקב הקפיטליזיות שהונגו במצרים, התאגנו כקהילה נפרדת ובקשו את הכרת השלטונות, אך השליטון השיב להם שלילה, לננקו שנונתת הקהילה היהודית המורכת (יהודי המורה) מלאת את הפלידה שנאנטו, אך הקהילה האשכוביות אל פסק לשולח מכתרני שטוה נבגד מנגיגי הקהילה הספרדיות, שנונשו מיחס השליטון נסנו לבצע מהפכות צער בתרק הקהילה רק גם אלה נסכלו. לעומת ששר מזב' והה פרך והשליטה היהודית בימי יהודת המורה לא בחלו בשום אמצעי כדי לבכשו את השליטון למרות שאו

"הסוציאליזם הקבוצי ועירות הפיתוח"

מאת יוסף כהן

וاث בתי'ס של התנועה לממש עקרון האנטגרצייה החקונית עם כל בני העיונות, צפיפות כי בעית העכודה השכירה תמצא בטרו הול מחד והצעה לשני מайдן.

על המינויים מעורר לא נאמרה אף לא מלה. שיטת הנגומוס-קללאוזו ל"בני העודות" הפכו לדבר פשוט במילוי העבודה. גוש אטיליה ובוינו והמעורר בנו – בני-הבדת המורה, שאט נפש וסלידה – לא טופ. ככל מעצים כי כביכולו הוגה לעלה מ-50% שבננה נשאים ונופלים על בטחון הגנת המולדת תמשיך להיות רק צאנ"ב-הירות כבשנות ה-50' וה-60'? לא היה התייחסות למנהיגות העצירה, המשכילה והמכובשת בעירויות למורה, ואולי בכלל, בשכנוריו ניכרים עד גבויו הדסכמה ומוקדי הקולות שנקראו – "בעל-תערוכה עמיות ותעודות זהויות". חסרה לי באמאר תשלובת היוצרים-הסתדרותית, הנעוצה ונורית עיריות ושבוניות, שחרים את חזון גנות העבודה ועריכה הלהבה ומשעה. ככל לא סוד גלו הוא כי דוקא פועלן הח:rightה החקלאות והפקידות הנמוכה והיביניות אין עוד נכס אטלטורי בלבד בהגנה "ישראל העודות".

ואולם, משונא חד לא התעלם כוכב המאר. באופין ישר הוא פונה לקבוצים לד עיריות הפתח לגולות מעורבות ונוכחות בתבי' היריות. מודיעו כדי להבטיח את קולותיהם ביבם הבחרות. בר לא כהן וסקר, ישר ולענין!

סוח ומוף שערירות והשתבשות. (שובנות ממקצת לא נזכר בהקשר זה ואלי מושך שגונת ההנחה כי הקולות אבדו שם מילאי). בכון הידות הבוראו שנעל והחנן על ערכיו נונעת העבודה ובמחנן בשכונות עצקה למעלה מ-30 שנים, איי בוש, פרווע ומלא עזם המאר והז'זאות הבחריות הווינו כי החושתי אליה לא הוו פרטיטי כי הום אין עוד צאנ"ב-הירות.

תגונת המשכירה של שנות ה-80 תמשיך להמתן לאנשי חוץ ומשעה, חלומים ולוחמים ישרו לב ואמיצים יותר יתחרו לעם ווכנית אלטרנטיבית-אידיאולוגית שתכיר בחילואי האתניות ותחלם בהם.

חדשים אתדים לפני האהבות לכנס פורסם ב"דביר" אמר אדור, מת מוסה חריף, המתריע בין השאר נגד הינוי האידיאולוגי במערך. הוכתב מוהיר: "על המערך להיות אלטוניביה אידיאולוגית ולא אלטוניביה פרטוניבית".

כיוון שישימה זו הרשימה אותה או ונסירה אקטואלית גם היום רצוני להתייחס לה. לעלי לץין כי אמר זה וכח מצידי לתשומת לב מיוחדת וכפולה:

הodore עם הסיסמה, מחד ומשום שכותב המאמר מננה על אחד מבנייה של התנועה הקבוצית, אידיך.

חוקה היהת עלי שני מרכיבים אלה יש בהם כי להבטחה מסכט היסטרו' בחניון הפליטים. היהת בו בקורות אמיצה, נקבת ועמיקה על תחלואנו ועל דרכה של תנועת העבודה, בצד רעיון והצעות לדרכ' ולפרהון. לא דאס. המאמר דהה טרוליאו' אוטרי מה שעומס ומש גרווי. אל' דבר עול על הדשirs החולים והעפקיים בחינויו. הגזומה שנות ה-50' והגון מאבק הד"ר. דט', שרסס בה העולה האפר' איס'אי הראושן, והמשבו' ביחסותה העוברות שנוכחות המזקה ש'תינוכם', וו'ם: גווע' שלוים, סימים, נזות וכתבי כלא. לא מזאתי באמאר הצאות שוקם לטפות תרבות, מסורות וכוכבי רוח שהו שורשים ומקרו חים לפחות איפי בתיאב בשות גאות אויבות וו'ום, מבדית' ישראל, נזכיר ב'גינות רדי' וטל'ו'יה', סיפוריונים אקדמיים ובמות בידור.

בכל מאודי קוויו' כי קיאה אלטוניבתה אידיאולוגיות בתנועות העבודה היום תריה מהפכנית ודרוש' שנויים מידיים, לפחות בחחומי הchnocim' תרבותיים והחברתיים הבורים. לדוגמא: שנוי בתכני הנושא' ים, ברכובות המודרנו' ובසדרי' המודרנו' – שהמנוי' והדמוי' את מושתת' הידות המורה בעת שלא לדלו לפאר ולטפח את גבור' עיריה המורה' – אירופית ותרכותית, כוכר ממצבתה של הנזונה הלאומית. קריאה' ישירה, רעםת ולא מהנדת לחברי הקבוצים' שייחסו לת'ם

סוף פעמו (12)

הליקות שיהיה במקום נבון' ובigin מקרים שבקיים היא תוארה על והותה, אה'יכ' חותרת היא 'אנחנ'ר' קלנוו 600,000 פלייטים. ככלומר מי למקורות ובלש הרבעי מנסה לבטא את והותה וההמודד על עמדתו, הוכח והשליטה. וה מה שאחנון ראמז יומם בSEG'ה שטה' – מסלול – נסיכון הניכור וההתרסה המפלה עדרית'ניתן נסיבות לבטי' רוחם ושיפור' ארכ' חווים, את להבן על רע' העיאויה הפסידוניות.

לצורך היר' לראות את שביז'ון של יהוד' המורה לפי העשירונין כפי שפורסמו בשנות ה-1980. הפטיטיסטי של

חומר' יוכלה של דיאלוג בין ישראל משלם מהיר' ייך' מוא נגע' ובmeshavim עבר' מדיניות מתנשאת ומתנולת ותוך' אשפה' אגדא-איסתות' במושואה' לאומיות' וסתוב' המדיניות, כאשר הצליל' קולול' קש' לאאר מאצט' ריב' לשננע' את הנזונה האזינו' ולקחת' יהו' לביקור בעבר' הירדן אל' האמר' עבר'אללה את הר' ספרדי' דוד אדר' ב-1924. אחר' בדר' הברה אט' הסבוס', הענין לו עבד'אללה מתו' התרשות' את אוט' 'האיסקל' (העמאית), בדומ' למ' שארע' בקיוד' הגיש' בגין' במצרים' והדים' החווים' שנלו' לביקורו, ומאידיך זכרה' הפגעה' של בגין' באדואת' אשר' כני' הו' יידידי' הצעיר', מכל' להבון' משמשות' חממה' וו'יא' עלבון' ביו' שצעיר' זה' בא'ה' (ילד' קל' דעת).

תפסה' איסטטומת' מתנשאת' וג'מה' הפסדי' שחטים' עזומים' עם הערבם' השכנים', שאיתם' היו' יוצאי' המורה' הבוגריה' רבת'. הפלוטיקה' העודת' ממשיכ' מאו' ראשית' הנזונה' האזינו' ועד' מינו' או' ועל' רע' הד' מונת' הכרחות' של שמעון פרס' לפני' כנסה' שהוא' מהפ' יצא' המורה' תרבותי' משכ'ל' וונע'ם

	א	ב	ג	ה	ו	ז	ט	ט
5.7	8.9	17	19.8	30.5	33.5	45.3	45.1	47.8
70.2	61.2	54.6	52.3	46.7	44.9	39	35	32.6
24.1	29.6	28.4	27.7	17.7	18	13.9	14.3	10.2

המורא' ואיל' בעשירונין' הראשוני' כלומר' ברב' דס' התוחנונים' הלקם' הוא פי' שלוש' מיזא' ארופה'.

יר' האחו'ים' לא' הידרם'. מובליה' זו עולה' שככל' שאנו'נו מתקרבים' לעשiron' העשר' הול' ופוחת' הלקם' של' יוצא'

אָסִיקִים

שירת ישראל בת ימינו

הושאה ההגותית (ע)

מאות דצון הלוי

נזר לנטכאל אקלקאני	ישוג לבמה עם סוכוב	ושיר ברקיה מהגנאי
יבאה במלון מאינוי	ויהי בדעת מאינוי	ונזון נזקי נזקי
אפסיד עלמה בהלמי	בזון ושלו נזקי נזקי	זורי לשבח עורקה
עלם נזקי נזקי נזקי	בזר זכר קבוקה וזרקה	עת כי שיר אחותורה
בז' עלם נזקי נזקי נזקי	יל תחת דקה צחה	מושי בערך צחורה
ויבצ' עלם נזקי נזקי נזקי	אשעפם כהר צון צחורה	מצד שפאלץ קלגן
ובצעך אל קלגן	ויש שערת מזערן	אשעפם לשירת פזני

פרשיות

וישוויות	חיקום וחיות
הפה גאגנו וקריר	עוף בהפיה צילה

תרגם	מילים וቤתו
לי איש חמוד קוליות	הפה גאגנו וקריר
מן נוע עקליל צפעך	עוף בהפיה צילה
אם אלאל אלעלים זירים	אפר לדוד שirth לשוני
ונ ראיו לא טחללס	לבי לך טמבעני
אם אלטלול כולו יוסום	נשפי שטטקה דטני
ונם ביל ברא סקס	אסתה אמאצדו ביני
כא עד זבקה הא מאגנין	לא עת תה להט אמאנית
ולאנאים אין פרות	ולאנאים אין פרות

מקור	תרגום
על כלב יהויא לאיאזוויס	הפה גאגנו וקריר
מן נוע עקליל צפעך	עוף בהפיה צילה
אם אלאל אלעלים זירים	אפר לדוד שirth לשוני
ונ ראיו לא טחללס	לבי לך טמבעני
אם אלטלול כולו יוסום	נשפי שטטקה דטני
ונם ביל ברא סקס	אסתה אמאצדו ביני
כא עד זבקה הא מאגנין	לא עת תה להט אמאנית
ולאנאים אין פרות	ולאנאים אין פרות

תולניות	חיקום וחיות
ישתקאכ בלידות אלטא	חוואק בלוויז חפה
אפקלהו אסדור רברטה	בצד לבבו יאנה
און אלקסטא אל רוח	רוכסם רוחך רוח
וואין טרנינס וונגונן	אוא בלטקה לא לאו
אמא אלעטלול אל נחאני	הוחם לטרנערס גונגונן
יקלב לאלאטהו אל אלטאנר	הוחם לטרנערס גונגונן
נאם טולע צבוגני	קומיי טשישע פאקטו

חיקומים	חיקום וחיות
וואין טרנינס וונגונן	חוואק בלוויז חפה
אוא בלטקה לא לאו	בצד לבבו יאנה
הוחם לטרנערס גונגונן	רוכסם רוחך רוח
קומיי טשישע פאקטו	וואין טרנינס וונגונן
נאם טולע צבוגני	אמא אלעטלול אל נחאני
יקלב לאלאטהו אל אלטאנר	וילא אסקטה לא רוח
וואין טרנינס וונגונן	וילא אסקטה לא רוח

חיקום וחיות	חיקום וחיות
וילא אסקטה לא רוח	וואין טרנינס וונגונן
וילא אסקטה לא רוח	אוא בלטקה לא לאו
וילא אסקטה לא רוח	הוחם לטרנערס גונגונן
וילא אסקטה לא רוח	קומיי טשישע פאקטו

חיקום וחיות	חוואק בלוויז חפה
וואין טרנינס וונגונן	וואין טרנינס וונגונן
אוא בלטקה לא לאו	אוא בלטקה לא לאו
הוחם לטרנערס גונגונן	הוחם לטרנערס גונגונן
קומיי טשישע פאקטו	קומיי טשישע פאקטו

חיקום וחיות	חוואק בלוויז חפה
וואין טרנינס וונגונן	וואין טרנינס וונגונן
אוא בלטקה לא לאו	אוא בלטקה לא לאו
הוחם לטרנערס גונגונן	הוחם לטרנערס גונגונן
קומיי טשישע פאקטו	קומיי טשישע פאקטו

חיקום וחיות	חוואק בלוויז חפה
וואין טרנינס וונגונן	וואין טרנינס וונגונן
אוא בלטקה לא לאו	אוא בלטקה לא לאו
הוחם לטרנערס גונגונן	הוחם לטרנערס גונגונן
קומיי טשישע פאקטו	קומיי טשישע פאקטו

חיקום וחיות	חוואק בלוויז חפה
וואין טרנינס וונגונן	וואין טרנינס וונגונן
אוא בלטקה לא לאו	אוא בלטקה לא לאו
הוחם לטרנערס גונגונן	הוחם לטרנערס גונגונן
קומיי טשישע פאקטו	קומיי טשישע פאקטו

חיקום וחיות	חוואק בלוויז חפה
וואין טרנינס וונגונן	וואין טרנינס וונגונן
אוא בלטקה לא לאו	אוא בלטקה לא לאו
הוחם לטרנערס גונגונן	הוחם לטרנערס גונגונן
קומיי טשישע פאקטו	קומיי טשישע פאקטו

חיקום וחיות	חוואק בלוויז חפה
וואין טרנינס וונגונן	וואין טרנינס וונגונן
אוא בלטקה לא לאו	אוא בלטקה לא לאו
הוחם לטרנערס גונגונן	הוחם לטרנערס גונגונן
קומיי טשישע פאקטו	קומיי טשישע פאקטו

חיקום וחיות	חוואק בלוויז חפה
וואין טרנינס וונגונן	וואין טרנינס וונגונן
אוא בלטקה לא לאו	אוא בלטקה לא לאו
הוחם לטרנערס גונגונן	הוחם לטרנערס גונגונן
קומיי טשישע פאקטו	קומיי טשישע פאקטו

על הבחירה לכנסת העשירית

מאת יוסף בר-שלום

הביטחונות כבר התקיימו וחותמו תיוון יוזמות. תיכון שהאריה שבה התנהלו והאPsi המכויר של אישים ובכוצות "פִּינְפָּשׁ" שכט בשעה מבחן של תרבות אונסית אמיתת נשכח כבר, אלים ספק גדול אם המשענחים הילו שאנו בראנו וזהו רוחם בלב המורחם. יישבו כל-

האמנים שתי מרבותיות?

העירון של קיום שתי התרבותות בישראל אף ונקה לו שבייה בשנות המלחמות: יהינו האשכנזים ויהו עצם עם התרבות העממית על כל מילוטה. והמרחמים וזה עם הרחבות המוחתית ללבנטינית, ביבוכו, על כל מגוונותיה. לפחות במס' של שנות השבעים נדמה היה, שרעין אותו ארכיטקטורה יהודית כבוניה השילוי, שכח והוא רודר למפניו. אך הסבר דע מהה, שזו במבגלת העבודה המתمرة לזרות סוציאליסטית וגינה כביכול על ההבדאים ומוקפחים, ואילו את העשון כבצחורה של השילוי המכובעת.

ואולם, לא היה דבר מרים, והיה צורך גם בהגדמות, אלא שחדמותו אלה הודיעו וירול או פפה של הרחבה האאנצ'טודית המערבית, ביבוכו.

הדגמה ראשונה היהתה באסיפות בחירות שבנהן לא רצוי המוגני המורחים לשמשו משלקם והיגיון בוצרו. או ייצאו סימני להלה מילוטה המשווים משלקם והיגיון בוצרו בלתי-תariantות החלוטין. והางשון קרא לפישטסמי, שהארדו אתם ביל' חנוך. והשיני דידן דבעתורי הגזוניות, פישטסמי, עעל המשמע' איפילו התחליל בזמננו ולא פרסמן, קרא עUber שעתון' עעל קלוותיהם בא בקס' נידפק תחכם כמו שפְּקָדוֹן את הזרותיהם.

ברצוננו לשאל את שני המהיגים 'הסוציאליסטים', פרס וגור, הצביעו שקראותם לו פשיט ובלוי מהונך והוויתם אותו לעירבים הוא צבור שגדל על רבי משטר, שבו שלבו מפלא' והמערך במשמעותו היה, כאמור, כהו הוא עביניכם – האם אין בכך עדות שהאהמה היא במפלגתכם ובכובשתם שתקיינה?

אני מבין מDAO פרס ראה בהפרעה של המוחרים בפתח-תקה גלו פשיטי. ככל אין התגובה האשכונית על קרייאות דודו טופ מזכירה לו ולוחבריו הרווחות וסתורויות לרשותם של המונחים בשכלים אחרים באירופה בכאה שנלו לשמע ימי הגן לירוחים מפני מהנוגים צעינים?

ובסוף, שאלת אתך לפרס ולגוז ולהבריה: אם הגזוז והברוד הזה כוכב בעיניכם, מDAO אתה בדקם כל כך בקולותינו – ככלום אין קולותינו נגועים מה פגואר ובפסים?

מה היא עדות

הקמת ישימת תמי' היבאה את האשכנזים, ואך חלק מההמורות
המודוגן אחריה, לעסוק במקלה: וזה עדות, וזה סכנה לפיצול העם.
ההוגזה האשכנזית והסור השבטים החזיוויליטים וגלו במרקחה זה
בכינויו, מכיוון שבאותו זמן משם הקמה גם רשות אשכנזית עדתית היה
שניהם עליה הרוטין, שנוגן באשר הוא חבר מרכז מלגוט העבודה
ונגלי הפלגה נגן ברכבתה לתקופת רשותה.

רשימת העליה הרויסית לא רק הייתה עדותה בכרך שוכלי אשכנז, אלא גם הייתה עדותה עצמאית צה, מכיוון שההסתבכות על עצה אדרץ אותה. וכך כל ואת, בעיני האשכנזים רישימת העליה הרויסית הודה כשרה ולא עדית ואילו רישימת חמ"י פסולה, עדותה ומוכנכת את חדות העם!

אמרנו לעיל, כי בנסיבות עיר גיגו יש מילוי של שום, שכן האהבה העה להעתים מקורו של גזון ותולא. ובאמת משייריו אומר השומר: "פרידות אהבה קשה / כאשר חורב למלושה", והכיבוי הזה של וזקה באהות, וזה אונד שוממי או קרכ'ב או שוממי נאשנו. מוקדם, בסולם המסתלים מציגו גם ההדר, המסתל הראשון שמאנו ישבו בו. והוא מוקדם יפה, לדעך שודן העפש בהלהה / קמתן גוזת לילה בקשרו "הה" והוא מוקדם: "הה" דוד לא העפש בהלהה / וודוד נינפער". להdots ש- וזקה והקשירים אל דודסה הוא אמרת המלכה, שהויה לה

לשירה השבויית י' שהקשרים וויקות מוחהות לאפשר יסוד בהזיה השפה
וליחסה מוגנתן אונאותו. שפה זו הייתה הפליפה הנאצית, והמשנה שפּה
הזהה דוחה דוחה עליה, עליה נאצית. וזה מאנליזו של הברהה, ואנו אכן מלהק
כלומר גם בלא הבריאות זה שרירות וקיומות. לעומת זאת, האיסור מגלם את
האנאציזם, והוא השתתקש בבלוטת ההשאה הנאצית, וכך איסור הוא גוף אחד דבר
המשורר, בבחוריו לזריז. ואיבור איז, ריאו ווון כהרוון (איבור לב, חוץ, חיים), יא.
עמודות / כלבי עלי ווון כהרוון (איבור לב, חוץ, חיים).
אם כן אן ראו שיל' הילוטו קשו קשי' ישיר אל הסיטו – מהרנן המשוחרר
בחזרות קוז'ך, והכערעה לבוטא תא אסכה, אן נבה ווא שמשו סדר גירונו
הנגוזים במבע מעזין, אשר מקוטע העטלין הוא משה ואורה. העם נודד מדבר
הגולן, מנגש ומונען בעגנוןינו לאץ' הבחרה. ומשה ואורה עידן מתחם
האצל בלבו הון.

ובכדיו את משה ואורון מגיס המשורר את מעنى הכהן והאזרדים של העם למען חברה ושלום וארחה הוללות. ואחריו פלאים מוגשים לנו מרים עזזת עוזן מל' השבוי, משבוי, מבדרכם על הגדה והותם מושבעים בבודאות השם – את הוות החסידי אשר נסוד העז' הבעל שם טוב, בדין איזיק הצעיר שמי' השבוי. מ' הכהן הכהן בפְּנֵי לאברהם ברוכם אלילו' רברע' ואצ'ן מאכע' בזאכערן. ואכע'ת הכהנים מבכיע' פְּנֵי טר' טר' טר' דער' דער' דער' זאכערן.

השר שר מקרקע על קה'ה, והר וה שָׁהָא מִכְרָתָה לְהַיָּה לו שֵׁית
מִשְׁמִינִית: זו הַר שָׁהָא עַל תְּבוּרָה קָרְבָּנִית, קָרְבָּנִית שְׂמֹחָה, שְׂמֹחָה כְּסֻדָּת
הַמִּזְבֵּחַ. והוא מִבְּפָלָגָה, וְאֶת בְּרִירָה וְאֶת בְּרִירָה כְּבָר אֲכָל
שְׁהָרָה בְּבוֹאָה לְשִׁירָה אֲשֶׁר שְׁיָרָה וְתְּבִלָּתוֹ: זֶה יְקָרְבָּמָה וְתְּוֹהָה / צְוָרִי עַל־בָּרוּךְ
עַל־וְרָהָה / וְעַל־תְּהָהָה נְשָׁרָה / עַת כִּי אֲנָוָרָה / אֲשֶׁם בְּרוּךְ בָּרוּךְ בָּרוּךְ
פְּנֵישׁ עַמְּדֵן־לְעַצְּיוֹן / מִבְּצָרָבָן־לְעַצְּיוֹן / בְּכָל־לְעַצְּיוֹן

הויל אוש דבוריים בכ"א / נחצץ בעיתון בריטי וואג' פור הולב מומודם / בון
ההציגו נאנס נאנס ... זה רון בתכנית מתהום ... על צי שמאליו יאנקזטם.
בבשבר והוא מושך, ותבדרתו רודר מבי, והובונה מיטלטטם (זעפרה גאית
טמאן). אכן כבר חוויל עמדו על כר, שהיציר הרע "מניה את הגוים והטפל רדק

ברצינו משאט ועיטו ברכה ת'ם (תלאבוב)
לרגל חולדה הנכד הרשון רוז ני'
שאו ברכה ממלאו הלב והנפש
תווכו לראותנו גדול בתורה ובמעשים טובים

התישבותם הון מידי אדם והן מידי הטבע. הם עברו מסלול ארוך מלא התהותים ופיגומים עד הגעים הולם.

החלק האמנוני היה גולת הכהול הצינה על קרשׁי מושב רוח תינוק מקרקע מרכוב עיר, שבו ללקו מושב נושא'ת ואפילו נשים הרות. הציגגה הגיעה לשיאה בהופעת שודדי דמארוי ולתקתו, שציגגה את מהותה – דמות דזונן שלABA שלום שבוי, סופיו וגונגו'ו לצ'ן, המסמל את האבהה העמוקה של יהדות חין לאירוע האבות.

יפה תורה עם דרך ארץ

יש לציין שהמושב עזורייל הוא אחד המושבים שהוא "עומד על גלגול/", אין לו שקו עובה יותר מזו של מרכז וחוץ'ם של חומר וברור. חברי המושב יוכסם בעפסות ולטר והצעדיות את מושב כחומר וברור. מושב עזורייל שונים: רוחחים ליז'ואן, מטושים ואשר לנפ'ן חקלות אחרים. מושב עזורייל יכול לשמש ודוגמא ומופת לעם ישראל בהיותו תשובה מתרנסים מגיע בפהם ומגשימים חזון לאמי מדרגה הנשאפר בפרק א'בו: "פה תורה מס' עשרה ישנה, בה שמת קיימן הנשאפר בפרק א'בו: "פה תורה מס' דרך ארץ שציגגה שיימת תשובה עוזר".

בפני עזורייל המושב יש לציין לפחות שני אישים השובים. ראשון בקדושים יפתח ודונינ'ו'וון, יזר' ועד המושב שהוארה החתה, שיש לזכור לפחות מושביה הרביה והציגו'וון, משגנו'ה גמץ' מזכיר המושב דו'ן בר' חבר וורה' בשראי' שהוארה פעיל בעניותיו של המושב ושותפם מלאים לשמחו ולקשי'ו. אשים אלה ערמים מאד לבטשו ואנו מאהלים להם המשך הגשת חזהם ותנות מונה להצלחתם מפעלים. בחוף'ה' בידם יצלה.

מכתב גלי' לד'ר יהודה ניני

בדין שהתקיים בטלביה על סדרת "עמדו האש" ביום ב' במאי 1981 בהשתתפות חברו ועדת "עמדו האש" הוללה שאלו'ה' למה לא הוכרה הרות מתיקן הלונגה הציונית.

תשובה לשאלת ה"ל היהת: "הulosים התינאים לא הקימו יישובים, לא הפרחו שמוטת אל המשכו לחיות בארץ ישראל כמו שהיה בתימן – רק מתחת שםים אחרים וקרע אחרה".

אותה מדר' ד'ר יהודה ניני בן למשפחה תימנית, סביר, אפוא, שהתרמידים שאנים "וידעים את יוס'ף" היו סבורים, כי מי שאמור זאת הוא עד מההן. בגין לעילם מותם, דור שני באורי, שעת ההיסטוריה של דברי' ימי הציונות ואת חלוקם בבניין המדינה בדרך, ועם קום מדינת ישראל הרובוטית, הרוני אוורך לך שחתנתה תעיא ביכ' בדור לאמת הצופת.

אין צורך לדש בעבודותיו של דודם בישראל ונום לך. אלא שאותה מתחק ומתעלם.

לא נהג עיתוי, כאשר העת עזות מורות על אחינו האשכנזים בשעתו "בטבען" "שמדות" ואותה חוויה על התרגיל הזה פעם נוספת, אלא העם אותה ממעיט את דמות בני העדה שלא מתרך כל דבר כל דם בישראל ונום לך. אין ידע על פומות עדתי כל הוא, שבחור בר' להשגת על האובייקטיביות, כפי ענודה התינאיות במלהל האירוחים על "עמדו האש".

בעבר נלית פטוריוטיות יהודית נלהבת אפילו מעלה מן המדה, העם הפכת את היוצרים. מ'ה הדין שתשתמע מהאה בגבורות וולטה לדברי' הבאה של כל פיע' עדיה הוללות ברכ' ובנפש והינה מוכיב' סיודי בהגשנת הציונות המעשית. האם זהה דעתך עלי, כמו אותו אדורנן אבוייה היודיע' דע לך כי היותו'ו אינה סיכון למשיכיות.

ברוכת,

יחזקאל מדר'ה' מגנד
שורדים – חובות
שורדים – חובות

תורה ועובדת במושב עזורייל

מאת אהרן פטישי

בגליל ע'ה של "אפייקם" בתบทי רישימה על המושב עזורייל, קיומו, תושביו וירוטו. אולם מאות ההוראה הכלתית שכחית של העמדת הוה ליבון שלשים שנה של המושב – אין אני רואה את עצמי פטור מלספר בשCHO של המושב והמושבי, אותה חוויה בלבתי נשכח, שהיתה, חורה ונשנהה הפעם בחרר את בירוריו זו עצת הנזק מוגוז. גם הפעם והזמנה מרכיבת "אפייקם" להשתתק בשחתת המושב והושבוי.

המושב גויים בהמוני

לעת ערך, בכנות צלי' האילנויות מורה, הגיעו למושב עזורייל. אורהות ח'ג ושםחה נקרים על כל צעד ושלל, בכונסה למושב התנטסו דגלי הלאום ושמריהם הוקבו בונסה להוותם בבלאי'ם את הדרכ' בה ליבו. המושב כלו גויים במננו באצלתת העבר הנפללא הזה. הארגון הנגלה והסדר המופתוי היו למלהל מושב המושב.

בהתינוק לזריכו החגיגות מתגלת לפניך מחוה מרודיב עין. הרחבה שלפני המועזון קושתה דגדילנות וכטמלי' מדידה וזכה'. נער עיר ווסטן, אנשים ונשים מלאי'ים ומלאי'ין מלאו את רחבה המעודן ומגרש הספורט. אקלים המעודן הקבו'ם הבכרים, הקהה מסכיב לארבע קוריותין, בשחתם על כל מצע ומוראים עשו'ן רוריה ועטס'ן יצ'את (בקיינגן). במרקם האלים נקב' המור אהרן ערמס ולהקחו והגעס'ן בקהל' העבר שיר מממר: "ז'ם אבראה'ה שאיא, מי'ת'ת'ת'ת'ת'ה".

גilio' ברעדה

רגע' אושר, עדנה ונגניתם אפפו את המסובים ואת כל האורחים כאחד. באתחה שעשה נושא'ן בשכנת המאלרים והגוראים אל' אדרון בו'ת'ם. כורם מים יזר'ו'ם האטאפע'ן ובאו'ה האטארהם הקראיאם, ובום איש' צב'ן מכודם, רביבים ותבירי' נסכת'ם בל' הר אשאש'ן לזיין, הר' הראי'יל' לישראל, הר' נוב'ה' יוס'ף צ'ץ'. קרי' החמה האטאנינ'ם ליפטו'ם באצ' מזרות האילנות של המושב, שג'ם מס'תית'ם בלחיש'ר'ש בשחתת בני המושב. קלולו של החון מהדרד' בכל הרחבה, תפטל מנהה נמרה' בקהל' בר, ותפלתם מתזות'ם עם השם העצם'ם הללב'ם' ושם'ם אל'יל. אאות' קדוש' קדוש' מתזות'ם בקהל' עמק' עמק' השם'ם צבאות. אוריית' קדוש' קדוש' לאוריית' השם'ם בחיתינה: "גilio' ברעדה".

לאור פעל' מנהה נער'ו' השולחות עליהם מאכלים כיד המוסרת התימנית הטובה. לאחר ברכת המזון נהרו כל אנשי המושב ואחריו למגש' הספורט. אורות צבעונין' רצדו' בהמן' צבעיהם והארו' באור גנותות אטש'ה' והשרות על אבטעת בעטי'. השולחות מכבב' הו' מוסט'ם פרות' ומשקאות מטער'ם בור' פרחים' וררות' דולק'ם. תפארות' רקע ענקית' נגב'ה על הבמה וצק'ה את פ'ני המושב': בתיו, שדרות', שבילו' וטסי'ו' כל אשר צמ'ה' ב.

הראשון שעלה' לבמה היה מיזענו'ו הנכבד שלמה בן שלום, איש האגודה לטסחו' חברה ורבות'ו. הוא קרא' למונחים' לעלות' למאה. בכו'ם טעם ובוחן, במקטע עברי' נכו', צח' נגה' הנאה את התרבות התרבות' המהנה. דבורי' הוי קדרים' וענינים', מותבלים' בקטיע' חיריה ופיטו'.

רטקם והציגגה

לאחר רגעים אוחדים של רחש'ל'ש התשב' האורחים ואנשי המושב איש' מקומו. הפטק' החהיל' באמיריה מומר'ת מלהיל' מעין' דרום. התהנות והתה'ה שערה' ומגוננת, בבורות' המר המר'ם' המונעה בשיר ובמורור. דדר' מכ'ה נאמ'ר' מפ' אדרודים' נאמרה' בטוב' טעם ובוחן, אה'רוי' ליצין, הר' עוז'ה' יוס'ף, שברכ'נו'ו' האורחות הדר' השורו', בר' רב' חוויה, בר' הא מעד' רаш' המועצה' האורחות הדר' המלחת. מר' עוז'ד' יפת', איש' תימן' לישוב הארץ' ובCKERע' המלחת. המושב' של אנשי המושב' הברוכה' של יוצאי המושב, תארא' תא פרשת' את סבלם ותלאותיהם של המיסידים. בני' תימן' נאחו' בשינויים ובצפניהם' באמא' אדמה' על כל הקשי'ם שנער'ו'ם' בראשית

תלאותיו של מושב כפר יעצץ

מאת אהרן פטישי

רומניה. בראשית דרכו של המושב אומץ ע"י יחידת המטכ"ל ששלהה לבית הספר חילונים וחילות שסייעו לתלמידים במסכות ובפלוות תרבויות אחרות.

תורה ותרבות

אם במשורר הכלכלי-המורי עדיין ההשגים אמנים לא גודלים, הרי בתהום והנורא והתרבות והיגיינה המושב נבדקים. הילוד עזעקי רלונטי – בית הספר הייטוני שנודע כנבר ומרשת שלשה ישיבות: פורת, עורייאל וכפר יעצץ. חנייניו המודוס מישיכים את לימודיהם בשיבת תכניתם ובתי ספר תיכוניים שונים. תחק לא מוטל מבני המודוס במושב עשרים לדור. פוליטי הרובת נעשו בקביעות: יהוגם לעצמי הקמא לא פלי מושיותו האגדית יתון, שעורמים ומברוגים לומדים בו ייחודי, זה מה מקומות בהם הנקה מדי ימי וערומים ומברוגים לומדים בו ייחודי, בדורותבו של בר המושב. כך מתאפסים מידי שב בשבות ציורי השבות הסמכים פורת, עין שירד ועורייאל ל"עוגן שבת". כל אחד מן העזירים מארח את חברי לפיה תור. כנס וה תועלתו מורה מיד לחוי חברה, ל枅ת אשת רעיזים וביקור למדוד תוריה מפי חבריהם (בר) המושב של יעצץ). גם נשיא המושב לא נגרע החלן יומי שבשבוע, שיעיר הראותיו סוכנות על גבור ויהוות. יש לצרין שהשתתפות הנשים ברכזאות ההווגן הן מעלה מהמושער, לרמת העדודה המושתת עליהן כבלות משק וכוקרות בית.

שלוב תרבותיות

ראוי לציין מעשה תרבותי מיוחד – יגמאנין' של האשכנזים, חברי המושב, שקבע לו פעליה ברכבה של שבט במנוחה מתקימת טעונה שלילית בהשתתפות אשיה המושב, תיכונים ואשכנזים. רנטהו ורתרותם של שטי' העדות מתוגאות להרמוניה לילית נפלאה. פעהלה תרבותית נסכת שקסים המשב – לא רק הרו המושב מוציא עלון העוסק בענין יהודית הדרות (הלהקה ומנגנוני וגיטר רצף סרי תורה, נושאיה ומפרישיה, שהם נכס האומה היהודית לדורותיה. בית הכנסת כולל אמור כבוד גם מכבנין גם מבחוון. רגש של ריאת כבוד חוף עלי', בדורו גיגל על מפטונו, בבחינת: י'ירא וארא, מה נרא המקם ההו...).

לא אצא די' חובי, אם לא ספער מקצת שבחו של הר במקומו ועוזלותיו הבוכות. בכך, המושב יעצץ וכבר צער נורץ, ברוך כשרונות ובעל מחות נאות. רוב הפעולה של חי התרבות במושב נעשות ביזנותו של רובה של שול צודק, שמאל ברסוו תורה ולמד בישיבות רביות, ובזה ישיבת חברה וחוץ הכלול.

הרוב צודק איש עניין, ריא שמע ומנהג עם צאן מריעתו באברה ובחביה, בשושבה וחווה, מקובל הל, והוביל עיראים אא פעול. אם ניתן לסכם הרו מבהינה תרבותית השיג המושב יהיגנים נאים. אולם מבהינה כלכלית והרעד צבבו לאחרונה בכל שבר נצע הרוחם ליצואן. ודרכו, והוא, רום לקשיים כלכליים וחברתיים. המושב שקווע בעובות וראשיו מסים לחש כהרג�ו להשתחרר מהויה הכרד הרוחץ לילום. הם ואוירם למבהינה ממשית כויה התואש ולהוחיק מעמד.

לחברים היקרים

יוסף יצחק ורעתנו רונה (ראשית העשור)

בכת מול טבר

לשואוי הבן מתתיהו עב"ל טוביה ני"

תוכו לזראות בהדר הרכז'

שםחים וטובי לבב

אפיקים

כפר יעצץ – מושב בלב השרון התייכון, שכון מורה לתלמידים. לגולים רבים עברו עד הגיעה למצבם כיים. בתחילת נוסד כקיבוץ, בין רוח'ב, והוקזו 400 דונם אדמה. מושותם היו הדר ארנון י"ג'ר ישכירות ע"י החטפניין זאב יעצץ, בקרבתות תש"ח נמצא בקר החוית והפוגן בלי רף עמדות יג'יל צבא ערך. שהתקבז כפר ערבוי קלנסות. וושביו פנו ממנה וmag'io החז' זו; מעמד ודודפ' כל ההתקפות של הפורעים הערבים. הכהר נשב מחדש בתשי"א ע"י קבוצת משפחות מעולי רומניה.

מתיישבי החדשניים ויסורי קליטם

כבר אמרו חז"ל, שלשה דברים אינם אלא ע"י סורים ואחד מהם – ארץ ישראל, ואם מוכבר בקשר קליטת עולמים בכלל, שהוא דבר המבן מלאו, הרי שתושבי כפר יעצץ החדשניים סבלו ממנה ויסורי הנמלות ולוליה שקשלה לתארם במלחמות. גולגולתם ברם בכרע על עולם אלו מרגע דרכה רגלים על אדמות ארץ ישראל ועד שבאו אל מטבחם הקבוע בכפר יעצץ.

ראשיתם כלם ויסוריים של עולי תימן הוו במחנות עולמים, מתגללים ממנה והלמגה אחר, כי לא סודרו להתיישבות מיד עם הגיים ארצתם. הם הריגשו את עצם מגוריהם ובחלו בכתלים. מושם נך דחקו בממונע עלייהם לישיבם כל כל האפשא, ביום עולם על גורעך פרעם שטעה היהת שמחותם גדול, אלום והיתה מוקדמת היהות ורכת כתה תלו ביראת שאת ובחר ערו עזיו ויסוריים ובcli קליטם. מזוויז כי לא הונחה שם שתחתית כלכלית לקליטם. הם שוכנו בצרפונים רגעים ללא מס ולא חשמל ואין צורך לומר שלא היהת שום תחבורת ואיפלו על גבי המרומים. הם עסקו ביפוי אבניים, טיטע צמץ, טופול בטבעים ובעבודה שסירה בוג'וצי הסביבה "הסוציאליסטים", חלק מהם עבדו בוג'וצי, שטעה מהן שני קרובנות שטעה מבהה מועצתה והם: חיים גזאייר וטראם סנגי'יל, נסיך על עבורה קשה ומperfetta שם יוון בתאום תחאנושיס כל תחומי היהים ביפור. כדי לחלקתם להרמוניה את יסוריים וסבלם הרב נציגי עובדה את מי ברובו: מושם נך דחקו בטהרת והלמה דרכ' או דרכ' מරחק של קליטרים אמר קלאט' להבי קלאט' לקליטו של האדים. לאור ענטמלאר סאת יסוריים בוג'יל הוו נאלצים פבורי ללבבו ללבבו האoxic.ifik. רק מה שירא בוג'יל רילה וחדיד כדי לתחילה את חייו מבראשית. גם במקומותיהם החדושים השיגו אותו על נקלה אלה ויסורים ואויהם השיבו שירא מנג חלקם בג'יל.

בזהד לא דיאנו בונמאן חלקם בג'יל. בית ספר לילדייהם ובן שנן אל יודה מפארה לטיל במלחמות. והיישובים הבדוחו בברותם של לאו קיימום פוביל במקצת, אך לרם הקימו צעה ווואב הממלכה להחשבת, שבראה עמד או לוי אשלול דיל. הם שטחו לפניו את גלגוליהם יסוריים וסבלם הנורא. בעקבות צקחותם בעבורה והצע להם ליבור למוקמותם בכפר יעצץ.

התלהה מבראשית

בימים 24.4.54 עלו המתישבים על קרקע כפר יעצץ. שוב אותה המודורה חדשה של יסוריים, של סבל, של מואב. של חיים קשים ומדכאים, שהיו להם חוקם בוג'יל, בוג'זר, בוג'וד וברמלה רבו. וודעך קרה ר' ק' משם שהמוסדות המיישבים את היכינו בעוכרים שום תעשיית כלכלית-יברטית- מינימלית ואיפלו גודו האחד הבהיר לו קיומם: מ- 10-15 נפשות גרו בדור אחד צר חביבין, האשש והעסוק ביטים בעבודות דוח: נזוק תעלהה במושב נהיה ימיין, עקרת עצי הצבר בידים וכשרת קרען לחקלאות, נתיעת פרדים ב' 800 דודם. לאחר ים ערבדה מפרק נאלצים דיו ל יצא לשמרה. רקבטים ל' מושול' חבאה הם שיראה קזקה מאי מפי הדר הנקנעל של המסתננים הערבים. חז' שנה לאחר עלייהם על גורעך הטרופים אלהים משפחות אורתוס מסוכחה שבג'יל. לאט לאט הוו המתישבים שרשים ומזכם שופר יחסית. כל שפהה קבלה חיידה מוקחת בת 22 דונם וכל בית, מגרש ופרדס. בתחילת בסוטם חכו את המושב יעד עם אותם יוצאי

הנשיה: בשכונות ובערים קמו מושרים וסופרים

מאת כתבתנו

כדיינה. בצד כל אלה, עליינו לעמל ולהעמק את קשרי היהודות וההבנה עם אומות העולם.

"ונכון לכך, מעלת התברורת האזרוחין, והרבה ידו שפה עלה. אמורים, כי היהת יקרה מדי וממושכת מדי. יבואו מומחים אנשי ציביר וירשוו על דברי העזיה. אך איןני רואה עצמי פטור מלעוסוק, ולו גם במקרה, באפקט אחד שהתולה בחרירות אהבות�ו, ואין כוונתי לגילויים של אלימות פיטות או מילולית, שלצערנו, לא חסרו גם הם, אלא למשא העדתי אשר פץ לפניו בכוח וזהיא אהרו משקע כבד בלב הדרור. אי עציינן הצעיף בעשרות תיבות זו אויל מאית פיות כוכב ובעליה, מגד אורחים מעדות שנותן הביעו מהה מפה שנארה להם בקע פנימי המאים לאייזונן. אנו קרובים מידי לאירועים מדוי שוכלים במעבותם ובפרברי הערים. מבבאים את האמונה הצידית בימינו, הבא השיא את המשורר טוביה סולמי, בן שכונת

ביום ב, יח בתמזה ה'תשמ"א (10 ביולי 1981), מתח כבוד נשיא המדינה יצחק נבון, את המשורר הראשון של הבנטש העשורי.陪同 חינוי ומודש שביאו תוך תחוות העם ותקותיו, הביע גנשאי דאגה מכון, שבבחירות האזרוחין עליה הנושא העדתי בוצרה שעורה רושם, כי נערערה אמונה אמונה במיזוג הגלויות הנמצאת בכל בסיס. להיפך נתזקה האמונה במיזוג הגלויות הנמצאת בעיצומו, והשאיפה להשלימו תוך תיכון המעות הניה משר תחת כל החלק עטם. בינוי לאמונה העלה במיזוג הלויות נתן למצוא בעקביו ביצירותם של המשורדים שקמו לישראל, בדור שצמה במעבותם ובפרברי הערים. מבבאים את האמונה הצידית יית בימינו, הבא השיא את המשורר טוביה סולמי, בן שכונת

התקופה, וחבור מעדת "אטפיקים", להן נאומו של הנשיא.

"נכנת נכהה, ישפי יוסד הנקמת, הנסי מכובד פירושה הישיבה הרואשת. ישפי וו נרכשת אשר שבני בעצם צבאים תחת הפוגות מתמסחות מעבר לגובל. לבנו אקסם יושב בשיאל ובשםם איי רגזה להבע תחומות אמן למשחת שכליו את יירוחן ולשלוח אחורי החולמה שלמה ומירה לפזעיהם.

"המחבלים תקוף עבר ותקופיים ייטו שוביים לא הבחנה באשר טרם תחייה להפנע אוכלוסייה האזרחית. ואה"ל'יפ'ין אין לבבנו מושג זלאה מלהת האזרחים הלבנוניים, שבקרבם החמקנו מפקודת המבלים. ייג רצאה להבע תקוות, כי יושם קץ לשיפוכם הדמים והשלום יישון בגבול לבנון – ישראל.

"זוהי שעת חרום והוא מחדת נסיך ורצין יצד המשלה והאופוזיציה להגיב, אם אשר הדבר, לידי הסכמה על עיקרי מינויו נבשא כה היינו לבוחנו והשחלתו לו על מגבון המדיני ואזרעלו.

"נכנת נכהה, אתם נכהבי העם. והי יוכת גדרה גדרה. הכות –

– להוות מסמחיו של סע עתק יומיין החדש עזורי במלחתו, והרבה – לשratio באנמונת, באמונה ובאהיות. הנסי מבריך את גולם, ותיקים וחדשים, וגם חבירי הכנסה היוצאים, שתוכו לרביות גופא ונלהרא מליא, שלא תארה הוליה לעידם ועתש מלאכה פרויה ומפקה. אין הר בית מחוקים ולא רק מקם לבן בו בעיטה ולפקח שמשותם בסדרון, בסגנון רבו-רבוני, ורבובדי זה –

– לא גם בסוד החיבור לשמש מופת לעם בסדרון, בסגנון רבו-רבוני זה. ייגנו חבור בשם עיף בזוק, אך אשר שזו המפקד ששה ביזור למלאו, עני הזכור נשאות אליהם, בני גער, ערים ומוגרים. מכם הם מבקשים לקבל השראה, מכם צפאים למכורם דירוי, לייחדי אשוט מתקנים, לויוכח בצל וההנתנות לדוד ודי.

"ב'בישנה ו, שבה מכהרים אבונים חבר הכנסה הנמהלה, עליון, בכבծ וכוכם של חבר הכנסה השעייתם שהלכו לעילום: יהושע רבונו'ב, יהוד וזכר ברוך. אלון, חמאד רכיבעה טנפַל בדי מרצחים, חנה מיס. יהוד וזכר ברוך.

"דרובו, כיוזע לך, לאחר שהחטי עטם על סיועה הכנסה הטלית ביזים בכיר עליון, שבר על חבר הכנסה נונח בוגין תות מלاكتה המסללה הדודית. הטעתי בפנוי את המשליה שוו תהייה רחבה ככל האפשר, אף אני מודיע לקשים הכרוכים בכך, והרמי מלאול להצלחה בהמלמת מלאתו בדקם. המשלה השהה תהיה ניצבת בפני מישיות לא קלות. יהוד עלייה לבס ולבצר את היחסים העיקריים של המשלה הייצאת – השלום עם מצרים, לקם את המשא ומתן על האוטונומיה, לפחות עבויות המשך והשלט בשאלות התרבות – יות העמימות.

"ונסף לאי, כי מכולל של נושאים הקיימים ממחבה רבה ומעשיהם מכוכבים: הבהיר עלייה ולימוד הרודיאן, חוק הקשר עם המשי הירחי לתפקידו, העלתה רמתה המורשית והתרבותית של חרטוננו ובנויות יהיסים עם האורחים העברים השוכנים בחוננו על יסוד של הבנה ושוניון כוראות.

"ונושאים אלה ואחרים אינם נראים כדוחרים. וו שיטת אופטית מוכנית, כי יש בהם כדי לקובע, ברבות הימים, את חוננו הפנימי ואת התפתחותנו

"וואור רך, כי לפה מילב הכרתי יש רצון כליו עז בקרב כל העודת וכל המפלגות, כי יטולקו המהירות יתאחו הקרערים יוגבש העם לאחד.

"אין כלבי ספק שטוקו שונא יעה בירינו. המזיאות עצמה מכתבה כיוון אופלמי וה, גם ממש שטוקו המשם בذرק של נישאן גבר והולן מושג התקדמות הנפהela של ההוד העזרי הבעל בעריה. הדורות 81 – יגנו גם המרכיב שטואו לאילו מ-102 איזונן, או ווע בשם שווה, ומה שחלולנו כאן מושג דורך אוד אונין, אין אל גער בעלה אומה ולשון, בשום מון ומקום, אך ברגיל, אין כעל הנס מכיר בנס. מוחר לתריבת כי ווע שניים שלשה דורות תיפתר הבעיה במביבה, אך אין להתריבת בחיבור ייטים וו רוח תלילים צדיזים במעות וכוכובה חילה.

"ויכיר מאר נגבי ישיעיהו:

"מי שמע צאה, מי ראה צוא, הירוח אליך ביום אחד, אם יולד גוי פעם אתה!!!"

בתודעה העם נקשה תמיד הגאותו ביסודות קשים. שנים מחממי התלמידן לא אמרו על משיח: "ויהי ווא לא אמןינו" ("ויהי לאו אונאנר"), אך החרוד מדבר מילוי. פוגם עטמי השגרור בעוד הוא המשיח אן הוא אומר: "אשר מי שיהה נוכח, אשר מי שלא יהיה נוכח".

ב"ברוק הדור שדול במכברות וו ברכבי העיר, קמו משורדים וסופרים שנתנו בשטי למאזוקותיהם וללבטיהם הפנימיים. אוד מה, איש שכונת התקופה, טובי סולמי, שהרבה לתראר את מצוקות דרום העיר מול אצפונו, קען אל מוסת קומוננו בוכתבו בשער החוג אצלו מן הכלל:

איש' בשורה אונכי קיים
יד'יז, אש'ר שרור ביגל נזעע
קצאי חי בשא אוד דוד קארו
לא ארואר זם קותן מון קען,
קמ fleshה בלשיך רב'ת קה גאנז
וישטונן רב' בק' מיטת קלחין
אל' וו' וו' קא' קא' גאנז
לא קאנן בטבוק עט ריר:
 – קאנון, ייז'י, סקי הירין
של דורי שקרה נו גואל."

ולאחר שהוא מונה אחד לאחד את הפוגמים ואת העיוותים הקשים של ברותנו, הוא מסים:

בקעמדו ליד אקנין,
אם ראנינו שועל בהקל מלהול
עוד גאנקה בששיים גיטס געטש.
ואלאו נושא אהת קאנת קותן בשורה
ר'ברות, חבירי הנסכה, בהאות לטעיף 13 לחוק ייסוד הנסכה, הנסי מהתכבד להומין את וו קאנר הרכינה, דיר'יסוף בורג לעלות לבייה וללהל את היישיבה".

מאית יוסף דוחו-הלווי

וכורנותיו של זכריה רצאבי על אורתה שלמה מעורם בו התרחשות עד היום, שכן באותו בית הספר, "תלמוד תורה", מזא פרחון של שלוב היישן ומוגנו עם החדש. לולם, לצערו ולאគתו, מוסד כזה לא המשיך להתקיים במתכונתו לאור המציאות של החיים במדינת ישראל, וכן הוא מומר בכל פפש בזאת שיטות, שנויות מתוכן על פעולות נוכחות וחברתיות של הילדיים, יוצאי תימן, בשעות אהורי הארץ. רצאבי של פעילות כוותא – שעורי השלה של לוד וודיל אצל הארץ, כדי להקנות להם את מורשת אבותיהם ולהנחלת לבניהם אהיריהם.

זכריה רצאבי נמנה בין מייסדי התאחדות המתינים בארץ. הוא فعل יד ביד עם איה ומלחה וזרבה לשלקן, התאחדות רצאבי, והוא רוכבת בתהווים רבים: נקעה ממקצים נמרצים לעליית יהודים תימני לאורן, קילוטים והשורחות במלוד, חונן בהנמה רוח ספרות אגדותם ועוד ועוד. לא כל גבורתו של צבור עולי תימן בארץ.

הדר חנוך רצאבי, משבחו של יקיר תל אביב, ר' זכריה רצאבי, שמעולם לא ביקש להתבלט בעומק, אלא השתול הסתופף בצל, ועוד ניבור בשיבה דין ורונו נדור לאחר ימי ישנים, אכן.

תקון לאמירה של מיכלAMDOR

מאת גלעד צדוק

בגלוון מהיונים עד נפסדים מאמר לע"מ הארגון הקהילתי בערד, בין תקופה 1900–1967¹, מאת י' אמדורו, שלדעתינו נפל בו אידיאלי דיווקים דטלטן:

(א) הכותנת שענגת שבסנת 1839, שנת הקיבוש הבריטי, היו בערך 500 יהודים, הדור איננו דוחזקי, וכי באותה שנה מנין כל תושבי ערד. לרל' מוסלמיים ואזרחים, ע"מ 500 איש, מומסם כ-300 יהודים בלבד.

(ב) הכותנת שואלת: "מארן היהו יהודים ורשותם?" וכונתה היהת לגבי הקהלה עצה העתקה, וחמת שותפה לשאלות. לאורן ממן אמר, "יעט מס' יוזע על מלוכהה של הווי ערד", ומיד עברה הכותנת לעיר הנושא אותה על קהילת ערד בין שני הימים 1900–1967.

נכון הדבר, שמש' יוזע לנו על מלוכהה של קהילת ערד העתקה, אך לא מעט יוזע על הקהלה הנוכחות (בעיר ע"מ ספור של מהלך הזמן: "בעיר ערד לתימני"). שמהדרו מתרב שפזרות 70 אוו' רבבי הקהילה העדונית העצמאם מהגרים יהודים מטיון שעברו אליה לאחר הקיבוש הבריטי משנת 1839 ואילך.

(ג) הכותנת מספקת, כי עד להקומה מוגרים, יהוה בערד בין יומם ל-2–4 בדצמבר 1947, מנו היהודי ערדן 8000 נפש. יש לציין שבאותם פרק וזמן רודע בערך 8,500 מדם, כמה 3800 פליטים מתינו שישבו בערד עשרות שנים לפני כן וצפו לעלייה לאראן.

במאמרה השני, אפקט ע"ה, נזכר בהערה, כי משה תונך הילוי ממחשת לרדרי, סמ' מוגווא תאמני היא ברוסיה, משם עבר לאומיר ומשם לעדן. הרותה של ג'יל מבססת על עי' ספור לר' יוסף טובי: "היהודים יטמאו הילוי, האיצלאלומפי הבהירתי יטמאו על ידי עז איש".

הערת המערכת

אשר לערתה, תשווו לאו מושחתות (גיאת) שיתינהה בסוגרים, היא הערת העורך לא ובתוכה הנטה, כי מתחם המשך דבריו של מילוט העודי, ע"מ 103, נition לתובין, מחר שאמר: "אחד מחוקרי המשפחה ב'גיאת', גונץ, ברור לו לנור תdurך הכל הקלה העטינית...". וכך עיר כוכב גודל ע"מ בדור ביביתו... ובויל המשוער... דוא אבא אל לאוצר ביר כוכב גודל ע"מ בדור ביביתו... ובויל המשוער... וכו'". הדר בלבול נר, אשר על פניו היה רופא גיאת, אך אין סמכים לכ"ז. מה מ"ז שאל פירען משפטת מונע והוא ברוסיה, ע"מ ערך פרט המשפחתי של גיאת. שפשב במוינו משם גיאת מעיד: "שנ顾问 הוא ליל' גונטה" ולא רום בכל שההו, על רשותו, ואשר על פירען שאביגאל'זיל ואזרחים, כולל כולם, מכבים, ממלחים, והדר גיאת מ' גיאת, מה שאל עטיקון בדור, אל בוכו בירם דוא אמא ומחוקה. איןנו מtbody על "שומעה" אלא לעמ' מסכימים. אבל בגענו ישנה משחתת גיאת שטא מאן להוים, אחד מהם נקרא לו גיאת.

ירקית אל-אביב, דבר זכריה רצאבי הוא אדם ששוב לבבון רצאיו וולדעת ותולדות חייו, יותר מ-70 שנים. מהם הדברים שאפשר למדוד ממנו. מהם הדברים שאפשר למדוד מזכריה וצאנגי שאפשר למדוד ממנון שלשה דברים שעיליה בעצם בוילו, מזויה, בעודה ומישים טובים.

ובכן, ר' זכריה רצאבי נולד בתימן ב-1898, עלה ארץ-ישראל ב-1910 בעלה השנייה. הוא היה נער ערבו בן 12 שנה ונסס ופעלתו, שאך למלמד מהכל ולשולש יוזד בכל. עם כל הדגימות שבדמותו של רצאבי,如今 הוא בהתקנות נפשית המטה אותו אל החיצות השמנית, אל תמייה והשתרשויות בדתות אחרות של קרקע מולדת, שבצעם היא כל האdam.

תורה, עבודה ומעשים טובים

וכarie הגער ההל מת חייו בכרכ'ת תימנים, כנה את משפתחו ועד היום הוא מתגורר באוטו בית בכרכ', שבו קען וגידל את משפתחו הענפה. והוא החרפנס מיגען כבוי ממחה. עבדות והחיות, דהויהו לאו האיכולות הפלרנסים בכוכב, ועם זאת אפשר לו ערקייז של זמן, שבchein יכול פועל במרץ עזבון זביבון, ואכן המלה מרך איננה ספקה לאגדיר לא נבורתו של ר' רצאבי לעשייה ולמעשים טובים.

אמרנו בתחילת דברינו, שלשה דברים מאפיינים את מותו של ר' זכריה: תורה, עבודה ומעשים טובים. אכן, זעירן, מאן עמד על דעתו כי בזמנו לתרה, לא כדי להתגרר והתואר רבבי קלישון, כל תושו מוחשים כמו לשם. אוניו קשיבות תምיד כשחומרבך בתורה, כל קלי קלייה בכל מdat יוציא. וויו אבתה תורה ובדקמתה בה, כדי קלי קלייה כל מdat יוציא.

עובדת, בכיר ציון לעיל שהוא עבד בחירות, ואחד מיקורי לובו הגודלים שיימודו בן חורין ברשות עצמו. בתפקידו לפני ביראו התהנן תמיד השם וויה איזו אוו' לעזרו לאזרום שהוא עבון לאודזק לאחסן. זביבון הממלא של מעשים טובים זוכאים בין מוקמים מעשים טובים. זביבון הממלא של מעשים טובים זוכאים בין מוקמים זביבון בעבודה צבירות, ורק ר' תל אביב, זכריה רצאבי, נכס לבודה זביבון לאו' שער שערו לאו' לשער שעשה לשמה. יכולת לאו' לשער, לאו' לשער זביבון לאו' לשער שעשה לשמה. יכולות זביבון לאו' לשער, לאו' לשער זביבון לאו' לשער שעשה לשמה. הוא לא לספר על הרבה מוסדות, אגודות ואגודות, שהיא בין מוקמים ומפעלים.

בין מייסדי תלמוד תורה

אתה והאגודות שהה בין מקומי, היא אגדות "צעריר ישראל", שסודה שבנות המלחמה עזיזות הראונגה ואשר מסתה היהת להקלות בת הטי' ספר ילדיים, יוצאי-תימן. וויה עליו שהה נכסן לעניין הזה בכל הלת שבונשו והאש העזרה בעצמותיו. אלהו מוכן אוו' מזיאם אוו' באודוון "צעריר הוועה", שטירותה היהת השבש צעריר יומן על אדמת המדינה. ובכהן שאו' זוז וואה הוה חבר פעל בעילת השבש צעריר יומן על מולה והסכוון "המומרה". אין זו צורך להרחבת התהדור על העשומים שנעשה במסגרת הוועה של קופה וז. ובסමון לאוון פעילותאות אוו' מזיאם אוו' בין מייסדי אגדות נצח' שהקימה את בית הכנסת המרכז' בתל אביב, וחרב גונלהה המשך גאנז ביבון. ואילס אהוד העסלים החשובים של וויה האסטרוף עס' מייסדי בית הספר "תלמוד תורה" לתימוניהם. מהו הדבר המעניינו שבמפעה זה? לאארה, ר' ראה הדבר כבומה, שבמפערים על בית ספר ננדד לתימונם. ואילס יש להתבונן על המטרות שאותו בית ספר, כדי להסביר ולעמוד על הכוונות הרכומות המכוניות באודון פרורה. אוו' ת' ח' לתימונים נצע', להגונת למודים יסודים שמיריתת הגנו עברי בכוכב, בקריאת התורה והתפללה, באורתה הייחודי הטעמי העטינתי של האומה, שמיריתת התרבות והמוסרת של יהדות תימן. אוו' ת' תלמוד תורה עס' באמת בירב בהתהום ולטרטורין. שעשות מהווים של תלמידים יוצא מנגן, שריבים מהם שעלו בעמלות הסולם הבהירתי, עשו עבודה מבורכת בתחום החברתי והחונוכי. זביבון

הרב סעדיה כובשי הגיע לגבורות

מאט אלilio שאול

שנים, נתקבל לתפקיד "תורה א/or", לעזות היהדי תימן, בהנחתתו של ר' אברהם נדאך ז'ל. לאחר מכן מילדר שיטים כאן את לימודיו עבר לבית המדרש "דורש ציון", ולאחר מכן למד נושאים בשיבת "שבת ציון".

ימן למדיוויז בתפקיד "תורה א/or", "דורש ציון" ו"ויז'ינט ציון", היו ימי מסור וסבל, ולוין כן החלית למלמד קאוזע, כדי שיוביל להתרמס מגיעע כפיו. בתחילת השבב למלמד בבית ספר ערך לפסח, כדי להוות פקיד, ומשלאו יכל לשם צי' לייה עזרות נגר של ב'יס' ו, ומפני חששה נשוי לווות מודה, נקבע מורה חדש בתפקיד "תורה א/or". לאחר תקופה של הוראה, נסגרת התה'ת, בגלל חקלוק דעתות בין ר' אברהם נדאך ז'ל' לשרצתה, לאחר הפקתת תמייניה בשינה מתא' וקדרי ואמכבי אמרטדרם', למסר את התה'ת ל'אגודת ישראלי' מצד אחד, ובין ר' חיים ערacky ז'ל' ומר אברהם צארום ז'ל' מצד שני, למסר את התה'ת ל'ג'ודר' ז'ל' וברשותם. פה לבת'ת מדרש לרומים "מויז'ינט", ברושטיים. מדרשו, בסמירני היו בחיליקם קשים עד מלאו. בסופם באה לו קצ' מונחה, הדוד עזרוור האדריבה של ר' א'ים לפישץ ז'ל', שהנה מנעל המוסד וככען לא תלמידיו, ביחסו לתלמידים עייני; הואאג'ם ולוקיד'ם הרבה מומנו. הרב סעדיה כובשי מספר, כי פעם אחת, בהיותו בשנת הלימודים השישי, נבדק ע' רופא הסמינר וזה השד בו שוא לו במלמת השפה. נשועוט הדבר מנהל מוסד. הוא נהדר והדור שולח אותו לא רופא הפרטני. רופא וזה מצא בירא, אך קבע שהוא סובל מחלת תונגה. מנהל המוסד שילח את הבב' סעדיה כובשי, על השבוניה, להבראה טבריבריה. בשיבו טבריבריה לפפסל הלימודים, סדר לו מנהל מוסד עבורה, בזרות שערום פרטימיים עם הפלשיים, כדי שיוכל להתרנס ולהמשיך בלילהיו. בחתם ארבע עניות לימוד בבית המדרש למורים "מורוין", בסוף שנת תר'ה', הסופר להרואה.

עבודה חינוכית

בחיליקת שנת תרפ'ו (1925), ערך מירוחלים ועבר לגור בתל אביב. כאן נתקבל כמורה בתיכון, עד סוף שנת תרפ'ח, במשך של שנים רצופות.

החשקה למלמד באוניברסיטה, והמצב הכלכלי הקשה, השאירץ היה נתונה לו לצוין, והגביריו בו את הדחף לஸוע אדרה'ב' שהושא מאצ'ר במליחות מתה'ריאן, הר' עז'אל' ז'ל' ומאת מנהל בית המדרש למורים "מנדייד", עדlut' יהודי סוריה בברוקלין, ניו יורק, בתחילת שנות תר'ה' ז'ל' מנג'יד', כר' מנגן. השאייה למלמדים אקדמיים לא נתגשמה, מהמת או שליטה מוספקת בשפה האנגלית, על כן באצה' והמשיך בעבודתו כמורה.

בחיליקת שנת תרפ'ג עד סוף תש'ב', במשך שלעלת 37 שנים רצופות, עבר כמורה בתיכון לירומנס בתל-אביב, מורה ומנהל בת'ת' "מנדייד", בברוקלין, ניו יורק; השאייה למלמדים אקדמיים לא נתגשמה, בירושלים, מנהל בית'ה' ס הדות' לילד' עולום בראש העין; למפקח על בתה'ה של "הפטש הדות'", מנהל בית'ה' ס הממלכתית'ה' "אלל שלום" בראש עז'ן.

בשנת תרפ'ג י'צא לפנסיה מוקדמת, אך את מלאתה וההוראה לא נטה. לאחר שנת מנוהה, נקבע שב אל הגלג' ונתמנה כרכ' האפק הדתי של בית'ה' ס הקהלאי ע"י'ו'נות' ומנהלה בה'ה' הדתי שם.

הרב סעדיה כובשי לילה שורה ארוכה של תפוקידי מפתח במערכת התה'ת, ובעותות ההוראה שבה השיקע א' כל חיין, נתנו לו שפוק רב והגשש שרם תרומה חזקה לעמו ילדי ישראל ולמען קידום החינוך ואורץ ותפותה.

שותח ורב

בשנת תרפ'ג'ב' השיטק' כשותח עופות, ע'י' הרב יוסף צפיריה א' ז'ל'. בשנת תש'יר' ווסטוק' לבר' לענאי איסור והויה, בתואר "יווה'יריה" ע'י' הרב שלום יחק הולי ז'ל' עז'אל' עז'אל' הוב' ווסטוק' אפק' בל' חיות ארכ'ים, ואשרו הרבנות הראשית לישראלים. בשנת תש'ה'ה' הווסטוק' לר' עמרוך חופה וקושושין, עז'אל' הרב ווסטוק' האיסור ובסוחר הרב הראשי לתל-אביב, הרב חיים דוד הולוי שליט'א. (המשך להמשך במאמר אחר)

(המשך במאמר אחר)

מי שנוהג בהם שבעים שנה ואס' בגבורות שמוניהם שנה (תהלים פרק ז' פסוק י').

מקומות רב' במקרא, מונחים האנגלים שהגיעו לגבורות, אגנשטיין ששי' פנים, ראש' העם, אגנס'ם בעלי סמ' כת' צבירות השפטוני, אושם שיש' להתה'ס אליהם ב'יאת כבוד וכו'. אחד מצעי'ו התה'ה במלכות נימוסין ודרך א'ץ' ליפ' הוקן וכו' הבן' "מן' שיבתת קומ' והדרת נני זוק'" (וקררא פרק י' ט' פסוק ל'ב') וריש' מסוף: "אנ' זוק' לא לאו' שנה חכמה", בן נאמ'ר: "תפארת בת' חזרה כהורם וחומר זוק'". מושך: "אנ' זוק' לא לאו' שנה חכמה", בן נאמ'ר: "תפארת בת' חזרה כהורם וחומר זוק'". רק' פסוק י'ב' וריש' מריש' מפרש: "כמו שתפארת בחרום כח' הרה' וקון' שיבת'").

במשנה ובתלמוד והוא שם נרדף לאנשים מכובדים וככמים, הכינוי "זוק'" בחוספת לשם הפטשי, כגון: הלו הוקן, שמאי הוקן ועוד, בא עיקרי לצזין את חשבונות מעמדו של בעל התקפיו. במדרשי אגדה מכונה הדרשן בכבורו - "זוק'".

לא הרבה מהם האנשים הוציאו להגיא'ם הגדה כובשי'ו הדרש קבושים ה'זוק' וכשהלה'ו וויר' מוביל שנים של פעילות תרבותית צובית בראץ' ומוחזה לה בל' שיחות העדה והעם בעז'ין (בכבודם דבקתו בקיים צוותה התה'ה יוראה את ה'). כוכבתו: "למ'טע אה' ובן' וכו' אלה'ך לשוב א' כל' הוקתו' ומצו'ו' אשר א'כ' מפרק' אה' ובן' וכו' בך כל' ימי חיר' לענטן א'יר'ון מיל'" (דרדרם פרק ז' פסוק ב').

תולדות חייו ופעולו של הרב סעדיה כובשי', שירים ומוגנים בלחן ובמעש רודיאן לראי' אורי בפרוטרט ולא על קאה המולך. אך מחתם קוצר'ר' הירעה, עאנ'ה לשrust' דיקון של דמותה הבוגנית ובמסגרת העתון "וואקסם".

תולדות חיים

הרב נולד בתימן בשחה' שבמחוז אראשר, ביום ד' בניסן תרס'ב' (1902). אנס'י ספר שפה' של אראשר, כפי שמייד עליהם הר' סעדיה כובשי', היו ישרם וורי'ם שמי'ם, שהתפנגו משל'ם פוי'ם. זה עסוק במקצועות שנים, עיקר' דיז' צריפם בסוף' ובגונושה. בימי'ה' הול' רודוז'ין היו בעבודותם, אבל בשבותם ובווים טובי'ם הקדישו כל' עתותיהם למלוד' ההורה. הוא הל' בקביצות' ובוחרות' לימי'ו ולימוי'ו לילה' וכו' בקי'אים מעט י'ב' בכל' פרק התנ'ך.

בנשת'ת'ת'ת' (1909) עלה' ארזה' עם אביו ר' יוז'י' ובושאי' ז'ל' ביריות' ובורו'ם כב' צ'ר'ב'ן. אביו היה בהי'ן איש רב' פיל'ם: מנ'ה'ג' עזה', שותה' מוחל'ת' וויל' צ'ר'ב'ן. ארזה' טוב על' עד'ו כל' פל' השלטון המוסלמי. כשאלא'ו'בו' ארצ'ה למ'ה בא'ת'ן לא'ל' סבל'ו', שבתימן חית' חי' או'שר? תשוכו' היה' באטי' לסתות' חחת' נני' השיב'ה. הוא נושא' בארכ' רוח' רוח' יסורי' החשתשות' בארכ' מתק' א'כ' א'ב'ה' לשה'ה, מבלי' הרה'ר' אחר מזוט'ו' של הקב'ה.

מא' עלי'ו' ארזה' ועד' שופ' שנת'ת'ת'ת' (1925), ג' בר' קב'יעות' עם אביו בשכנת'ת' צ'ב' בירושלם. בג'ע' המשפח'ה לירושלם, ארו'ים מס'ר' בভית' שא' בר'ם מר' אברהם אדו'ר' ז'ל', בשכונת' שער' פנה. אchar'י' מה' ימס' שכ'ר' חד' בভית' שא' בר' ס'ר'ם ע'ר' ז'ל'. חד' וזה השם מען' דער' לע'ו' והשכיר' ליכס'ת' לשכ'ר'ו, בתא' ש'ה'ה' שא' את' במקומ'ה עד' ש'מ'צ'א' לה' מקום' אחר. המשפח'ה קבלה ברצ'ון את' הנגן'ו. משתח'ה'ל'ו' לצל'א' ע'ב'וד'ה, או' שהה'ה' קשה' וscr'ה' מוש'ע, שר'ר' לה'ם חד' מזא'ם, לפ' התנ'אים של' א. עס' הג'עו' ארזה' והוא' ובכן' שבע' ש'נ'ם, למ' ש'נה אה'ת' ב'ה'דר' א'ל' ר' יוס' פ' מועל' ז'ל', ואחר' מוכן א'ל' ר' ס'אל' שח'ב' ז'ל'. בהו'ה'ן בן' תשע'

"באהלי תימן"

לחיים צדוק

מאת חיים אשרי

הספר "באהלי תימן" הינו ספר

תיעוד השם הבני ממחנה פרקם
עם סופרים, מננות של אישים, בקר
צוח ומשפחות, הקשורים לענין ולנו
שא שדובר בו כקרוא גולן ואילו
יומורט של מברך בסרכוביט או אפיו
ככלת הנרכז של בר-טכוב סרכוביט,
אכל להר纠ת לצלצלי למורה, שהקרי
אה בספר באהלי תימן מהנה ומאלפת.

תחלוו במושגנו היהודים בתימן ורינוו במושגנו יהודי תימן במחנה
ההלים, האשדר, שם מבדבר עדן: אשדר אלירוד בגניא ואחריו כרבך פלטיז יהורי תימן
הוזר ונסחרין בכאע אלירוד בגניא ורעהה מוסודה, אוסף
ההוד ונסחרין בכאע אלירוד בגניא ואחריו כרבך פלטיז יהורי תימן

בעדן סכיבורה, בהחנה האורגנה לבני הפלגה לאיר.

ברק הראשון "בסוכוס" כלו תיאור אמרוני מלביב על חי המשפה
והקללה בתימן, שבה הוא מציג ושורר הליכות ואורתות רום – חי חולין
וויי קודש, מי שמשחה בלבון המצחצחים והחכ. פפק הוה קורת
הוווי יאניה רפאליס ומעניניהם, בהם דמיות סוכנותיות (כאייש
הפללא, הכם, רבני, דרשי קהה, אמידים, עניים מרדדים, אמרונות
עමירות ואידאות הוללות).

בכל דף מופיע הספר נבר בהם הגנום ורשויות התורבותיות המקררים של
המחבר, מלהונן הדות שרשת, שיווותה טבעים במסורת עתיקת
זמניהם, שותחה על פלגי זום זום צלצלים.

בירוק חזון ומיציאות מתרח המחבר מטייר וזה ומיציאות את חביב

הקלטה וההשתרשות בארץ ובירושלים בעיר, של משוחחו להלכה, אבל
למעשה פותח בפני הקורא זהה למיציאות הקשה שחיה בה יהודת תימן,
שהירוח או בשנות העשרים בארץ וכן אמרanza וסבללה לחוויה יהודית יהודים,
חייב קברה טומיים, להוציא מנגיע פפה ופר-גיינס, האצת לאשותה
במושע שבמושע ובלבד שלא להזדקק למחדחס של אחרים ולא לפטר
לרחמי נידחים, לרמות גכבר ממסבבה, שאפיינה את החבורה היהודית
באך.

ברוק במתנות העולמים מתרח המחבר את בויות הקליטה, תלאותיהם
וביכולותם של ממש אפל-כזב עוטלים שגרvae ארצ'ז אין
תש"ג-תש" – והשתגורר ב-23 מתנות אלילים בקרבת הערים והmosbowits
לאורך הארץ, מי מפץ חופה בפנס ועד יהננה בדרום. בפרק ה'יל
מתרח המאסק כל פשעת העולם בפרק המפלגות השעות והראשו
מאפי' דאו, למרות היוטו איש מפלגה נציגו חנווטה העבודה.

המאנק והמלוקת המתארים זה מאלבום, הויאל וההתהרות בין
הפעלים והפשCONSבים בין לבין עצם בתוכי מפלגתו, ובין העולמים
לכין עצם באהליים. הדברים ראויים לעזין ולברכות ולהשגת לקחים
בஹלוות העליה והקליטה בארץ ישאצ'יא תימן בפרט של היהודת המורה
בכלל.

ברוק בשילוחות הסוכנות וההגעה מוכר המחבר שכחו וועל בפני
הקרן המהדרת אפל-קם, סבל וביעת שלא תלם בטיו
מתאים ושל נדעוו בזון לתושבי עי' מציאתיה של המחבר בימי
גופה בעינים של שליח ווירוי, שהכח שרשום בארכז וחור אליה שליח
הסוכנות, והשח בפינוי תומה ענגניות למכב היהודים בתימן במנו,
בhashava לחתה לאיר עליותו הוא ארזה עם הזרוי. דבר זה, לדעת, ראוי
למלמד ולען.

רווח של הספר מתרח עובדות ומעשים של המחבר, בלווי תעדות
מעניינות וחשובות, שברוכן אין מציאות בספר תיעוד אחריהם, שקדמו
לספר "אהלי תימן".

תיאוריון בספר הם תיאורי ענות וסבל, השתרשות והשתבלות מגוננים
בנסיג' חיים עשר, בעולה, גפסון, סבל בעיתה של צהן להטiox, בקטול עליון,
כשוחת למאכרים בכווים וטלגמיון ורוח צבאות
שוניות, וכשליחת הסוכנות, לא רק לתימן, אלא גם לאזרחים אחרות. פפליטו
המגמות הרחיה דהו ואפיר, שאთה הוא מגדל בשלון צהה, בורוה
ומדיוקת. וודאי מה פה מפה בפה רוח ורוח – ורוח ורוח – ורוח ורוח – ורוח ורוח –

הרוב סעדיה כובשי

(ספר מעמדו 20)

ברשות העם והמדינה

בשנת תרפ"ב, ייד שיבנק נחלת צבויירים, אגדה הדית בשם
"דגל הצבוי", שמורתה גביה וסיוע, לנוקדים בקרוב עזת יהורי תימן.
הוואליסים ביחסים ודאי זורם תותח פעליהם ושבריהם שהירה רובה
ככליה מאולצת במה שאנו קוראים היהו מיעוטו יrole ומשמעות מרובות
ילדיהם. פרקיד וז' ישמש לו רשות קפיצה להפזידים צבוריים אחריאים
ובכנים בינהם: חרב והוד הללו להקלת התינוקים בירושלים וההלאה:
חרב אספת הנבחנים של ששל ישראל: חרב והוד הלאוום וההנלה וסגן
מנמל מלחת הקהילת הליד העוד האלים: חרב ומצפה הס' מענצע
ההמירה והמומי. מטהו הירוח חרב המענצע, כה להלומות על חותם מיגלת
העצמאוות, ועם הכרות המדינה, נתמנה חרב בתשיטים מודעתה של מועצת
המדינה. בעקבותנו יוניך, וגאל שבל עוקר פרישלים ובאר באל-אבַבָּס.
כאן מתמהנה חרב המועצה להן אל גלן הגנון השוויחי שהליד מושד הגנון
וההברות, והרבレ עדות יהורי יוניך בתעל-אבְבָס וההנלה. בתקופה
זו עלה יהיר, לאור מביך קשה ומיגע לאילץ תא מועצת מיגלת
בתל-אביב מן רוח ראי עטיל המשמיך מן רג'נסיה ו עבר לנוור גנור בירושלים.
ישראל ולזכ'ן-אלבְבָס בתירוגן, ונכסהו רח' סוס' צוברי, לאור מוחה של הלב
אל-שי'ץ' ז'ל, המתה הרוב צובי בתרו רבי ראי עדות יהיר והרוי תימן
בתל-אביב.

כשבער גור בתל-אביב, הקב' עטיל תורה בכל יומם שבכשעתיים
לפניהו, הנה, בתה, בתה במלמדים ובמוס'ס' פון קלט מתפללים בבתי
ההנס' "גונה אופרטיס" ליעת יהורי תימן מושב שבחות מצע, ובעשה וצוי בעל
יום רביעי בערב בבבורי מושב שוריין אליה, או האצרה אל הוג' לומדי
ההנס' פור' החביבי, נאנטלו שוריין אליה, בבית הנקד' "הטל מאיר", כשה עליינו
תלמוד השחקים בימי שבת, בכית' הנקד' "הטל מאיר", כשה עליינו
מוניהם, והוא פטנט כנהג השער עדר, לאד האה את מקומו. בקשר תורה
ונושאים ולפנטים כ振奋' השער עדר, לאד האה את מקומו. בקשר תורה
שנונות רהל שרוא זבצ'את בדורו.

דרך הפליטית-ציבורית של הרוב סעדיה כובשי, כדרכם של עסוקים
פוליטיים רבים, לא היה וגהה בששב'ים. לא עפם היה נאלץ להטמוד
ולהאבק עם ריבאים מנגדיים בלבד על יסודם בדים פוליטיים, אך
השנעוו והשברבה ועת' עז' מציאות שביבה והוב. בעית האזרע עז' גם
לענוד על כרכ' יהודיה אהן בדערו לתהשש טרוריז'ו מפני שאצ'ב
לעטמו, בשירות העם והמדינה. לדוגמא: בהיותו חבר מועצת המדינה
הומנית, נתקש הרוב סעדיה כובשי לוחות על מקומו כחבר מועצת העם
ומועצת המדינ'ה הומנית, לבות מ' ר' גלוסקא ז'יל, מי שירה ישיא
התאזרחות התיינס'ים, לא עסוק נושא חברה סעדיה כובשי

יוויר על סוכ' היטסוטה וועל צ'ז' מציאות שביבה והוב. בעית האזרע עז'
המיין, אמר הרוב כובשי קבלתי מה' גו' יבר והוד הלאוום וטבון
התאזרחות, ועל כן אינן מוכן לוחות על מקומו. יתרה מז', אני היהי זה
שהאצ'בי לעז' הפעל של ההאזרחות לתה' המקום למי שראצ'ן, עוד
בשם שבחתני לתפקידיו וזה. וו' דגמה אחת מני בות לדר' בנדתו
הציבורי ולמאכרים הציבוריים בהם עמד ונantha.

מדוזtiny

אדם ישר, נאמן,noch לחברויות, יודיע ורע. מקבל בספר פנים יופת כל
אדם, מරחיק מן הכבוד, בחב' הליל, מכבי' שלום בין אדם לחבירו.
אהר'ה על חברויות, חמוץ מוק' יעיך להדריך ולענור לוולו.
אנו מהלכים לו ראי'יות מים' וشنין, מחד' ראי'יות הנפש ובראות
הגיה' ייר צו' וויר'יטים בו קרא' שכתב'ו: "...עד' יגנוו רבשה דאנס'
ורענינס יהו'". שאל' צו' ראי'יות יוניך ביר'oct'ה ז'י' ז'י' ז'י' ז'י' ז'י'

צ'ות ולידה עלא טבינה

מאת יאיר מדרהילוי

★

(א) כת ועכבי

יא נינה יהוד

אגן בתקד ברודקושה

כל פלאמי חיזון

★

אפקט בקולי ורגע גנוד-אפקט

ונציגי הא קידמה

לדי חאנקה בבית אבוניא

כל רוח קלבר מטאנו.

★

ולא בא תצוו ביטנא

סנואת-שטיינר לאן

אלעאקה עזאי

(א) לעצ'ה בא תקצץ.

ולא עד לי לא לפאדי

ציפר, סקסאי,

יכאליהו, אליל'אה – אליל'אה

[א] ספע צומי (א)הדי נאלדי, אהזה. אידידז.

תרגום

ועצתה של ילדה מ-"צ'רה" בביבה

אתה אובי

ת'חנא הודי

אגן ברדרדיאטה בתה

דררי לנטך.

★

זאויזה לאמרתי והשב פג'ר-מצעדיך

ואקורי, תיאן האזינה נבד (טוב ?)

איסר קראה (גבטה) ווורה אל בית אבק

יעו ללבך לשאת אש שינה.

★

אם חבייא פכיה

את סנואה' צ'רבי

בעקבותך עט

האשר גרען.

★

ולא עוד לי ולא לפאדי

צאנזאייה, שומע.

אלין, איזי אלום

שפע קלי נינה יולדי,

פחהו מישרם.

הארות

שיר זה מקורו בשליחי המאה ה-17, בעיריה אלקללה, מהוו חיזיאן שבאזור הארץ (הצפונית), שגור ביפוי של נדייה מדרהילוי. הוא שמעה את השיר בילדותו, לפני מעליה משומונים שנין. מפי מבני', היא שמעה את השיר בילדותה, כמו וכותבת התה מקפה והכירה את חזית הדודה בירוחם לאקלטה. סדרות כבביה הדרשה והכירה את מי היו "הנשות" בשר, לרבות בעלת השיר – שהיתה חרונית ונגה להשמעת את שריה עלת מצואו לנשות היהו בירוחם. שמהו אז עצב בעיריה, ובמסיבותו בהאסיפות של נשים היהו בירוחם נגה להשמעת את שריה. כמו אלה ואחרות נהנו השירים לנחלת הכלל.

הערות

המנגה לשעת אש שניה (ושלישית), על האש ששלפניה, מוקובל היה אצל יהודים בתימן (בארץ, שעבור, אצל יווני תימן). לכן מיבורו שונים פנותו, התאלמנות, גוראות) ובעהירך אמר מאן הנשואות קדומים לא נגיד בן וכור, משאות נושא לו יהודיה צ'רבי –שרה מישאר אורי דודיש. יש ונושא הבעל לשאה נסחת נועה בהחכמה האשה שא היבא לעולם ילדים וכורדים, והוא אפללו היהת רוחמת עצמה בהאה בטל בណול – כאילו הרה ויצא חלוצה.

בקשרה של פלפניו והופרו דילות בירודקה וכאהיה (הבנייה של חייא והධיה) רק לא הופרו שמות ילדים וכורדים, מן השיר יונן לשער שלא היה לחיה בן וכור ויש להנין שפעךך בן – הסיפה לרצונו לשאת אש שינה.

ונסחת יש לזרו, יהודיה תימן החמיר תמיד באורת החיים היהודי, גם הקפידו בקיום תקנות של חכם ישאל לדורותיהם, ואולם רעם רדם ורשות לא חל עלייהם.

באורים

1) תרגום

(א) התרומות השמי

(ב) המילים בסוגרים וגולים (תוספת של המתרגם להברהה הכולב).

2) תמליל תימני-ערבי רב

(א) יהינו ונירוך כי שמקובל אצל היהדי הייאן אלשאם.
(ב) חלק מההאותיות הנחות נסגורו בסוגרים גולים (למניעת בטויין).(ג) הסימן (שדה בערבית) מעל אות, מסמן כפلن בעברית.
(ד) האות ג נגנית אותה בערבית, כמו במליה להלעויות אקאת.(ה) האות א בסוגרים רבועים [נסממת לזריך ציוויליזציה].
(ו) האות ו הנגנית אותה בערבית. אוanganlit ותגנית כמו

במליה Why במליה (האות ל' עם גרש, היאאות נחצית, נגנית בהטעמה במליה אלילאה בערבית).

(ח) האות צ' עם גרש, הנגנית אותה (צ'איד בערבית) כמו במליה עוזץ'.

(ט) האות ק הנגנית אותה ג' בישראל, כמו במליה גמל בערבית, בישראל בימינו.

שורדים – רחובות. תשמ"א

שמע האל ענני בתפלה*

צדוק עזאני

ואבצעה לילד שעשועים
ונגהינה ליל תור גת נטעים
וינגריה ליל שבעה שעשועים
וגם כנד' עליהם יהודים
לצער הכל וברוחם רלעדים
מעזקה בורי איזק פשעים
בני יתון בתקופם יהודים
בקהנותם יונק פשעים
ולגלו הלהרים שם פשעים
בימים האצלין רון ויהודים
יש השווא בלחוטם רלעדים
אשר מהר עצה רעל על רלעדים
ובכלם תלמידות ורומים
וילען למל'ת קולעם
מדורשים לכל המכבה קבושים
אען עס' ולגלו כל נכאם
ודבורי שא' לב כל לאלאים
בקודרים מענעלים טלאום
כמ' באות ישותו בין רקייעים
גער ערבים אמן עניעים
אכאלים אשר דרכ' ריגעיס
և' משגיח חזיה נכאם
והתחכם בחכמה הפחים
אשר אס' דרב' מטהאטם
ולמאלט בוי שלילו ברואים
וחלבישו לשקר סות שבאים
ונתביבם אשר חחס מלאים
ולא קול' לשונו בעטאים
ואלא טמא בא' בשכנו עם טאים
ולמה' הוא בר' בירוחם שאטם
וים' בבל בהרדרם בקיאים
ובדר' ראמ' אל' פש' טואים
כמו ישאג כפר' נון הלבאים
שנות רודמי רילומיה שאטם
קוריוא' שמ' רעלעט ראמ'
מקהנים בעשישם נואם
והודר' פשרה לאזטאים
וירזונ' חיש' רלפ' בבלאים
ומיימרים מבור' רפ' דלאום
ינגען' קען' ס' קלאי'
בנת' חיק' תא' רץ' רפאים
לרביע' יונ' בע' לאזטאים
והזיד' קבל' עז' וראם
והזיד' התמי' מני' הלאם
וינגען' דר' תמי' הלאם
בוגר' עק' הלאם
כבי' עילם' יונ' לאזטאים
ויראה את' יונ' בון הלאם
ודם רט' רול' עם מרייאם
לב' דוד' וראן' לאלאם
כוב' קי' לטלים' דר' דאסם
שב' חד' לא' טוי' פאסם
לוי' שיריה לבבות הנכאים.

כמו בלען' ואסתר הרצאים
צ'צ'טט' – שם – מבון הפעאים
אותחות חיים תא' בין המנאים

*. שמותם גאו להוויה אכמנה לשינוי של צדוק עזאני המוקUSH לרלב' שלמה עמרם
קורות עצי'.

אוכ' רואר' כבוד רב' לדרכ' התאננים מעומק הלב בטוטה השיר. עמידתו תמכה
והויתנה קשחה ממש את השם ברביבים. הוא נהג כרב' בשראי', בטלמו' לא' פני'
זרו' ישאל', אל' בא' כי עט', נשיל' בפוי' שא' כד' של שחדות ואושות,
שההברור, תוליה אל', שאן' למ' שר. בזם' האקסטה' בעפי' והוזת' הנוראות
שעבור' עלי' מנקות' לו' אורשת' לע' אשיות' הרואה' לדוללה מלדי' הדגולים.
רצון' הלו'

המשכיות

מאיר בכרה

פאנו קרכט' קעט' / אדרוי דזח' ותירוש'
תקצית' קיוס' ברחתוש' / קפשיות' עס' ענעה' גראש'.

חאיב' הינעה' נאל' נאל' / מגנו רעקל'ים נאל' / קשעת' חזות' לטלרה'.
הנראה' להפס' לדור' עלי' / קשעת' חזות' לטלרה'.

יום להכפל' פהה' / דילען' פהנט'ה' פהנה'
פרק' בפונגו' עטיד' / נתקיכים שא' קפורי' טונה'.
כי' לא' הגיג' קול' / סוכב' צו' קליע'ה'.
קמיע' סטר' ל'קרים' קול' / מאשפחות' בית' פבלעה'.

שר' שנם' בקוכ'ה פור' / פרענות' רצוחה' להקיע'ה' בעטיג'וניות'.
שר' מידי' בראשית' בגאר' / ארד' סיט' שטי' וער' בעטיג'וניות'.

לירושלים בערגה

עוֹרָא עַמּוֹסִי

צ'וֹן	בָּאֶרֶךְ גָּלְחוֹתִי
בְּשָׂוֹתִ נְצָוָתִי	אֵת לְמֻלְויִ
קְלִילִיְ וְלַמְלִילִיְ	אֵת צְעָצָחִי
וּפְלָשֶׁרְ בְּלִיחָמִתִי	אֵת צְבָעִתִי
וְשִׁבְעָתְ חֲמָתִי	אֵת צְבָעִתִי
אַחֲרָקְ גָּרָאָתִי	אַחֲרָקְ גָּרָאָתִי
קְאַשְׁיָרְ יְמִינָתִי	קְאַשְׁיָרְ יְמִינָתִי
גְּסֹדָה בְּלַבְתִּי	גְּלֹדוֹ שָׁוֹרִי
אֵת נְצָבָתִי	אֵת נְצָבָתִי
שְׁבִתְ לְאַשְׁרִי	שְׁבִתְ לְאַשְׁרִי
וְגַם הָגָותִי	וְגַם הָגָותִי
לְדֹחַי	לְדֹחַי
עֲלֹזְוֹ פְּלַתִּי	לְדֹלְלִשִּׁי
מְנַבְּשָׁתִי	לְדֹאָרְשִׁי
וְגַם לְלַעֲזִיִּתִי	וְגַם לְלַעֲזִיִּתִי
טוּרָם בְּרָאָתִי	טוּרָם בְּרָאָתִי
אַתְּה שְׁמַתִּי	אַתְּה שְׁמַתִּי
בְּגָנְגָנוֹזִי אוֹרִי	בְּגָנְגָנוֹזִי אוֹרִי
שְׁנִיר וְקָבָרִוִי	שְׁנִיר וְקָבָרִוִי
טוּרָשָׁ אַמְרִיר	טוּרָשָׁ אַמְרִיר
וְגַלְלָבָשָׁוֹר	וְגַלְלָבָשָׁוֹר
לְאַזְמִין	לְאַזְמִין
כְּלָלִי בָּבוֹר	כְּלָלִי בָּבוֹר
קָצִיר זָרוֹד	קָצִיר זָרוֹד
טוּרָשָׁ אַמְרִיר	טוּרָשָׁ אַמְרִיר
לְאַפְסִיד	לְאַפְסִיד
לְקַנְגּוֹן בְּגִנְוִוָּתִי	לְקַנְגּוֹן בְּגִנְוִוָּתִי
אַתְּה לְכָבָרִר	אַתְּה לְכָבָרִר
קַתְבִּיל לְאַוּוֹר	קַתְבִּיל לְאַוּוֹר
כְּנִינְזָרְ צָוּרִוָּר	כְּנִינְזָרְ צָוּרִוָּר
פְּמִיךְ אָרוֹר	פְּמִיךְ נָצָץ
לְאַלְאָמָלִי	לְאַלְאָמָלִי
קָרְבִּישְׁעִי	קָרְבִּישְׁעִי
קָשִׁשָׁ צָזְקִי	קָשִׁשָׁ צָזְקִי
בְּנִגְנָה בְּכִירִי	בְּנִגְנָה בְּכִירִי
עַד בְּרוּוֹרִי	עַד בְּרוּוֹרִי
לְפַשְׁׁוֹן אַזְמָה	לְפַשְׁׁוֹן אַזְמָה
בְּמִינְזָרִי	בְּמִינְזָרִי
לְקַרְבִּיבָרִי	לְקַרְבִּיבָרִי
אַלְיִוְן	אַלְיִוְן
הַיְוִוְלְזָנוֹן	הַיְוִוְלְזָנוֹן
קַגְגָ� לְבִי	קַגְגָ� לְבִי
אַתְּ אַרְתָּמִי	אַתְּ אַרְתָּמִי
וְסִכְתִּחְמָתִי	וְסִכְתִּחְמָתִי
וְטַשְׁוָעָה בְּלַבְתִּי	וְטַשְׁוָעָה בְּלַבְתִּי

מעטים דיווקן הרוחני והתרבותי

מאת דוד בן חיים

מודים עד כה הדבר משיך לבעל ביתו גם היום לאחר 32 שנה – לאחר שהציבור הגיע למסקנה הנבונה שיש לעזרו מוגמה זו ולתקון את המעות. אין לי ברירה אלא להזכיר שוב ושב את הדוגמא הכלכלית, סדרת הטליזיון "עמדו האש" אשר תורמת להונחת ההרגשה, שאין להתרבות מסותית מה להציג לעם כאן. ושהלכו של העם באך' ח' כאן בשל נדיבותם של החקלאות. אך יש מי שעדין וחשב או נהג לפ' קוו מושבזה וזה במודוע או לא במודוע.

לראגנו, האנשים אנו מציין קר בגורם אחד, אלא אם במנגע. ודואק אלה שהוליכים ואגדמים זאת צורם תרמו ותורם להליך הכלכלי האמור. הם מנמקים פרופיל כל אימת שהשאלה העולה משיקה עס נושא חברתי-תרבותי-דתי. ואוי תטוגמה תורמת ליצירת תגבונת גגון דא.

להלן למס' מאנים אナン דען לא להפוך תח עלור להיטעם כליל. מיישר או ראה: "אפאלו אנטומקה אל תזעוו" – להסתה וכובם העדי. תאך הויל יותר של סג'אנס המשיך במקומו לשפרילוג ד'יר ערום זולבל (אוניברסיטה ירושלים). הטיסוף הנדו, "חוות להתבולות ולטמיעה בסביבה האשכנזית – ערבית דומיננטית. מאחר והשתיכות עדותם בעין טופס ווי. הא סיטימיט. יש לחזור ממנה ולא מקמי שפטוט שמת הופכה לא הסטימטה. טיפות מה מתבססה בקיימה האגדתית עבד, המתאטס לנויאש החברתיים-עדותים ומוכחים למוצאו. כל איזור עדוי מעורר בו עס ותורשת בושה, כי הוא זהה לנו סמ'תנות ונחלות. אנשים אלו רוצחים להיריד פרופיל עדתי בכל מחר. הם אומרים: 'הונשו לא טומיירוי, זה לא נגא לוי. עברתו איז, איז אל פיג' – החחשלי והחחסתי'. בולשת אצל' אגגה ברורה של השתקת העני, השכחו ורדרם. הם מטלימים מכם אפלין, קיפוח וגידעת קדומות, נוטים להקות את מודחם העדותי, למשתש את והותם אוף להסתה ולולוסותה".

לסייעם: עלי להעיר לכל, שהנגי, אם כי הסימפטומים שלו רואם רק בפניהן, תחזר, הרי שורא עב' שוחשי בلال הבית אשר משפחתו לרבני. התפשטו והפשטו – אם לא נבלום אותה – בהשתיה יכה בכל שאר הלין הגו.

עתה דא, לא רק שיש לפוטם לפוטם שייקפו ראם ווישבו את גאותם אליהם, אלא יש לנקט פתרון במישור החברתי לאומי במדינתנו, ופה שיאן את קודם.

למשה דוחות הילוי ורattività רגנית לת'ם
לרגל נושאינו בתוכם ודוגנית עב' מבקרים
בברכת תבאות שמש
ובאורול גרש ויחים
לעשה הבאה
תהיי סבא וסבתא צעריהם
לכבד ולכבדה צעריהם
אפיקים

קודם שאציג את דברי העקריים, עלי להזכיר שאנו כוונתי להעמיד מהנה אחד מול האخر – בחינת מתגושים – או ליצור מיצגה מפירה הד בינויהם כאלו מדובר בשני לאוים ורים ושותם כלית השינוי. וארא, לשימושו אותו שרש, רוב המשותף בינויהם מן השווה; אך אם פוץ' ושבנו בערים שונים ומרחקים ממקום מושבם לאויהם המון לא ניתן לקשר הרוחני וההשתורי בינויהם. צבון לאומיஆoid המשיך לאחיזה בהם ולהתאחד עם גון כל קהילות ישראל.

గירושו היידי ספדר (כ"ב 300-א) אל הערים הירושט ועטנ'ט – סח' אוית את המחזית היהודית הבודדים בין קבוצות של יהודים אשנונים וספרדים ושל בני תרבותות יהודיות אחרות חמי יוס'ים. לא תמיד גרם זהה והשוו תרבותות יהודית, אך תמיד הובילו לירכונות הדודים להשפה הדודית, ומצד שני להגדלה עצמיות יתרה חריפה של קווים והגילים של תרבותות יהודית.

היהודי ספרדי היה ספויים בכ' ליבם לאזרחות וסגולות של תרבותם ובואראותם של שאר התרבות היהודית. יהודי אשנונים והשפכו את הרבה מהם שבכואתם הספרדים, אך הערבה העצמתה של יהודי ספרדי ואדי סיעה לדם להשתלות התרבותית המפתחה של הגולים על הרבה מהקהלות והתרבותות יהודיות שכוא לאויהם. ואמאייך – ההריכת העצמתו של יהודי אשנוני ואיא ייינע ביז'ס סטל לעצם מה דברים שראו אצל הספרדים, אבל בלבד לא לשלש בשאר התרבות יהודית.

כך בלשל באץ' ישאל גו'וונ'ט ומדזאוארות דע'ין ייטה נדעתה

חישוב רבה להרומהה של הקהילה הספרדית בהנגת יושב מבהינה רוחנית ומכחינה לכליכות: המשפטות יהודיות כמו משפחות: שלוש, רוקט, מירון ובוכן כהן ותומן חמי ייינע ובו הדרדים בקוקה שלפני קם מדינה.

ההמונם מזאה עט'הו ביטוי בחוי הירוח והן בחוי המשען, הבינה והיצירה.

בגושה פשנית נוכל לדמותם לראשית השלשה בשירוי חולי המאנצ'זיה באירופה. בעין בוחנת נגלה שגון שלם כראוי הכרדים מהארם. בוה יהודם ומורשת נטוייהם. אם נשכל לשלם כראוי בנקוטת אירופה ברקמת השלים השרא'יא'ה'אצרי.

ההמונם עט'הו של יהודים הספרדים בארכ'יה להרימט שלם דיידם עם גלי

העליה האורפית בתקופת המגנט – וקובל'ה בטינו נחרץ עס המניינה, כאשר השילטה על אדומת ארץ', הכללה והמוסות שנגנו בלה ידי

היהודים האירופים. בד' בבד עם ההשתלות על אמצעי הניהון, התקשות

וככלכלת עבדו יהודי ספרדי והמORTH אשר זו מקרוב בא, את נסכי

תרבותם, עט'הו מאותם והמורות חייהם.

התהיליך התהומה והמורר מהשכה של שעשותו, השנים שלפני קום המיריה ואחריה הקשתה רונן, שאותה היהדות הורות, שהגעה אריא אנתון השנים תפסה את המועד הנמוך בלבד, בשעה שאוות יהודים ספרדים שהגיעו במאות הקומות המשיכו להיות האלטיא (למרות הרקע הזה).

ההכרח הירוי להלך ה נגע במוחה של חברה המונינית

הקלוטין. הרודיא ל'ק' היא קהילה יהודית הספרדיות שנתקלה ייטב

בצפת ובקדונה: מעדום של אלה אבו דמה של אחים בארץ הקדש.

צורת ההתייחסות של חברה הקלוטה בארכ'יה העולים הלו, דתיה

שונה מזו שחייה חברה הקנית והצרפתית.

תקותו של יהודי בוליה והתה לאץ' האבות – אל החירות, אל ארץ' בה אין ארים לו בינה ומשמעותם אוות בשולז ותבוחתו. והנה

דבר הפרק קורת, במדינתנו הנואה. דוקא כאן וכמה למנה גולה יותר של

העלביה, לוול וויכי התרבות והמטבחיים ה'רַמְּטָבִּיכִי' של, הילל תחת

הסistema של "מיוג' גליות". מיוג' גליות – כיצד? – מחלים תרבות

ומקמים עליה את האורת. ולזה יי'קרא מיוג'!

הלו טלבנק... יש חדשות?

תמיד!

חדש שעת הפעלה של הטבנק הורחבות, לנוחותך,
מ-08.00 בובוקר ועד 10.00 בלילה
(בכמי ובערבי חג מ-08.00 בובוקר עד 1.00 בצהרים)

חדש מעכשיו תוכל להעיר בטלפון,
מס' 2 הורות בורסה עד 12.30 בצהרים

הורות אין יותר עד 12.30 ב' ב' ובווענש בערבי, שתמרינה עד 12.00
(לישק א') או עד 12.30 לישק ב' בערבי, ובווענש בערבי.

טלבנק – רשות נגאיי טלנוו | ריטס והרשום בכל ציפוי
טלנקות בנק דיסקונט | בנק דיסקונט
יען יהם, אלל כל מילן. | בטלפון 300-0333
בעצם פועלותיך הבנקאות מכל מקום, בטלפון, בשעת הנוחות.

אפשרים

לחברנו היקר
דוד דוד יציג'
לרגל הבחרך
ראש המועצה האזורית מטה יהודה
או נברכים אחורך בברכת
עליה והצלחה
בכל אשר תפנה ותעשה

יצא לאור
תלמיד בבל מונדק עפ"י מסורת יהודית תימן כולל
פיסוק, העדרון, נושא האגדות והרומנים "בידי הרוב"
יוסף עמו הלו!

עד עתה הופיעו 6 כרכים כרךמן:

- מסכת ברכות עם מנויות סדר זועים
- מסכת שבת
- מסכת ערובין
- מסכתות פסחים, שקלים
- מסכתות ראש השנה, יומא, סוכה
- מסכתות ביצה, תענית, מגילה, מועד קטן, חגיגת
נתן לרוכש את הש"ס הג"ל אצל הרב המהדי
ר' בילוי, 8 גנו, רידישלים, מיקוד 93221, טל 02-630991
וכן אצל אבנור עומר, ר' ברזיל, 14, חולון
טל 03-847030 (ביבר), 03-891583 (עבדה)

תקון טעות בглавון "אפשרים" ע"ה

במאמר "חוותם ראשונים תימנים בשעריים וברוחות"
א. התנצלים לא מאוסף כותב הרשמה.
ב. הרטטםתת תחאלים כוכם אברם עפיגן, ביבון, בשנות השולשים, מלמד
תורה אחד מנכדיו.
המערכת

לחברנו היקר
יאיר מדאר (מכיר מושב גואלים)
שא נא ברchnerו לום נשואין
עם בחירות לבך מושב בקען
תזוכו לאושר, שלום ולבנים חכמי לב
אפשרים

ליידידיינו היקרים
שלמה מדינה וריעתו רומה ת"מ
שאו נא ברchnerו מלוא הלב והנפש
לרגל הנטחכם ספר תורה להיכל
היי נא ספר תורה זה יד שמך
לזכרן עולם

אפשרים

לחברנו היקר
שלמה תענומי
עם הבחירה למכיר פועל הרצליה
שא נא ברכח:
כך מיחיל אל חיל באצבה הנה לישראל
ובברכת ה' וברכנו לווך עולמית
אפשרים

לחברנו היקר
שלום זכרייה
לרגל הבחירה דרתך שנן אלוף בגה"ל
שא נא ברכח:
כך מיחיל אל חיל באצבה הנה לישראל
וה' יהיה עמר בענויו תפה ותעשה
בטחון מדינת ישראל
אבליהם קוראנו וועיתו מרים פ"ת

לחברנו היקר
דוד שופר יציג'
לROL הבחירה דראש המועצה המקומית ע"ש
שא ברכח מלוא הלב והנפש
יעי היישוב נושאנות אליך ולמע Shir
לקדום פתרון עניינו התרבותות הכאובות
יהי רצון שתזכה לראות בשגשוגו ובפריחתו –
זהו זה שכרך
זהו אתגר – גדרה

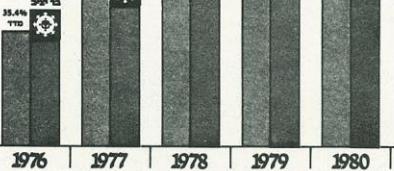
לחברינו היקרים
אבלם דוחהילו וריעתו בתיה (רמת אליהו)
שא ברכח לשואין הבן
עובדיה עב"ל מידי ג"י
תזוכו לראותם מאושרים
שמחים בשמיון בין בתיה
אפשרים

לחברנו היקר
משולם דמת'י וריעתו (כרמייאל)
שפער ברכות ומול טוב
לשואין הבת רוחמה עב"ל
תברכו בברכת אל-שדי
ותמכו לראות בהדר חיים ושםחת בניהם
נוחם דמת'י וריעתו אהובה
(מושב אחיה)

אפשרים

**מה הייתה עשו
אם הייתה שומע על קופת גמל
רוחנית יותר מעליית המכד?**

היה ממהר להצטראף אליה!

יוטר אפערוויות - קופת גמל "בר ע"ב".
בנק ברקליס דיסקונט בע"מ

המועצה המקומית תלמוד

שלוחת ברכחה

בפומס השנה החדשה תשמ"ב
לຫוטבי תלמיד ותלמיד עם ישראל
שנה טובה ומברכה
שנת שלום ואחוה לכל ולפרט

משה נחום
ראש המועצה

תבלין בע"מ

ביח"ר לשמנינו מאכל וכוספות
mgruenyi סודה וורעי כותנה

ראשו"ל ציון, מ. 75100, ת"ד 36

ברכתנו

בפומס עלייוו השנה החדשה
לעם ישראל בארץ ובתפוצות
לצבא הנגה לישראל
לודות ישראל המתבקצות במולדת העברית
שנת שלום, אהוה ורעות ואחתת האדם

המועצה האזורית מטה יהודה

אהליאב 29, ירושלים

MSGRAOT BROCHOT
לעם ישראל בארץ ובתפוצות
לצבא הנגה לישראל
ליושבי הגל ההר - מטה יהודה
שנת ברכה, רוחה והצלחה בכל מעשיינו
שנת שלום, אהוה ורעות
שנת אחד הלבבות ואחתת האים
במולתנו העברית - ישראל

דוד דוד
ראש המועצה

הנהלת " מבטחים "

מוסד לבטוח סוציאלי של העובדים בע"מ

MSGRAOT BROCHOT LEZEVORAH
בפרוס עלינו השנה החדשה - תשמ"ב
תאה שנה זו שנות בטחון לכל ולפרט
ושנות בריאות רוחה והצלחה

המועצה המקומית גדרה

שלוחת ברכחה

לטושבי גדרה
לצבא הנגה לישראל
לעם ישראל בארץ ובתפוצות
תאה שנה זו שנות שלום ובטחון
ושנות ملي כל המשאלוות
של הפרט והכלל

שלום כהן
ראש המועצה

לק"י

בפרוס עלינו שנת תשמ"ב
שלוחה ברכחה

מועצה ראש העין

לשיא המדייה

לכנסת
לצבא הנגה לישראל
לטושבי ראש העין
לעובדיה המועצה משופוטיהם
לכל אזרח ישראל

יהי רצון שה' ממרום ישלה
ברכה ושלום אהוה ורעות במעשיינו
יוסף מלמד ראש מועצת ראש העין.

לחברים היקר

אהרן כבורה

שפע ברכות ומול טוב

לחוללה הבן

תוכה לראות בהדר חיו ובמעשי הטובים
חו אונגר - גדרה

"אפיקים"

גלוון ע"ו
השנה השבע עשרה
תש"י - תשמ"ב
ברצ'ן לשלוחות
אוקטובר - 1981

דמי מנווילשו - 50 שקל

מן התוכן:

אפיק אל הקורא
לא בחיל ולא בכוח
הר שמה קrho
מנבו ותלות אל השטור
אשר עזע
יהודי תימן כחלוצי המאבק
בבודות הממסידות
אשר מכהן

מה נשתנו

לאחר שכבה "עמוד האש"
ישף דיש
משמעות דרייפוס בישראל
ח'ם בירית
הromo של בני יהודות המורה
ח'ם ישן
המיד החברתי העדתי
נחות מחות

הסוציאליזם הקבוצי
יוסף כהן
שירות ישואל בתמן
רצון תלוי
על הבחויות לכנסת העשירות
יוסף ברשולם

תורה ועבודה
במושב מדראל
אהון פטיש

תלאותיו של
מושב כפר יעבץ
אהון פטיש
הושא: בשכונות ובunities
מכבנן

בישישים תכמה
יוסף דהויה
מיכל אמדור
גולען צדוק
הרב סעדיה כובשי
אליהו שאול

"באהלי תימן"
ח'ים אשורי
על יהודות כורדיסטן
יר' שוחט

צוט ולידה על טבינה
יאיר מדרהלה
שלשה שירים
רצון הלי

המשכויות
מאיר ביבר
שמע האל עני בתפללה
צדוק מעני
ממутמים דיקונים
הוותני והתרבותי
דוד בן חיים

"AFIKIM" - 21 KARNI ST.
TEL-AVIV - ISRAEL
IN CASE OF UNDELIVERY
POSTAGE IS INSURED

"אפיקים"

תל-אביב - יפו
TEL-AVIV YAFO
P.P. - 2111

דמי החרוזה מובהחים
קרני 21, תל-אביב

דפוס מל"ז, ת"א

עירית בת'ים

שולחת ברכתה

לஹבי גויר בת'ים

לכנסת ישראל

לצבא הנגה לישראל

לאזרחי ישראל ולעם בתפוצות

ומ' אח לת':

שנת שלום ואהוה

ושגשוג כלכלי וחברתי

כלכל ולפרט

מנחם ווטשילד

ראש העיר

לחבתו וחיק

נסים זכריה

ברכתנו שלולה אלין

לרגל הבחרך

למזכיר פעול ראנשצ'ין

לך בכחך זה!

אפיקים

בנ' יהודה, 162,
תל-אביב.
מיקוד - 63403
טלפון: 03-238735

ברכ חנוך

בפרוס עליו השנה החדשה
שנת שלום ואהוה

כלכל עם ישראל
מנכ'יל

לשמעון בן יצחק ו"פרחי יוסף"
לאיש "פרחי יוסף" שמעון בן יצחקים

נתונה רוכת מערכת "אפיקים":
הישף נא ?יצא מכאן למרחיקים
בחבלת שרון, שנות עמקים
גוניים של טופ' חרים ומרוקקים
יענייק לבבות קרובים ורחוקים
תפרחת אדמה ואצלות שחיקים
לשנת תשמ"ב ברוכה, רוכה עמוקים